

ஜூன் 2005

கூர்க்கோயில் பாடப்பாளி
கெ. ஜெயகுமாரநாதன்

50வது மூண்டை நோக்க்.....

விலை - 25/-

மல்வாக

உச்சியர்: பிடாபினிச் சிவா

Happy Digital Centre

Digital Colour Lab & Studio

MAIN FEATURES

Automatic dust & scratch correction

- * Maximum Size: 12" x 18" (Digital Print)
- * Output Resolution: 400dpi
- * Film Input Formats: 135, 1x240, 120, APS
- * Film Types: Colour negative & positive, B&W negative, Sepia negative
- * Compatible Input & Output Media:
(Floppy Disk, CD-Rom, CD-R/W, MO, ZIP, DVD-RAM, DVD-R, DVD-ROM, PC Card, Compact Flash, SmartMedia,)
- * Print to Print
- * Conduct sheet & Index print
- * Templates: Greeting Cards, Frame Prints, Calander Prints, Album Prints.

HEAD OFFICE

HAPPY DIGITAL CENTRE
DIGITAL COLOUR LAB
& STUDIO

No. 64, Sri Sumanatissa Mw,
Colombo - 12. Tel : 074-610652.

BRANCH

HAPPY PHOTO
STUDIO & PROFESSIONAL
PHOTOGRAPHERS & VIDEOGRAPHERS
No. 300, Modera Street,
Colombo - 15. Tel : 011-2526345.

அமூல்களுக்கு ஒரு வார்த்தை

மல்லிகை இதழின் தொடர் வரவுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் ஆதார பலமாக இருப்பது 'மல்லிகைப் பந்தல்' வெளி யீடுகளின் விற்பனையும் பின்னணிதான்.

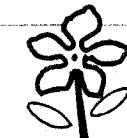
எனவே, மல்லிகை மீது பேரவீ மானம் கொண்டவர்கள் எமது வெளியீடுகளைச் சந்தைப்படுத்துவதற்கான முன் முயற்சியை எடுத்து எமக்கு ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம்.

மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகள் வெறுமனே வெளியீட்டுப் பிரசரங்கள்லல். பல நாட்கள் ஆய்ந்து ஆய்ந்து தேர்ந்தெடுத்துப் பிரசரித்த தரமான நூல்கள். தனிநபர் சேமிப்புக்களிலும், நூலக, கல்வி நிறுவன, பல்கலைக்கழக நூலகங்களிலும் முக்கியமாக இடம் பெற்றிருக்க வேண்டிய புத்தகங்கள்.

நாளைய சந்ததியினரை மனங்கொண்டு தேடித் தேடித் தயாரிக்கப்பட்ட நூல்கள். இது சம்பந்தமாக நம்முடன் தொடர்பு கொள்பவர்கள் தோழமையுடன் எம்முடன் எப்பொழுதும் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

ஒருதடவை மல்லிகைக்கு வந்து பாருங்களேன்.

- ஆசிரியர்

மல்லிகை

'ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி யாதியினைய கலைகளில் உள்ளம் ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர் ஈன் நிலைகண்டு தள்ளுவர்'

உலகப் பாராளுமன்ற வரலாற்றிலேயே, இலங்கை நாடாகுமன்றத்தில் மாத்திரம் தான் ஓர் இலக்கியச் சஞ்சிகை விதந்து பாராடப் பெற்ற ஏப்ரு மதி மிக்க சம்பவம் இடம்பெற்றால்லது. அங்கு பாராடப் பெற்ற சஞ்சிகை மல்லிகை. இதனை இலங்கை நாடாளுமன்றப் பதில்வான 'ஹன்ஸார்ட்' பதிவு செய்ததுடன் எதிர்காலச் சந்ததியினருக்காக ஆவணப்படுத்தியுள்ளது.

40-வது ஆண்டு

ஆண்

314

'Mallikai' Progressive
Monthly Magazine

படைப்பாளீகளின்
புதிய ஆக்கங்களை மல்லிகை
எதிர்பார்க்கின்றது.

201-1/4, Sri Kathiresan
Street,
Colombo - 12.
Tel: 2320721

Prop V. Nagadevan J.P.

COLOMBO CENTRE

Importers & Dealers of
Toys, Fancy,
Oilment Goods & Textiles

Head Office :

89/22, Prince Street,
Colombo - 11.

T.P. : 2473314, 4717972

Fax : 94-1-449599, 94-1-445559

E-mail : ccimpdda@slt.net.lk

Resident :

93/69, Kalyani Gangarama
Mawatha,
Mattakuliya, Colombo - 15.

T.P. : 2523114, 2527572, 2528177

COLOMBO CENTRE (CC1)

Branches :

89/22, Prince Street,
Colombo - 11.

Dealers of Toys, Fancy, Imitation
Jewellery, Eversilver &
Oilment Goods

We undertake all kinds of
goods to send Jaffna.

T.P. : 2345193, 2478654, 2529888

Factory :

DANA ALUMINIUM INDUSTRIES

49/6, Maligawatta Place,
Maligawatta,
Colombo - 10.

Manufacturers Of Aluminium Kitchenware

T.P. : 2459134 & 2430158
Mobile : 0777 551726

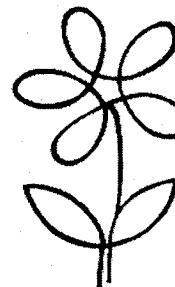
COLOMBO CENTRE (CC2)

Branches :

116/1, Prince Street,
Colombo - 11.

Dealers of Toys, Fancy,
Imitation Jewellery
&
Oilment Goods

T.P. : 2325901, 2543999

பள்ளிக்கூட, கல்லூர் அந்பர்களுக்கு....

இந்த நாட்டிலுள்ள தமிழ்மொழி மூலம் கல்வி கற்பிக்கும் பள்ளிக்கூட, கல்லூரி அதிபர்கள் தத்தமது கல்வி நிறுவனங்களின் நூலகங்களுக்குத் தமது நேரடி உத்தரவின் பேரில் ரூபா. 5000/-க்குக் குறைவான நூல்களைக் கொள்வனவு செய்யலாம் எனக் கல்வி உயர் அதிகாரிகளை நாம் விசாரித்த வேளைகளில் எல்லாம் இந்த உண்மையை எமக்குக் கூறியுள்ளனர்.

ஆனால், நடைமுறையில் எந்தவொரு பள்ளிக்கூட, கல்வி அதிபர்களும் கூடத் தமக்கே உரிமையான இந்தச் சலுகையை எந்தக் கட்டடத்திலும் நிறைவேற்றி வந்ததாக இதுவரை எமக்குத் தகவல் கிடைக்கவில்லை.

என? எதற்கு? என்ற காரணமும் எமக்குப் புரியவில்லை.

வாரம் ஒரு தமிழ் நூல் இந்த மண்ணில் இன்று வெளிவந்த வண்ணமேயுள்ளது.

ஆனால், வெளியிடப்படும் இந்தப் புத்தகங்களுக்கு எந்தவிதமான சந்தை வசதிகளும் இன்று எம் நாட்டில் பரந்த அளவில் இல்லவேயில்லை.

இன்றைய மாணவர்கள்தான் நானை நாடு போற்றும் சிறந்த கலைஞர்களாக, எழுத்தாளர்களாக, கல்விமான்களாக உருவாகப் போகின்றனர்.

சென்ற காலத் தலைமுறை மாணவர்கள் வெறும் பாடப் புத்தகங்களையே மனம் பண்ணி ஒரு வழியாகத் தமது கல்வித் தகைமைகளை ஒப்பேற்றி வந்துள்ளனர்.

இன்றைய தலைமுறை மாணவர்களின் வெளி உலகம் விரிந்து பரந்து வந்து கொண்டிருக்கிறது. சர்வதேசங்களையும் நோக்கி வியாபித்து வருகின்றது.

தலைமை ஆசிரியர்கள், அதிபர்கள் தமக்குரியதான் இந்தப் புத்தகக் கொள்வனவு விவகாரத்தில் முன் கையெடுத்து செயற்படுவது எழுத்தாள் உலகத்திற்கே நன்மை பயப்பதாக இருக்கும். இன்றைய தலைமுறைக்குப் புத்தாக்கமுட்டுவதாகவும் அமையும்.

இனிமேலாவது உங்களது அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவீர்களா?

விட்டமிடம்

தமிழ்நாடு நன்கூற்று தமிழ்ப் படைப்பள்ளி

செ.யோகநாதன்

செங்கை ஆழியான்

தமிழுலகு நன்கறிந்த ஈழத்தின் படைப்பாளி செ.யோகநாதனாவார். ஈழத்தின் இன்றைய பிரபல எழுத்தாளர்களை இனங்கண்ட சிற்பியின் ‘கலைச்செல்லி’ மூலம் யோகநாதன் எழுத்துலகிற்குள் பிரவேசித்தார். 1960களில் ஆற்றல் மிக்க இளம் எழுத்தாளர் கூட்டமொன்று ஈழத்துச் சிறுகதைத் துறைக்குள் பிரவேசித்தது. செங்கை ஆழியான், செம்பியன் செல்வன், செ.யோகநாதன், செ.கதீர்காமநாதன், குந்தவை, கபராஜங்கம், அங்கையன் கைலாசாதன், சிதம்பரபத்தினி முதலான சிறுகதைப் படைப்பாளிகள் பல்கலைக்கழகத்திற்குள் முகிழ்ந்தார்கள். இக்குறித்த எழுத்தாளர்களோடு பல்கலைக்கழகத்திற்கு வெளியே உருவாகிய தெண்ணியான், தெளிவுத்தை ஜோசப், பெண்டிக்ரபாலன் முதலான எழுத்தாளர்களும் ஈழத்துச் சிறுகதை இலக்கியத்தை அடுத்த கட்டத்திற்கு முன்னெடுத்துச் சென்றனர் என்பது முக்கியமான சங்கதியாகும்.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் 1960-1964களில் வெளிக்கொண்டந்த முக்கிய படைப்பாளிகளில் ஒருவர் யோகநாதன். தமிழகம் நன்கு அறிந்த ஈழத்து எழுத்தாளர்களில் யோகநாதன் முக்கியமானவர். 1962களில் யோகநாதனின் முதல் சிறுகதையான ‘மனக்கோலம்’ கலைச்செல்லியில் பிரசரமாயிற்று. அதனை அடுத்துச் சோகம்; வடு, கலைஞர், மலரும் கொடியும், நிறங்கள், புதிய நட்சத்திரம் ஆகிய சிறுகதைகள் படைக்கப்பட்டன. யோகநாதனின் சிறுகதைகள் வெளிவராத ஈழத்து, தமிழகப் பத்திரிகைகள் எதுவுமேயில்லை. யோகநாதனின் முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதி 1964ல் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் அவரது மாணவ நிலையில் வெளிவந்தது. ஆரம்பத்தில் இன்னுணர்வு, மொழியணர்வு மிக்கவராகத் தமிழரக்கக் கட்சியால் கவரப்பட்டிருந்தார். பின்னர் தீண்டாமை ஒழிப்பு இயக்கத்தில் ஈடுபட்டு மார்க்கிய முற்போக்குவாடியாகித் தேசியம், மண்வாசனை, யதார்த்தம் ஆகிய கருத்து நிலைகளுக்குட்பட்டிருந்தார். 1983களின் பின்னர் மீண்டும் தமிழ்த் தேசியவாதம் இவரின் சிறுகதைகளில் ஆழவேறான்றியுள்ளதைக் காணலாம். எவ்வாறாயினும் யோகநாதனின் சிறுகதைகள் சமூக வாழ்க்கை விளங்குகின்றன.

தமிழ்த் தேசிய உணர்வுக் கால கட்டத்தில் ஈழத்துச் சிறுகதை உலகிற்குக் காத்திரமான பங்களிப்பாக அமைவன யோகநாதனின் கதைகளாம். ஈழத்து வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளின் மையங்களை இனங்கண்டு வார்த்தைகளில் உனர் வோடு பதிய வைத்திருக்கிறார். தமிழகப் பத்திரிகைகளில் படைப்புகளால் அரசோச்சிய காலத்தில் எழுதிய - என்று தனியும், அகதி, வீழ்வேன் என்று நினைத் தாயோ?, அன்னையின் குரல், மைலாய், தேடுதல், சரணபாலாவின் பூணைக்குட்டி, இன்னொரு மனிதன், அவர்களின் மகன், அடிமைகள் இல்லாத இடத்தில், பூமுதிரை முதலான பல சிறுகதைகளின் சிருஷ்டி கர்த்தா. தமிழ்மூப் போராட்டச் சூழலில் இந்திய அமைதி காக்கும் படையினரின் நடவடிக்கைகளையும், இலங்கை இராணுவத்தினரின் அட்டுழியங்களையும், அரசு பயங்கரவாதப் போக்குகளையும், தமிழ் மக்களது அகதி வாழ்வின் அவஸ்காளையும், போராளிகளின் தியாகங்களையும், இன்வொடுக்கல் நடவடிக்கைகளையும், சாதிப் பிரச்சினைகளையும் யோகநாதன் தன் சிறுகதைகளின் உள்ளடக்கமாகக் கொண்டுள்ளார். மார்க்கிய முற் போக்குவாதி ஒருவர் தமிழ்த் தேசியத் தினையும், தமிழ்மூப் போராட்டத்தின் நியாயத்தையும் அங்கீரித்து சிறுகதைகள் எழுதியுள்ளார் என்பது இதில் அவதானிக்க வேண்டிய முக்கிய அம்சம். ‘கண்ணீர் விட்டே வளர்த்தோம்’ என்பது இவரது முக்கியமான சிறுகதைத் தொகுதியாகும்.

�ழத்துச் சிறுகதைத் துறைக்கு யோகநாதனின் இன்னொரு பாரிய

பங்களிப்பாக விளங்குவது அவர் தமிழகத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில் ‘இந்த நூற்றாண்டின் ஈழத்துச் சிறுகதைகள்’ என்ற பெயரில் இரண்டு பாரிய சிறுகதைத் தொகுதிகளாக ஈழத்தின் பல தரத்து எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகளைத் தொகுத்து ‘வெள்ளிப்பாதசரம்’, ‘ஒரு கூடைக்கொழுந்து’ என்ற இரு தொகுதி களாக வெளியிட்டிருந்தார். ஈழத்துச் சிறுகதைப் படைப்பாளிகளைத் தமிழகத்திற்கு உரிய முறையில் அறிமுகம் செய்த தொகுதிகள் இவையாம்.

யோகநாதனின் எழுத்துலக வாழ்க்கை தங்கப் பதக்கங்களைப் பரிசில் களாகத் தன் படைப்புகளுக்காகப் பெறுவதுடன் ஆரம்பமாகியது. இளம் எழுத்தாளர் சங்கம், பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கம் ஆகியவற்றின் இலக்கியப் போட்டிகளில் தங்கப் பதக்கங்களைப் பெற்றவர். ‘ஒளி நமக்கு வேண்டும்’ என்ற குறுநாவல் தொகுதிக்காக இலங்கை சாஹித்திய மண்டலப் பரிசினைப் பெற்றுக் கொண்டார். சாஹித் திய மண்டலப் பரிசினைப் பெற்ற இந்நூல் யுனெஸ்கோ மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. சிரித்திரண் நடாத்திய போட்டியில் ‘காவியத்தின் மறுபக்கம்’ என்ற குறுநாவல் முதற் பரிசினைப் பெற்றது.

யோகநாதனின் குறுநாவல்கள் நவீன இலக்கியத்திற்கு வழங்கியிருக்கும் செழுமை முக்கியமானது. இரவல் தாய்நாடு, கனவுகள் ஆயிரம், காணிநிலம் வேண்டும், தலைவர்கள், கேட்டிருப்பாய் காற்றே, சுந்தரியின் முகங்கள், இனிவரும் யோகநாதனின் சிறுகதைகள் சமூக வாழ்க்கை விளங்குகின்றன.

வசந்தங்கள் என இவரின் குறுநாவல் தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன. ஒவ்வொன்றிலும் மூன்றிற்கு மேற்பட்ட குறுநாவல்கள் அடங்கியுள்ளன. தி.ஜான்சி ராமன் நினைவுக் குறுநாவல் போட்டியில் முதற் பரிசீலனைச் சப்காரத்துக் கொண்ட இரவல் தாய்நாடு இந்தியாவில் நாலுருவில் வெளிவந்ததும் தமிழ் இலக்கிய வட்டாரத்தில் ஒரு பரபரப்பு ஏற்பட்டது. தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரச்சினைகளைத் துணிச்சலாக வெளியிடும் படைப்பாளியாக யோகநாதன் அடையாளம் காணப் பட்டார். அவரது தேடுதல் குறுநாவலை தமிழக அரசு இலங்கைக்கு வரவிடாமல் தடை செய்தது.

‘சுந்தரியின் முகங்கள்’ என்ற குறுநாவல் தொகுதி தமிழக அரசின் விருது னைப் பெற்றுக் கொண்டது. மத்திய அரசு அதற்குப் பரிசு வழங்கி கொர வித்தது. இது சே.யோகநாதனின் ஆரம்ப கால வரலாறு. 96 ஆம் ஆண்டு இலங்கைக்குத் திரும்பும் வரை எல்லா இலக்கிய உயர் விருதுகளும் அவர் பெற்றுக் கொண்டார். உயர் விருதான இலக்கிய சிந்தனை விருது அவரது ‘நேற்றிருந்தோம் அந்த வீட்டினிலே’க்காக வழங்கப்பட்டது. தமிழக அரசின் விருதை நான்கு தடவைகளும், கலை இலக்கிய பெருமன்ற விருதுகளை இரண்டு தடவைகளும், பாரத ஸ்டேட் பாஸ் விருதை ஒரு முறையும், இலக்கிய சிந்தனை விருதை நான்கு தடவைகளும், திருப்பூர் தமிழ்ச் சங்க விருதை ஒருமுறையும் அவர் பெற்றுக் கொண்டார். இன்னும் இங்கே கணக்கிலே வராத பரிசில்கள் பல.

சே.யோகநாதன் படைப்பாளி என்பதோடு, பண்முனை ஆர்வலராகவும் இருந்திருக்கிறார். திரைப்படத் துறையில் அவர் மிகுந்த விருப்பம் உள்ளவராக மத்தியப் படுகின்றார். பாலுமகேந்திரா, பி.லெனின் ஆசியோகுடன் இவர் கூட்டாகப் திரைப்படப் பணியாற்றி இருக்கிறார். மலையாளத்தில் ‘கண்ணாடி வீட்டினுள் இருந்து ஓருவன்’ என்ற திரைப்படத்துக்கு இவர் திரைப்பட வசனம் எழுதியிருக்கிறார். பல திரைப்படங்களுக்கு இவர் அங்கே உதவியாளராக பணி புரிந்திருக்கிறார்.

இலங்கையில் நான்கு சாஹித்திய விருதுகளை இவர் பெற்றிருக்கின்றார். யோகநாதன் சிறுகதை, குறுநாவல், நாவல், குழந்தை இலக்கியம், கட்டுரை, திரைப்படம் உட்பட என்பத்தேமு (87) நூல்களை எழுதியிருக்கின்றார். இப் பொழுது பல நூல்கள் அங்கில வர வேண்டி உள்ளன.

யோகநாதன் கூடுதலாக குழந்தை இலக்கியங்களை வெளியிடுவதில் அக்கறை உள்ளவராக இருக்கின்றார். தமிழ் நாட்டில் இருந்தபோது, ‘ரத்தினபாலா’, ‘கலாமணி’, ‘கலைச்செல்வம்’ போன்ற பத்திரிகைகளை அவர் ஆசிரியாக இருந்து நடத்தியிருக்கிறார். சிறுவர் இலக்கியத்தை மேம்படுத்தும் நோக்குடன் சிறுவர் நூல்கள் பலவற்றினை ஆக்கித்தந்துள்ளார். இவர் வழியில் இவரது மகன் யோ.சத்யன், சிறுவர் நூல்களை எழுதி வருகின்றார்.

யோகநாதன் என்ற படைப்பாளி, சமுத்து இலக்கியவுலகிற்கு அளித்திருப்பும் பங்கு செழுமையானதாகும்.

மூஸ்லிம் இன்தவர்கள் யாழ் குடாவில் சாவகச்சேரி, அல்லைப்பிட்டி ஆசிய வற்றோடு யாழ்ப்பாண மா நகர் எல்லைக்குள்ளும் காலாதி காலமாக வசித்தவர்கள். அப்துல் காதர் வீதி, ஆசாத் வீதி என்பன அவர்களது யாழ்ப்பாண இருப்பை அடையாளப்படுத்துகின்றன. அவர்களுக்கென உள்மானியாக் கல்லூரியும் இருக்கின்றது.

அழகு சாதனங்கள் (Fancy Goods), நகை, ஆட்டிறைச்சி ஆசிய வியாபாரங்களையும் இவர்கள் அப்பொழுது செய்து கொண்டிருந்தனர். பிரசித்தி பெற்ற தையல் காரராக மூஸ்லிம்கள் விளங்கினர். பாய்மார் (Bhai) எனப்படும் மேமன் இன்தவர்கள் தனித்து வாழ்ந்தனர். யாழ்ப்பாணம் ஆஸ்பத்திரிக்கு முன்னால் இவர்களுக்கெனப் பள்ளிவாசல் இருந்தது. அக்காலத்தில் EA பாய் (ESMALJEE AMJEE) கடை மிகவும் பிரபலமாக இருந்தது.

யாழ்ப்பாணத்து ஐந்து முக்கங்களில் ‘பிளவுஸ்’ என்றோரு ஹோட்டல் இருந்தது. மாட்டிறைச்சியில் தயாரிக்கப்படும் ‘ரோஸ்ற்’ பொரித்த இறைச்சி மிகவும் பிரசித்தம். இதைச் சாப்பிடுவதற்கு ‘சாப்பாட்டு ராமன்கள்’ இங்கு தேடி வருவார்கள். ஐந்து நட்சத்திரக் ஹோட்டலுக்குள் மதிப்பு இதற்கு அப்பொழுதிருந்தது.

மூஸ்லிம் இன்தவர்களுள் அக்காலத்தில் மிகவும் பேசப்பட்டவர் கபைர் இளங்கிரன். ஈழத்து நாவல் இலக்கிய முன்னோடிகளில் இவருமொருவர். மார்க்கிய வாதி. யாழ்ப்பாணத்து மூஸ்லிம்கள் மத்தியில் கொமியூனிஸ விதைகளை விதைத்தவர் களுள் இவருமொருவர். சிறந்த மேடைப் பேச்சாளர். இலங்கை முற்போக்கு அணியில் முதற் பந்தியில் இருந்தவர். இதழியலாளரின் கவனத்தைப் பெற்ற ‘மரகதம்’ சஞ்சிகையின் ஆசிரியாக இருந்தவர். யாழ்ப்பாணத்து மூஸ்லிம்கள் மத்தியில் இவர் விதைத்த இலக்கிய வித்துகள் பலித்து விட்டதை அங்கிகிரிப்பது போல், அந்த மன்னில் விழுந்த வித்தொன்று இன்று முகை கக்கி மரமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆம்! மொழிதீன் ரஜா, இளங்கிரனின் இடத்தை நிரப்புவராக அக்கு நிலையிலும் ஈழத்து இலக்கியச் செடிக்குத் தனது படைப்பு களால் பாசனம் செய்கிறார். ‘நீண்டகாலப் பயணி’ இவரது நாவல். கற்கும் மாணவருக்கான பாட உதவி நூல்களையும் வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கும் இளங்கை வாணையில் இளங்கை வாணையில் இருக்கிறார்.

அன்றாற் கின்றாற்

மறக்காத சீராந்தங்கள்

- சீல்லக்கண்ணு -

வினாக்கள்

‘திருக்குர் ஆன்’ விளக்கப் பிரசங்கம் செய்தார். இவர் நோயாளிகளுக்கு, துவா ஒதி நூலும் கட்டினார்.

யாழ் மா நகர சபையில் நீண்ட கால மாக ஒரே ஒரு முஸ்லிம் உறுப்பினர்தான் இருந்தார். பின்னே: இருவராக்கப்பட்டது. இப்படிப் பெரும்பான்மை அற்றிருந்த நிலையிலும், யாழ் மாநகர சபைக்குச் சிறுபான்மைக்குள் சிறுபான்மையாக இருந்த காதி.எம்.எம்.கல்தானை மேய ராக்கி, சகோதர இனத்தவர்களையும் அர வணைக்கும் பண்பாட்டினை அன்றைய மாநகர சபை உறுப்பினர்கள் வெளிக் காட்டினர். அத்தோடு முஸ்லிம்கள் இந் நாட்டில் மூன்றாவது மனிதர்களால்ல என்பதையும் உணர்த்தினர். இது ஈழத்தின் ஏனைய பகுதிகளுக்கு ஒர் எடுத்துக் காட்டாக அமைந்தது. இந்த நியமனத்தைச் சாத்தியப்படுத்தியவர் தோழர் மு.கார்த்தி கேசன். இவர் தனது பெரும் உழைப்பை இதற்காகப் பண்யம் வைத்ததை யாழ் மன் மறந்திருக்காது.

காதி.எம்.எம்.கல்தான் நீண்ட சிகப்புத் தொப்பி அனைந்திருப்பார். இத் தொப்பியின் பின் பகுதியில் இருபத்தைந் திற்கும் மேற்பட்ட கறுத்த, தடித்த நூல்கள் தொங்க விடப்பட்டிருக்கும். அபுசாலி ஹாஜியார் என்பவரும் உதவி மேயராக இருந்தார்.

அன்று யாழ் மாநகர சபை எல்லைக் குள் வாழ்ந்த முஸ்லிம்களுக்கு யாத்திரை ஸ்தலமாக விளங்கியது தீவுப் பகுதியில், அல்லைப்பிடிடி என்ற கிராமத்தில் இருக்கும் வெள்ளைக் கடற்கரையில் இருப்பவர்களையே பொறுக்கி எடுப்பார்.

களில் இவர்கள், யாழ் முத்தயிழ் விதியில் நடப்பட்டிருக்கும் 1ம் மைற் கல்லிற்கு முன் ஊதுபத்தி பற்ற வைத்து பள்ளி வாசல் திசையை நோக்கித் தொழுவர். தொழுகை முடிந்தும் பேர்ச்சம் பழும் வழங்குவர்.

முஸ்லிம் விடுகளில் அக்காலத்தில், பெண்கள் ‘காக்கக்டடி’ என்றொரு பிட்டுக் குழல் சில்லு வடிவான தின் பண்டமொன்றைத் தயாரித்து விற்ப துண்டு. இது, தற்பொழுது பிடாக்களில் வெற்றிலைக்குள் வைத்திருக்கும் பாக்குக் கூடு மாதிரி இருக்கும். பாக்கோடு வேறும் ஏதோவெல்லாம் சேர்த்து இதைத் தயாரிப்பார்கள். வெற்றிலை சாப்பிடும் பழக்கமுள்ளவர்கள் ‘காக்கக்டடி’யில் சின்னதொரு துண்டை நூள்ளி எடுத்து வெற்றிலையோடு சேர்த்துச் சுவைப்ப துண்டு.

இல்லாம் மத்தைச் சேர்ந்தவர் களாக யாழ்ப்பான மா நகரப் பகுதியில் சோனகர், செம்மார், பாய்மார் (மேமன்) எனப்பட்டோர் வாழ்ந்தனர். செம்மாரும், பாய்மாரும் மிகவும் குறைந்த அளவிலேயே இருந்தனர். செம்மார் பஜார். விதியும், கஸ்தூரியார் விதியும் அடங்கிய ‘டா’ னாப் பட்ட செம்மா தெரு பகுதிக்குள் வசித்தனர். இந்தப் பகுதியில் மகுதியும் இருக்கின்றது. இவர்கள் பெரும்பாலும் செருப்புகளைத் தயாரித்துச் சந்தைப் படுத்தினர்.

அழுத்தாளர்களில் பலர் தமது நூல் களுக்கு மதிப்புரையைப் பெரும்பாலும் சமூகத்தில் மிகவும் உச்ச நிலையில் இருப்பவர்களையே பொறுக்கி எடுப்பார்.

வினாக்கள்

ஆனால் மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவைப் பொறுத்த மட்டில் இந்த முறைமை பேணப்படுவதில்லை. அவர் தனது அப்போஸ்தலர்களையே இந்த விவிலியத்தில் பொருட்படுத்தியதில்லை. பிரபல எழுத்தாளர் ஜெயகாந்தன் மதிப்புரை கொடுத்தார். அடுத்தவர் ஒரு தொழி லாளி. ‘பாதுகை’ என்ற சிறுக்கைத் தொகுப்பிற்கு டொமினிக் ஜீவா செருப்புத் தயாரிக்கும் தொழிலாளியாகிய முத்து முஹம்மதுவிடமே மதிப்புரை பெற்று இணைத்திருக்கிறார். இந்த முத்து முஹம்மதுவே ‘பாதுகை’ சிறுக்கையின் கதை மாந்தன். யதார்த்தமான பாத்திரப் படைப்பு. முத்து முஹம்மது கடை கஸ்தூரியார் விதியில் இருந்தது. அவர் வாழ்ந்துமும் செம்மா தெரு ஒழுங்கைக்குள்தான்.

பாசையூர் புனித அந்தோனியார் கோவில் அவ்லுருக்கு மகிமையைக் கொடுத்து வருகின்றது. இதுவொரு கடலோரக் கிராமமாகும். கூத்துக் கலையைக் காத்து வருவதில் முன்னுரிமை காட்டு கின்றது. உதைப் பந்தாட்டத் துறைக்குச் சிறந்த வீரர்களைத் தந்துள்ளது. கலா பூஷணம் அண்ணாவியார் பாசையூர் தேவதாசன் இவ்லுரின் பிரசித்தத்திற்கு தனது ஆளுமைகளால் பாசனம் செய்கிறார். இவரொரு குறிப்பிடத்தக்கக் கவிஞருமாவர். சிங்கள மொழி பெயர்ப்பில் தேர்ந்தவர்.

இது இலத்திரன் யுகம். உலகம் எத்தனையோ மாற்றங்களைக் கண்டு விட்டது. இந்த உலகத்தை மாற்றி அமைக்கப் பல்லாயிரக்கணக்கான விஞ்சு வேடமிட்டிருப்பார்கள். ஊராஜங்கள் சுல

ஞானிகள் தமது மண்டைகளை உடைத்து யோசித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். அன்றைய மக்கள் தம்மோடு கட்டிக் காத்து வந்த பாரம்பரியப் பழக்கங்களைச் சொன்னால் அவை எடுப்பார்! இருந்தும் உலகம் இப்படியுமிருந்ததென்பதை அறிவதற்கு அவைகளைச் சொல்லி வைப்பதும் சிறந்ததே!

நீண்ட வரட்சி நாட்டில் நிலவினால் மக்கள் அதை இல்லாமல் போகச் செய்யச் சில நடவடிக்கைகள் எடுப்பதுண்டு. அதில் கொடும்பாலி கட்டி இழுப்பது மொன்று! மாதமும்மாரிகளில் ஒன்று கற்புடைய பெண்களுக்கானது என அன்றைய தமிழன் வகுத்திருப்பதை தமிழுலகு அறியும். கற்புடைய பெண்களுக்காக வர்ன் பகவான் இரங்குவா னென்பது எமது முதாதையரின் நம்பிக்கை. எனவே பாவப்பட்ட பெண்களே வரட்சிக்கு காரணமென்பது அவர்களது நம் பிக்கை. இன்றைய பெண்ணியம் இதை எப்படி எடுக்குமோ! பொறுத்திருந்து பார்ப்போம்!

இந்த நம்பிக்கையை ஊர்ஜிதப் படுத்துவதே இந்தக் கொடும்பாலி இழுப்பு! மண்ணால் ஒரு பெண்ணின் பாவையைச் செய்து அதைப் பாடையொன்றில் வைத்து, ஊரைச் சுற்றிக் கட்டி இழுப்பார்கள். அதை இழுத்துக் கொண்டு செல்லும் பொழுது “கொடும் பாவி சாகாளோ கோடி மழை பொய் யாதோ” என மாராடித்து ஒப்பாரி வைப் பார்கள். இப்படி ஒப்பாரி பாடுவர்கள் ஆண்களே! ஆனால் இவர்கள் பெண்வேடமிட்டிருப்பார்கள். ஊராஜங்கள் சுல

மலைகை

பகுதிகளுக்கும் சென்ற பின் கொடும் பாவிப் பொம்மையை எரிப்பார்கள். இப்படிச் செய்த பின் மழை கொட்டு கொட்டென்று கொட்டுமென்பது அக்காலத்து நம்பிக்கை. இதையெல்லாம் இன்றைய சந்ததி பார்க்க முடியாது. கேட்பதற்கும் முடியாதுதான்!

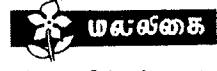
யாழ்ப்பாளத்தில் கிணறுகள் அதிக மென்பது பிரசித்தம்! விவசாயத்திற்குக் கூடக் கிணற்று நீர்தான் கை கொடுப்ப துண்டு. இருந்தும் குளிப்பதற்கென்று அங்கு வாளிக் கிணறும் இருந்தது. இது காங்கேசன்துறை விதியிலிருக்கும் சி. எஸ்.கே.மில்லுக்கு முன்னாலுள்ள நாக விந்கம் போசனசாலைக்கு அருகே இருக்கும் ஒழுங்கையில் இருந்தது. பலர் பாவித்தனர்!

அக்காலத்தில் ‘தீர்த்தக்கரை’ என்ற சொல்லான்று யாழ்ப்பாளத்தாரின் நாவில் அடிக்கடி வந்து போனது. இன்றைய சந்ததிக்கு இது மலையகத்தி விருந்து வெளிவந்த இலக்கிய சஞ்சிகை யோன்ற நினைவுபடுத்தலாம். ஆனால் அதுவல்ல! இதுவொரு கேணி. சிறிய நீர்த்தடாகம். இது தற்பொழுது கண்ண புரம் என்றழக்கப்படும் குழலில் இன் னமுமண்டு. இங்கு அந்தயேட்டிக் கிரையைகளும் செய்வதுண்டு. அக்காலத்தில் இந்த உரிமை தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு மறுக்கப்பட்டது. அவர்கள் பணம் செலவழித்து, கிரிமலைக்குச் சென்றுதான் இக் கிரியைகளைச் செய்தனர். ஆனால் சோ.இராசரெத்தினம் செட்டியார் வில்லூன்றி மயானத் தடையை நீக்கிய பொழுது, இதற்கான தடையையும் நீக்கி

வில்லூன்றிக் கேணியை ஏனைய சமூகத் தினரும் பாவிப்பது போல் பஞ்சமரும் பாவிக்க உதவினார். வில்லூன்றி என்ற பெயருக்கு வரலாற்று இதிகாச்சி சிறப்பு முண்டு. அதை கழுய்வாளர் கவனிப்பது பெருந் தமிழ்ப் பணியாகும்!

இன்றைய தலைமுறைக்கு இன்னொரு சொல் மயக்கமும் உண்டு. அன்று சிலர் சொல்வார்கள் “பரித்தி யடைப்பானிட்டப் போயிட்டு வாரேன்” என. பருத்தியடைப்பு ஊர்காவற்றுறையிலுள்ள ஒரு கிராமம். அங்கு ஏன் போவான்? இது அதுவல்ல! யாழ்ப்பாளத்து மனிக்கட்டுக்குத் தெற்கே பிரியும் தெருவில்... வேம்படி பெண்கள் பாடசாலை குழலில் ஒரு கட்டு வைத்தியர் அன்றும் இருந்தார். இந்தக் கட்டுநோய்க் சிகிச்சைக் காகத்தான் மக்கள் படையெடுத்தனர். இன்றும் அந்தப் பெருமை தளரவில்லை. பருத்தியடைப்பான் ஒருவர் இருக்கிறார். கட்டு வைத்தியத்தில் பருத்தியடைப்பார் மகா நிபுணரென்பது யாழ்ப்பாளத்தாரின் அதித் நம்பிக்கை.

நல்லூர் சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒர் ஊர். அன்றைய தமிழ் இராஜதானி இங்குதான் நிறுவப்பட்டிருந்ததாக வரலாறு கூறுகின்றது. நல்லூர் கந்தனின் கோயில் கொடியேறி விட்டால் முழு யாழ்ப்பாளமும் விழாக் கோலம் கானும். பக்தர்கள் நெடுந்தாரங்களிலிருந்தும் அங்கப் பிரதிஷ்டை செய்து நல்லூர் கந்தனின் அருளை வேண்டுவர். பெண்கள் மடிப்பிச்சை எடுத்து அடியளிப்பர். மஞ்ச, சப்பற, தேர், தீர்த்தத் திருவிழாக் காலங்களில் அப்போதெல்லாம் புகை

மலைகை

யிரத ரிக்கற் எடுப்பது மகா கஷ்டம். அரசு ஊழியர்கள் நாட்டின் நாலா பகுதி களிலிருந்தும் நல்லூருக்கு யாத்திரை வருவர்.

புக்குத் தயாழ்ப்பாணத்து அறிஞர் கள் நல்லூரில் தோன்றி இருக்கின்றனர். நல்லை ஆறுமுக நாவலர், சின்னத்தம்பிப் புலவர், ஞானப்பிரகாச அடிகாளர். இவர்கள் நல்லூர்க் கந்தனோடு நல்லூரை துலங்க வைக்கின்றனர். பிரபல தமிழ் இலக்கியவாதி எஸ்.பொன்னுத்துரையும் தான் நல்லூரின் மைந்தனே என நிறுவு கிறார்.

கொய்யாத் தோட்டம் - திட்டி, சக்சமட்டை, குருநகர் என்பவற்றால் கற்றி வளள்க்கப்பட்டுள்ளது. இதன் பெயருக்கேற்ப இங்கு கொய்யா மரங்களைக் கான்பதறிது.

முதலை உறுப்பினராகவிருந்த ஞானப்பிரகாசம் நல்லையா இதன் மாநகர சபை உறுப்பினராக இருந்தவர். இவர் பின்தங்கிய சமூகங்களின் பிரச்சினைகளுக்காகக் குரல் கொடுக்கும் சமூகத் தொண்டராகவும் தன்னை இனங் காட்டி யவர். தமிழரக்குக் கட்சியின் போக்கில் அரசியலைக் கண்டவர். கொய்யாத் தோட்டத்தின் கலை வளத்தை செழுமைப் படுத்துவதில் பி.என்.ஆர். அமிர்தவாசகம் தன் உழைப்பை அர்ப்பணித்தவர். இவர் சிறந்த வாளொலி நடிகர். கே.எம். வாசகரின் நெறியாள்கையில் ஏராளமான வாளொலி நாடகங்களை நடித்தவர். இவரது அப்போதைய நடிப்புத் தோழர் கே.கணேசபிள்ளை (வரணி

யூரான்), கே. மார்க்கண்டன், யேசுரட்னம் ஆகியோரிருந்தனர்.

சிறபான்மைத் தமிழராகிய சமூகத் தொண்டர் தோழர் எம்.சி.கப்ரமணியம் ஸரேசன் வட்டாரத்தில் இருக்குமறை கொம்யூனிஸ்ட் கட்சி வேட்பாளராகப் போட்டி இட்டு தோல்வி கண்டார். ஜிவரைத் தோற்கடித்தவர் மன்மதராயன். ஆனால் என்.ரி.செல்லத்துவா தமிழரசு வேட்பாளராக நின்று வெற்றி பெற்றார். இவரொரு தாழ்த்தப்பட்டவரென்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதே!

வண்ணார் பண்ணை வாக்காளர்கள், வடபிரதேசத்தில் கொம்யூனிஸ்ட் கட்சி நிலைகொள்ளப் பாடுபட்ட தோழர் மு.கார்த்திகேசனை மாநகர சபை உறுப்பினராக்கியது. ஒரு மூளைச் சலவைதான்!

பஞ்சமர் இலக்கியவாதிகளான டானியல், டொமினிக் ஜீவா, ரகுநாதன் ஆகியோரை “அடியொற்றிப் பின்வந்த சிலர் எந்தவித சிந்தாந்தத் தெளிவுமின்றி வெறும் தீவிரத்தை மட்டும் கதைகளில் புகுத்திய போது அவை வெறும் மலடு களாக வந்து விழுந்தன்” எனவொரு அபத்தமான கருத்தை சில சிந்தாந்த எழுத்தாளர்கள் பரம்பல் செய்திருப்பதை இலக்கிய அபிமானிகள் அறிவர். இது மேற்குறிப்பிட்ட மூன்று பஞ்சம இலக்கியவாதிகளுக்குப் பின்னர் பஞ்சம இலக்கியம் வளர்ச்சி பெறவில்லை யென்பதை குசுமாகப் பிரசித்தப்படுத்துகிறது. இம்மூவருக்குப் பின்னரும் பஞ்சமர் இலக்கியம் வளர்ச்சி கண்டுள்ளதை

நியாயப்படுத்தலாம். சில எழுத்தாளர். களது படைப்புகளையும் ஆதாரப்படுத்தலாம். அப்படியான படைப்புகளைத் தந்தவர்தான் அமரர் பெண்டிக்ற் பாலன். தீண்டப்படாத மக்களின் பிரச்சினைகளை தகுந்த முறையில் உள்வாங்கி தனது படைப்புகளை மிக ஆத்திரத்தோடு படைத்தவர். இந்த ஆக்ரோசம் சிறு கதையின் எந்தத் தன்மையையும் சிதைவு படுத்தவில்லை. வாசகனைப் போராளியாக்கும் பெருவீசுக் அவைக்கிருந்தன. இவரது சிறுகதையான ‘லெட்சமியை அவிழ்த்து விடுங்கோ’ கலை மெருகோடு புனையப்பட்டது. ‘சொந்தக்காரன்’ என்ற மலையக நாவலை எழுதியவர். கல்விசார் நூல்கள் பலவும் இவரது உழைப்பில் தெறின. ஊக்கமோடு செயல்பட்டு, உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளராகவும்

மல்லிகை ஆசிரியர்
டொமினிக் ஜீவாவின்
78வது பிறந்த தினம்
27 - 06 - 2005

மேன்மை பெற்றார். இவரொரு தல்லாலை மைந்தன!

(சொந்தங்கள் தொடரும்)

கொழும்பில் - மட்டக்குளியில்

அதி நவீன சாதனங்களைக் கொண்டு, திறமையான தொழில்நுட்பக் கலைஞர்களினால் அழகுபடுத்தப்படும் புதுமையான சிகை அலங்கரிப்பு நிலையம்

A.R.R. HAIR DRESSERS

89, St. Mary's Road
Mattakuliya
Colombo - 15.

முற்றிலும் குளிருட்டப் பெற்ற சலுங்
தொலைபேசி : 0777 - 790385

டவுன் பள்ளிவாசல்.

ஞெஹருக்குப் பாங்கு சொன்னதைத் தொடர்ந்து வெள்ளிக்கிழமைக்கே உரிய சுறுசுறுப்பு களை கட்டியது.

ஃபேண்களெல்லாம் ஓஹோவென்று தலைதெறிக்கச் சூழன்றன.

“முஸ்லிமான நல்லனங்களே!” என்று ஆரம்பித்த குத்பாப் பிரசங்கம் ஒலிக்கருவி களுக்கூடாக வெகு ஜோராகப் பரவியது.

ஹவுளின் நீர்ச் சலசலப்புக்கு ஓய்வில்லை.

களுக்காக

சனங்கள். அரச நிறுவனங்களில் கடமையாற்றுவேர், கம்பஸ் பிள்ளைகள், மாற்றுப் பள்ளிக் கூடங்களில் ஏ.எல் படிக்கும் மாணவர்கள். பாதுகாப்புப் பிரிவு உத்தி யோகத்தர்கள். இப்படித்தான் இவ்வளவு சனமும் வந்து சேரும். மற்றப்படி டவுன் கடைக்காரர் தான் நிரந்தர மஹல்லாவாசிகள்.

நேரம் ஒன்று பதினெந்து.

“முஸ்லிம்கள் மூலிலிம்களாக வாழாததால்தான் இத்தனை பிரச்சினைகளுக்கும் முகம் கொடுக்கிறோம்” பேஷ்டிமாம் சகல பிரச்சினைகளுக்குமுரிய அடிப்படைக் காரணத்தைக் கண்டுபிடித்து மிம்பரில் முழங்கித் தள்ளினார்.

“ச... இந்த மனிசன் முடிக்கமாட்டார் போலீக்கி” அந்தக் கம்பஸ் மாணவன் மிகுந்த அலுப்போடு கழுத்தைச் சுழற்றி நான்கு பக்கமும் பார்த்தான்.

சக மாணவர்கள் ஆங்காங்கே உட்டடைப் பிதுக்கிக் கேள்வி எழுப்பிக் கொண்டிருந்தனர்.

“மசான் அடுத்த வெக்ஷர் எகவுண்ட்ஸ். ஒன்ட மிஸ் பண்ணினா அங்கால ஒன்னும் வெளங்காது” வரும்போது இப்படிச் சலித்துக் கொண்டான் ஒருவன்.

“வன் தேட்டிக்குள்ள எப்பிடியும் தொழுது முடிப்பாங்க. நாங்க துவாக்கு நிக்காம எழும்பினா வெக்ஷரப் புடிக்கேலும்.”

மலைகள்

அவன் இப்படிக் கொடுத்த வாக்குப் பொய்த்துப் போய்விட்டது.

அவர்களது அடுத்த விரிவுரை ஒன்று முப்பதுக்கு ஆரம்பிக்கவிருந்தது. இப்படிப் போட்டு அடையாரென்று யார் தான் நினைத்தனு: நேரக் கட்டுப்பாடு விதிக்காத நிர்வாகத்தை அவர்கள் சபித்துக் கொண்டார்கள்.

தன்னை மறந்த பயான் முப்பது நிமிடத்துக்கு மேலாகத் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது.

நேரம் ஒரு மணி இருபத்தைந்து நிமிடம்.

“இன்றைய இளைஞர்கள் அந்திய கலாசாரத்தில் மூழ்கிப் போயிருக்கிறார்கள்” மிக்க கவலை தோய்ந்த தொனியில் பிரஸ்தாபிக்கத் தொடங்கினார் பேஷ்டிமாம்.

“சி... இதென்ன இந்த மனிசன் சம்பந்தமில்லாமல் பேசிப் பேசி...” விவசாயத் திணைக்களத்தில் கடமையாற்றும் அகமட்கான் பொருமி வெடித்தான்.

“தம்பி... இந்தக் கடித்தத் து அடிச்சி இன்னக்கே போஸ் பண்ணினாத்தான் ஒரு கிழமைக்குள்ளெண்டாலும் பதில் வந்து சேரும்.”

காலையில் ஏழு சொன்னது அவன் காதுக்குள் எதிரொலித்தது. டைபிஸ்டிடம் கொடுத்து விட்டு ஜம்மாவுக்கு ஒடிவந்தான். இனித்தான் கையொப்பம் வேண்டி, ரோணியோ செய்து, அட்டரஸ் எழுதி தபால் செய்ய வேண்டும்.

அவனுடைய தலை வெடிக்கும் போவிருந்தது.

தொழுத கையோடு ஓட வந்தவன் வகையாக மாட்டிக்கொண்டு தடுமாறினான். இன்று சாப்பிடக் கூட நேரம் கிட்டாது போவிருந்தது.

பரிதாபத்தோடு திரும்பிப் பார்த்தான் அகமட்கான். வெவ்வேறு திணைக்களங்களில், வங்கிகளில் கடமையாற்றும் அவனுக்கு அறிமுகமான பலர் அமர்ந்து விழிபிதுங்கி நின்றனர்.

நேரம் ஒன்று முப்பது.

“இன்று எங்களுடைய பெண்பிள்ளைகள் படிப்பு - ரியூசன் என்று ஊரெல்லாம் சுற்றித் திரிகிறார்கள்” பெண்களில் குற்றம் சுமத்தாத பிரசங்க மூம் ஒரு பிரசங்கமா என்பது போல் சுற்றி வளைத்து அந்த இடத்துக்கு வந்து சேர்ந்தார் பேஷ்டிமாம்.

“புள்ளைஸ்ட படிப்புக்கு மண்ணப் போடப் பாக்கிய இந்த மனிசன்” அபுநானாவுக்குக் கோபம் கொப்பளித்தது.

ஒன்று ஜம்பது இன்றளிடி பஸ்ஸுக்கு கொழும்பில் மையத்து விடொன்று போகும் அவசரம் இம்தியாஸுக்கு. ஜம்மா தொழுதுவிட்டு பஸ்ஸேற முடிவு செய்திருந்தான். போகிற போக்கைப் பார்த்தால் பஸ்ஸைத் தவறவிட வேண்டும் போல் தெரிந்தது.

“ஹோலா நாங்க ராவோட ராவா மையத்த அடக்குவோம். எட்டு மனிக்குள்ள வந்தாச் சரி” பதினொரு மனிக்குப்போல வந்த கோல் அவனது ஞாபகத்தில் உதைத்தது. என்ன செய்வது.

யங்கை

“ம... ஓடனே போகப் போன சதக் நானாவையும் நிப்பாட்டிக் கொண்ட. இப்ப அவருக்கிட்ட ஏச்சிக் கேக்க வாகும்” இம்தியாஸ் அங்குமிங்குமாகத் தடுமாறினான். நேரம் ஒன்று நாற்பத்தைந் தாகி விட்டது.

“ஆவிம் உலமாக்களின் பேச்சுக் களை ஏற்று நடக்காத ஒரு சமூகச் சூழல் இப்பொழுது உருவாகி வருவது கவலைக்கிடமான விடயமாகும்”

வியாது காக்காவின் என்ன ஓட்டம் அவரது மனைவியின் பக்கம் நேரத்தை விட வேகமாக ஓடிக் கொண்டிருந்தது.

புண்ணிய ஆஸ்பத்திரி வெளி நோயாளர் பிரிவுக்கு மனைவியைக் கூட்டி வந்திருந்தார். எழுபத்தெட்டாம் நம்பர் கிட்டியிருந்தது. பண்ணிரண்டு மனியாகும் போது நாற்பதுக்கு மேல் ஒடியிருக்க வில்லை.

“மரியம் நான் தொழுதிட்டு வாரன். எப்பிழம் ஒன்னறக்கி வந்திடுவன். அதுக் குள்ள ஒங்கட நொம்பர் வராது” என்றார் இரக்கமாக.

“ஓ தொழுதிட்டு சொனங்காம வாங்கொ. எனக்கு தொஸ்தர்மாரோட பேசத் தெரிய. நொம்பர் பின்தனா இந்த தொஸ்தர் எடுக்கியல்லியாம்” மனைவி இரண்டும் கெட்டான் நிலையில்தான் விருப்பம் கொடுத்தாள்.

“நான் டக்கெண்டு வாரன்” என்ற படி வெளியிறங்கினான் வியாது. அவன் தடுமாறினான். வெளியிறங்கி ஓடவும் முடியவில்லை. மனைவியின் நிலையை நினைக்க பரிதாபமாக இருந்தது. இருபத்

, சிரண்டு மைல் தொலைவிலிருந்து வந்தவன்ஸ்லவா?

‘மனிசரட கஷ்டத்த... தேவயள நெரச்சிப் பாக்காம பயான் பண்ணையாங்ச் பயான். ஊருக்குள்ள பள்ளிவாச லெண்டா எத்தின மனித்தியாலமும் பேசேலூம். டவுனுக்கு ஒவ்வொரு மனிசரும் ஒவ்வொரு வேலயோட வார’ அவரது மனம் துடிதுடித்தது.

ஒருவாழு குத்பா முற்றுப் பெற்றது.

கிடைத்; துதானென்று மிம்பரி விருந்து இமாச் இறங்குமுன்பே, சனம் முந்திக் கொண்டு எழுந்து நின்றது.

“அல்லாஹ் அக்பர்”

விடுவாரா... அமைதியாகத் தொழுகையை நடாட ந்தினார்.

“ஸமியல்லாஹ் விமன்ஹமிதா” சனத்துக்குத் தான் அவசரம்.

“அஸ்லாஹு அல்லு...”

ஸலாம் கொடுத்தாயிற்று. இதற்கு மேல் எவரையும் தடுக்கி ஜீயலாதே.

அவசர அவசரமாக வெளிப் பாய்ந்தவர்களில் அகமட்கான், அபுநானா, இம்தியாஸ், வியாது... ஆகியேயார் அடங்காமலிருப்பார்களா? முட்டி மோதிய சனத்துக்குள்ளால் தங்கள் தங்கள் காரியங்களை நோக்கி வெறியிடத்தவர்களாக...

“ம... சோறு திண்டிட்டு தன்னை குடிக்காமப் போற மாதிரி, தொழுதிட்டு துவாவுக்கு நிக்காம இவளவு அவசரம் இவங்களுக்கு...” அதற்குள் யாரோ ஒரு இபாபத்தாளியின் குரல் வேறு.

பாசி படிதல்

- த. அஜந்தகுமார்

சூரியனின் முன்
அவிழ்ந்து விழுப்பிறது
ஒளிமுகத்து ஒப்பனைகள்

புதிரெறிந்து என்னோடு உலாவுகிறது
நிழல்களின் நீட்சி

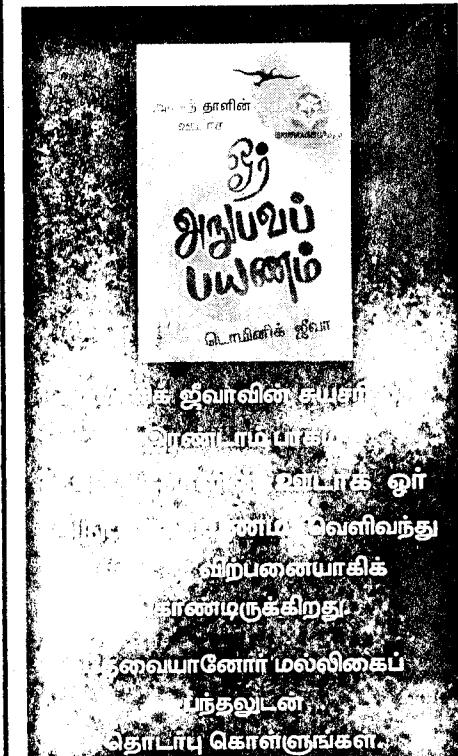
ஓர்மம் வடிந்து
ஒன்றிலும் ஒன்றாது
ஒடுங்குகிறது வாழ்வு வட்டம்
ஒரு சிறு புள்ளியாய்...!

நிலையற்ற தென்றிந்தும்
நிலைக்கண்ணாடு முன்
விம்பம் பார்த்துச் சிரிக்க முயல்கிறது
பிரேமையின் பின்னலிட்ட
எந்தன் உருவம்

துயரின் நிலைத்த வாழ்வில்
பெயர்ந்திடா அதன்
தள்ளமையின் பலத்தில்
பின்னடைந்து போய்
அழுகிறது கண்!

அலையின் ஆர்ப்பரித்த சிரிப்பு
'துயரின் துயரான' துயரில்
வளைகிறது வாழ்க்கை!

கடலின் ஆழத்தில்
ஏதோவோர் மூலையில் கிடந்து
பாசி படிகிறது நம்பிக்கை.

தமதங்கள்

நீங்கள் அனுப்பிய

இரண்டு மலர்களும், ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட வாழ்க்கை வரலாறும் கிடைக்கப் பெற்றேன். இலக்கிய வரலாற்றில் உங்களுடைய பங்களிப்புக் கணிசமானது. உழைப் பாலும், மன உறுதியினாலும் இப்பொழுது தமிழர் வரலாற்றிலே உயர்ந்து நிற்கும் உங்களைக் கண்டு நான் பெருமிதமடைகின்றேன்.

பேராயர் எஸ். ஜெபநேசன் - மருதனாமாம்

1970/71 காலப்பகுதியில் நான் யாழ்ப்பாணம் கொழும்புத்துறை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் ஆசிரிய மாணவனாக இருந்தபோது, மல்லிகையின் அறிமுகம் கிடைத்தது. அதன் பிறகு கலாசாலையை விட்டு வெளியேறிய பின்பு, எனது மாவட்டமான மன்னாரில் மல்லிகை வாசிக்கும் வாய்ப்புக்கள் கிடைக்கவில்லை.

இருப்பினும் தாங்கள் சஞ்சிகை விற்பனை செய்து கொண்டிருந்தபோது சஞ்சிகையை வாங்கி உங்கள் முகத்தில் வீசிய சம்பவம், பின்னர் அண்மையில் அதே நபர் உங்களிடம் மன்னிப்புக் கோரிய செய்தி, குழுதம் சஞ்சிகையில் தங்களையும் மல்லிகையையும் பற்றிய செய்தி யாவும் தங்கள் மேலும் மல்லிகையின் மேலும் எனக்கு ஓர் உயர்ந்த அபிப்பிராயத்தை ஏற்படுத்தி உள்ளது.

அந்தோனிப்பிள்ளை - முருங்கள்.

ஏப்ரல் 2005 மல்லிகை படித்தேன். 'உண்மைக்குப் புறம்பானது' என்ற தலைப்பில் செ.கதர்ச்சன் எழுதியவை பற்றி எனது கருத்துக்களை இங்கு எழுத விரும்புகிறேன். மார்ச் 2005 மல்லிகை இதழில் ச.குகனேசன் '... செ.கதர்ச்சன் போன்றவர்கள் கிளருகிறார்கள்' என்றே குறிப்பிட்டுள்ளார். இங்கு கிளருகிறார் என்பது சர்க்கையைக் கிளப்புவதைக் குறிக்கவில்லை. ஜபாரைப் பேட்டி கண்டு ஞானத்தில் பதிவு செய்ததையே ச.குகனேசன் 'கிளருகிறார்' என்ற சொல்லின் மூலம் குறிப்பிட்டுள்ளார் என்பது செ.கதர்ச்சனின் பதிலின் மூலமே எல்லோருக்கும் இலகுவாகப் புரிகின்றது. இதைப் புரியாமல் செ.கதர்ச்சன் ஏப்ரல் 2005 மல்லிகையின் நான்கு பக்கங்களை வீண்டித்துள்ளார். பட்டிமன்றப் பாணியில் தனிநபரைத் தாக்கும் வசனங்களை வெளியிடுவது 50வது ஆண்டை நோக்கி அடி வைக்கும் மல்லிகைக்கு நல்லதல்ல.

- தேவ. முகுந்தன்.

DOMINIC JEEVY

Undrawn Portrait for Unwritten Poetry

டொமினிக் ஜீவாவின் சுயவரலாற்றின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு வெளிவந்துவிட்டது.

தேவையானோர், புலம் பெயர்ந்த புத்திலீவிகள் மல்லினைகப் பந்தலுடன் தொடர்பு கொள்ளவும்

மே 2005 'மல்லினை' இதழ் பாரத ஞானபீட விருது வென்ற என் அபிமான எழுத்தாளர் ஜெயகாந்தன் அவர்களது அட்டைப்படம் தாங்கிய அற்புத இதழாய் மலர்ந்தது கண்டேன். மிகுந்த மகிழ்ச்சி கொண்டேன்.

அட்டைப்படம் அருமை. உங்களது தலையங்கமும் அருமை. ஜே. கே. உடனான உங்களது அரை நூற்றாண்டுக்கால நட்புறவு பற்றிய கட்டுரையில் இன்னும் ஆழமாகப் பல விடயங்களை எதிர்பார்த்தேன். 'ஞானபீட விருதும் ஜெயகாந்தனும்' ஏ.எஸ்எம். நவாஸ் கட்டுரையும் நன்று.

'தூண்டிலுக்கு வந்த கேள்வி' - நீங்கள் அளித்த பதில் மனதை நீண்ட நேரம் நெருடியது. எஸ்.பொ. அவர்களது கண்டனங்கள் உங்களை எந்தளவு பாதித்துள்ளன என்பதும், அது குறித்த ஒளிவு மறைவற்ற உங்களது பிரகடனங்

களும் நெஞ்சைத் தொட்டன. இதற்குப் பிறகு இதுபற்றி பேசாமலே விட்டு விட்டால் நல்லது என்று படுகிறது.

'மல்லினையின் எதிர்காலமென்ன?' எத்தனையோ முறை கேட்ட கேள்விக்கு எத்தனையோ முறை நீங்களும் பதிலளித்துள்ளீர்கள். 'மல்லினை தனது நூற்றாண்டை நாளில்லாமலே...' என்று இந்த பதில் கண்ணீரைத் தளைப்பக்கெய்தது. "தொண்ணாறு வயதில் போய்ச் சேர்ந்திடனும்" என்று நீங்கள் ஒருமுறை என்னிடம் கூறியது ஞாபகம் வந்தது. ஷோபா சக்தியின் புகைப்படம் மட்டுமே காணப்பட்டது. தூண்டிலில் எந்தக் குறிப்பும் இல்லையே. 'செம்மை' கே.ஆர். டேவிட் அவர்களது கதை 'மல்லினைக்கு மகுடமாக அமைந்திருந்தது.

ஸஹானா - கெக்கிராவ்.

எனது பிரதி

- கெக்கிராவ் ஸஹானா

தவறுதலாகக் கோர்க்கப்பட்டாலும்
சிறந்த அச்சப்பதிப்பாய்
கண்முன்னே மலர்ந்து கிடக்கும்
வெள்ளைப் பிரதி.

அழிப்பதற்காய் குடித்த டிஸ்பிரின்களும்,
குடித்த பப்பாசிக்காய்களும்,
சுவைத்த அன்னாசிப் பழங்களும்
பழைய ஞாபகங்களில்
தீக்கோடுகள் இழுக்க,
அதை மறக்க முயன்று
வழுக்கம் போல எனது ஆசைகளும்
கனவுகளும் வரிகளாய் விரிந்த
பஞ்சக் கண்ணத்தில்
பலநாறு முத்தம் நான் தந்து கொஞ்ச,
அங்குமிங்கும் மருங்கும் கருநாவல் விழிகளில்
ஆயிரம் மர்ம வினாக்கள் தேக்கிய,
இப்பொழுது இரவிரவாய்
நான் கண்விழித்துக் காக்கும்
எனது பிரதி.

சனாமி வந்ததும் வந்தது. கடலோரம் எல்லாம் உடைத்து நொறுக்கி அழித்துக் கடலுக்குள்ளும் உள்வாங்கிக் கொண்டது. மனித உயிர்களும் இதற்கு விதி விலக்கல்வே!

ஸ்ரீராம் சினாமி உந்துவிடே!

- வெலிப்பன்னை அத்தாஸ்

பூக்கும்
வலயத்துள் இல்லை.

எனவே புவியதிர்ச்சி, நில நடுக்க ஆபத்து எமக்கில்லை என்று வளாவிருந்தோம். என்றாலும் சமத்திரா திவில் ஏற்பட்ட பூக்கும்போதும் 2004 டிசம்பர் 26ல் இலங்கையில் பேரழிவை ஏற்படுத்தக் காரணமானது. அதன் பின்புதான் எல்லோரும் விழித்துக் கொண்டார்கள். இலங்கையிலும் நில அதிர்வுகள் ஏற்படலாம். மேலும் சனாமிகள் உருவாகும் வாய்ப்புள்ளது.

ஏற்கனவே ஏற்பட்ட நில அதிர்வினால் நிலத் தட்டுகள் முறை மாறிக் கிடக்கின்றன. அதன் இயல்பு நிலைக்கு மீண்டும் அதுவரை எப்பொழுதோ, எந்தோத்திலோ நிலம் உயர்ந்து பணிந்து, குறுக்காக புவித்தட்டுகள் ஒன்றுடன் ஒன்று மோதி... இவ்வாறெல்லாம் அறிக்கைகள் வெளிவரத் தொடங்கின.

புவியியல் அறிஞர்கள், புவிச்சாத்வியலாளர்கள், வானிலை, காலநிலை எதிர்வு கூறுவோர், சோதிடர்கள் நாளோரு கருத்தும், தினம் ஒரு அறிக்கையும் விடுக்கத் தொடங்கினர். கடலோரத்தில் வசிக்கும் மக்கள், கடற்கரை எல்லைக்கப்பால் குறித்த தூரத்தில் வசிக்கும் மக்கள் பிதியடைந்து இடைக்கிடை விட்டு நடுச்சாமத்தில் நன்றியவில் வெளியேறவும் தொடங்கினர். எவ்வளேரோ மூன்று மாதம் கடந்து விட்டது. மேலும் ஒரு சனாமி வரவில்லை. நில அதிர்வுகள் ஏற்பட்டன. இலங்கையிலும் கூட!

இப்போதெல்லாம் சனத்தைப் பேய்க்காட்டுறானுகள். அரசாங்கமும் வக்காலத்து வாங்குகிறது. கடற்கரையிலிருந்து 100 மீட்டர், 200 மீட்டர், 300 மீட்டர் தூரத்துக்கப்பால் வசிப்பிடங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும். இப்படியான கட்டளைகள் பிறப்பிக்கப் பட்டன. இதிலே வெறும் வெற்று வேட்டு. சவாரிஸ் இப்படிக் கருதினான்.

எதிர்க்கட்சிகள் தமது வழக்கமான மறுதலிப்பைக் காட்டத் தவறவில்லை. எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்களும், கோஷங்களும் எழுந்தன. மீனவர்களின் உரிமையை மறுக்கக் கூடாது. கோரிக்கை விடுத்தார்கள்.

யூனிகே

வேர்விலைக் கடற்கரை ஓரத்தில் மீண்டிப்பதே தனது சிவியத்தின் ஆதாரம் என வாழ்ந்தவன் சவாரிஸ். எனவே இப்பொழுதெல்லாம் இந்தக் கட்டுப்பாடுகளுக்கு அவன் உடன்படாத நிலைக்கு வந்து விட்டான். இழப்புகளை எல்லாம் தாங்கி பழையபடி மனநிலையில் மீட்சி கண்டவன் சவாரிஸ்.

மனைவியைச் சனாமியில் பலி கொடுத்த சவாரிஸ் தனது இளைய மகன், முத்த மகள் இருவருடனும் வழைமை வாழ்க்கையை மேற்கொண்டான்.

விடு ஒரளவு நொறுங்கியிருந்த நிலையில் குடிசை அமைத்து வாழ்ந்தவன். அரசாங்கக் கெடுபிடிகளைப் பொருட் படுத்தாமல் முழுவிட்டையும் திருத்தத் தொடங்கினான்.

மீண்டும் ஒரு சனாமி வரமாட்டாது. அவனது திடமான முடிவு.

சனாமி நிகழ்வின் மூன்று மாதங்கள் கடந்தன. 4ம் மாதம் ஆரம்பிக்கும் போது சவாரிலின் விட்டுத் திருத்த வேலைகளும் முற்றுப் பெற்றன. அரசாங்க உதவி, வெளிநாட்டு உதவி, கடன் பெற்றமை இவைகளால் ‘எஞ்சின் போட்’ (விசைப் படகு) வைத்து மீண்டிருக்கிறது. சர்வ கலாசாலைப் பிரவேசத்தை எதிர்பார்க்கின்றாள். இளையவன் ரோஹன மூன்றாம் வகுப்பில் கற்கும் சிறுவன். இவர்களையும் வைத்துத் தன் எண்ணப்படி செயலாற்றி வருபவன் சவாரிஸ். நாளாந்தம் வருமானம் கொஞ்சம் கொஞ்சம் கூடிக்கொண்டு போவதும் அவனது தைரியத்திற்குக் காரணமோ?

லோரப் பிரதேச மக்களுக்குப் பொவிஸ் மூலமும் எச்சரிக்கை அறிவிப்புகள் விடுக்கப்பட்டன.

சவாரிஸ் விழித்திருந்தான். ஆனால் வீட்டை விட்டு வெளியேறி ஓடிவிட வில்லை.

அடுத்தநாள் மீண்டும் டி.வி. வானோலி அறிவிப்புகள். சனாமி ஆபத்து இனி இல்லை!

இதன் பிறகு சவாரிஸ் மீண்டும் மிடுக்காக நடந்தான். இனிப் பழையபடி எல்லாம் செய்யலாம். இந்தப் பிதற்றல் களை நம்பி ஏமாறக் கூடாது. கடற்கரை யோர இடத்தை விட்டால் தூர நின்று இந்தத் தொழில் செய்ய முடியாது. மீண்டிருப்பது வேலைகளைக் கண்காணிக்கவும் முடியாது. அரசாங்கப் பயமறுத்தல் களுக்கு இனங்க வேண்டிய அவசிய மில்லை.

முன்னெனப் பொழுது மில்லாத தைரியம் சவாரிலைக்கு வந்து விட்டது. பிள்ளைகள் மூன்று பேரையும் அவ் விட்டிலேயே வைத்துக் கொண்டான். முத்தவள் மாலினி. உயர்தரம் கற்றுப் பரீட்சைக்குத் தோற்றியவள். சர்வ கலாசாலைப் பிரவேசத்தை எதிர்பார்க்கின்றாள். இளையவன் ரோஹன மூன்றாம் வகுப்பில் கற்கும் சிறுவன். இவர்களையும் வைத்துத் தன் எண்ணப்படி செயலாற்றி வருபவன் சவாரிஸ். நாளாந்தம் வருமானம் கொஞ்சம் கொஞ்சம் கூடிக்கொண்டு போவதும் அவனது தைரியத்திற்குக் காரணமோ?

முன்பு போல் மீண்டும் ஓர் அறிவித்தல். இரவோடிரவாக டி.வி, வாணோவி மூலம் மக்களுக்கு விடுக்கப் பட்டது. மீண்டும் சமத்திராவில் நில நடுக்கம். இவங்கையையும் பேரவைத் தாக்கும். உடனடியாகக் கடலோரத்தில் இருப்போர் வெளியேறுங்கள்.

அன்று உண்மையிலேயே கணாமி வந்துவிட்டது. அடுத்தநாள் காலை கவரில் வீடு வெறிச்சோடித் தென்படு சிறது. அங்கு எவரையும் காணவில்லை. அனைவரும் கடலுக்கே அடித்துச் செல்லப்பட்டார்களோ? கடலோர

முடிவு திகதி : 2005 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 31ஆம் திகதிவரை நீடிக்கப்பட்டுள்ளது, பரிசுக் கணதகள் தகுந்த நடுவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும்.

அமரர் எஸ்.வி. தம்பையா சிறுக்கைதைப் போட்டி.

மல்லிகையின் வளர்ச்சிக்கு அபார ஒத்துழைப்பு நல்கியவரும், தொழிலதிபரும், எழுத்தாளருமான மறைந்த எஸ்.வி. தம்பையா அவர்களது ஞாபகாரத்தச் சிறுக்கைதைப் போட்டியென்று நடாத்தப்படுவள்ளதென்பதை மகிழ்வுடன் அறியத் தருகிறோம்.

இப்போட்டிக்கு அனுப்பப்படும் சிறுக்கைகள் முன்னர் வெளியிடப்படாத படைப்புகளாகவும் 'புல்ஸ்கப்' தாளில் எட்டுப் பக்கங்களுக்கு மேற்படாமலும் அமைய வேண்டும். தபால் உறையின் இடது பக்க மூலையில் 'போட்டிச் சிறுக்கை' எனக் குறிப்பிட்டு அனுப்ப வேண்டும்.

முதற் பரிசு : 7000/-

இரண்டாம் பரிசு : 5000/-

மூன்றாம் பரிசு : 3000/-

வாசிகள் இம்முறையும் பெருந்தொகை யாகப் பாதிக்கப்பட்டனர்.

இனி நாங்கள் 300 மீற்றருக்கப் பாலேயே அமைத்துக் கொள்வோம். அரசாங்கம் காணி ஒதுக்கித்தர வேண்டும். கடலோரவாசிகள் ஏகோபித்து முடிவெடுத்தனர்.

எதிர்ப்பலைகள் பிசுபிசுத்தன. இன்றும் புனர் நிர்மாண வேலைகள் நாட்டைச் சுற்றிக் கரையோரப் பிரதேசங்களில் 300 மீற்றருக்கப்பால் நடந்த வண்ணமுள்ளன:

திரு. மு. அநாதரட்சகன் தொகுத்தளித்த வட அல்லவ முருகேச வாத்தியார் பற்றிய பன்முகப் பார்வை நூலிலிருந்து...

சமூக மேம்பாட்டுக்கான கல்விச் செயல்யாளர்

கலாநிதி. மா. கருணாநிதி

அல்லவேயுர் திரு. க. முருகேச உபாத்தியாயர் அவர்கள் தமது 95 ஆண்டுகால வாழ்க்கையில் ஆற்றிய சமூகப் பணிகளும் அவற்றின் மூலம் கிடைக்கப் பெற்ற அனுபவங்களும் மனித உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட சமூகங்களிலுள்ள இளந்தலைமுறையினரும் சந்ததியினரும் நிச்சயமாக அறிந்திருக்க வேண்டியவை. எமது சமூக முன்னோடிகளில் ஒருவராகப் போற்றப்படுகின்ற முருகேச வாத்தியார் அவர்கள் 1920 இலிருந்து 1970 காலம் வரையில் ஆற்றிய பணிகள் கல்வி மற்றும் சமூக விடுதலைக்கான அடிப்படைகளை வகுத்துக் கொடுத்திருந்தன.

கல்வி அபிவிருத்தியின் மூலம் சமூக விடுதலையை அடையாளம் என்னும் சிந்தனையில் உறுதியான நம்பிக்கை கொண்டிருந்த இவருடைய கல்வி வாழ்க்கையோ ஒரு போராட்டமாக இருந்தது. இவருடைய தந்தையார் திரு. கந்தப்பு அவர்கள் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்த தின்னைப் பள்ளிக்கூடத்தில் 1914இல் சேர்ந்து கொண்டார். அதன் பின்னர் எட்டு ஆண்டுகளில் தேவரையாளிச் சைவவித்தியாசாலையில் கற்றார். தமது 16வது வயதில் மாணவ ஆசிரியராக அமர்த்தப்பட்டார். அக்காலத்தில் எமது சமூகத்தில் ஆசிரியர்களுக்கான பற்றாக்குறை நிலவியமையால் சிறப்பாகப் பயன்படுத்த மாணவர்களை ஆசிரியராக அமர்த்துதல் வழக்கமாக இருந்தது. 1926ல் ஆசிரியர் பயிற்சியைப் பெற முற்பட்டபோது அன்றிருந்த உரிமை மறுப்புக்கள் காரணமாகக் கோப்பாய் ஆசிரியர் கல்லூரியில் இவருக்கு அனுமதி கிடைக்கவில்லை. ஆயினும் பல்வேறு போராட்டங்கள் மற்றும் விடாழுயற்சியின் மத்தியில் 1930 தொடக்கம் 1931 வரையிலான காலப்பகுதியில் தெல்லிப்பளை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில்

மலைகள்

சேர்ந்து பயிற்சியை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றிக் கொண்டார். அதன் பின்னர் மீண்டும் 1932இல் தேவரையாளி சைவ வித்தியாசாலையில் சேர்ந்து ஏற்குறைய 27 ஆண்டுகள் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். பல நல்ல மாணவர்களை உருவாக்கிய பெருமைக்கும் உரியவர்.

உரிமை மறுக்கப்பட்டவர்களின் சமூக மேம்பாட்டுக் கல்வியின் பங்களிப்பு அத்தியாவசியமானது என்பதனை எமது சமூக முன் ணோடிகள் நன்கு புரிந்தனர். எமக் கெனத் தனித்துவமான கல்வி நிறுவனங்களை உருவாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டனர். அந்திறுவனங்களை விரிவுபடுத்துவதிலும், பயன்படுத்துவதிலும் கவனங் கொண்டிருந்தனர். இந்த வகையில் தேவரையாளி இந்துக்கல்லூரியானது தரம்மிக்க கல்வி நிறுவனமாக மாறியமையை எவரும் மறுப்பதற்கில்லை.

**சென்னையில்
மஸ்லைகப் பந்தல் வெள்ளீயபூகள்
கூடக்குழம்தம்**

நியூ புக் ஸாண்ட்

52C, நோர்த் டெஸ்மான்
ரோடு, கெண்ணெ - 17.

மலைகள்

யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தைப் பொறுத்தவரையில் அடிப்படை உரிமைகளில் ஒன்றான கல்வி காலங் காலமாக ஒரு சாராருக்கு மறுக்கப் பட்டு வந்தது. இவர்கள் பொருளாதார ரீதியாக மேம்படுவதற்கும் வாழ்விடச் சூழல் தடையாக இருந்தது. சுயமுயற்சிகளில் ஈடுபடுவதற்குச் சொந்தமாக விவசாய நிலங்கள் இருக்கவில்லை. வாழ்விடங்களை அமைத்துக் கொள்வதற்காக சிறிதளவு நிலங்கள் மட்டும் இருந்தன. இவை இயல்பாகவே சமூக ஒடுக்குமுறையில் நகர்ந்து செல்வதற்கு தடைகளை விதித்திருந்தன. ஒரளவு வசதி படைத்தவர்கள் மட்டும் தென்னிலங்கையில் வியாபார முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வாழ்க்கையில் அமைந்தது ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். இச்சந்தரப்பத்தில் சமூக நகர்வை எண்ணக்கூடிய வழிமுறையாகக் கல்வியைத் தேர்ந்தெடுத்துமை சரியான வழியாகவே அமைந்தது. இதற்குத் தேவரையாளி இந்துக்கல்லூரி உறுதியான அடித்தளத்தை இட்டிருந்தது. இக்கல்லூரியின் வெற்றியிலே முருகேசு உபாத்தியாயருக்கும் பங்குண்டு. அங்கு கற்ற மாணவர்கள் உயர் கல்வியடைவுகளைப் பெற்றுமையால் நல்ல தொழில் வாய்ப்புகளைப் பெற்றார்கள். முதற்படியாக அநேகர் ஆசிரியர்களாக வரமுடிந்தமையால் அவர்களுடைய பொருளாதாரக் கட்டமைப்பில் மாற்றங்கள் உருவாகின. அடுத்த கட்டத்திலே ஆசிரியர்களின்

வழிகாட்டல்கள் இன்னும் பலரைக் கல்வியில் நாட்டங்கொள்ள வைத்தன. இன்றைய நிலையைப் பொறுத்தவரையில் கணிசமான அளவில் மாற்றங்கள் உண்டாகி வருதலும், துரித நகர்வு ஏற்படுதலும் மகிழ்வு தரும் விடயமாகும்.

முருகேசு ஆசிரியரின் கல்விப் பணிகளில் காலத்தால் நிலைத்து நிற்கக்கூடிய பணியாக அவர் உருவாக்கிய பாடசாலைகள் அமைந்துள்ளன. கவிஞர் மு. செல்லையா அவர்கள் தேவரையாளிச் சைவ வித்தியாசாலையை விட்டுச் சென்ற காலத்தில் அவருக்கு ஒரு பாடசாலை அவசியமாயிற்று. மற்றும் பிரதேச ரீதியாகப் பார்க்கும் பொழுது அல்வாய் வடக்கு மாறாம்புலம், மற்றும் அம்மன் கோவிலடியைச் சேர்ந்த கிராமங்களை மையப்படுத்தும் கல்வி நிறுவனமொன்றும் அவசியமாகக் காணப்பட்டது. இவ்விருதேவகளும் முனைப்படைந்த வேளையில், ஊர்மக்களின் ஒத்துழைப்புடன் அல்லவூர்க்கீர்லங்கா வித்தியாசாலை 1954இல் உருவாக்கப் பட்டது. கவிஞர் அவர்களும், முருகேசு உபாத்தியாயர் அவர்களும் தோளோடு தோள் நின்றமையால் இப்பாடசாலை துரித முன்னேற்றம் அடைந்து வடமராட்சியில் குறிப் பிடத்தக்கதொரு பாடசாலையாக விளங்கிற்று. இப்பாடசாலையை உருவாக்கிய முருகேசு உபாத்தியாயர், வாழ்ந்திருந்த புத்தார் கிராமத்து

மக்களின் வேண்டுகோளை ஏற்று அங்கும் ஒரு பாடசாலையை 1957இல் பூர் விஸ்தை வித்தியாலயம் என்னும் பெயருடன் உருவாக்கினார். இப்பணி யின் பலாபலன்களை அந்தக் கிராமத்து மக்கள் அறுவடை செய்து வருகின்றார்கள்.

1940கள் தொடக்கம் 1960கள் வரையில் யாழ்ப்பாணத்தில் இடம் பெற்ற சமூக விடுதலைப் போராட்டங்கள் சற்று வித்தியாசான செல்நெறி களைக் கொண்டிருந்தன. கவிஞர் மு. செல்லையா, சி.வல்லிபுரம், ஆ.ம. செல்லத்துரை ஆசிரியரும் இணைந்து இப்போராட்டங்களில் ஈடுபட்டுள்ளார். இந்த முன்னோடிகள் உயர் சமூகத் தின்ரோடும் அக்காலத்து உயர் நிர்வாகப் பணிகளில் ஈடுபட்டவர்களுடனும் சிறப்பான முறையில் கண்ணோட்டம் கொண்டிருந்தமையால் அமைதியான, சாத்தீகப் போராட்டங்களை முன்னெடுத்துச் செல்லவ் சாத்தியமாக இருந்தது. இந்தியாவில் சமஸ்கிருத மயமாதலும் இலங்கையில் பெளத்த மயமர்தலும் சமூக விடுதலைக்கான எடுத்துக்காட்டுகளாக இருந்தபோதிலும் எம்மவர்கள் அதற்கு இயைந்து போகவில்லை. ஆயினும் பிற்காலங்களில் குறிப்பிட்ட தொரு சந்தர்ப்பத்தில் முருகேசு உபாத்தியாயர் அவர்கள் சில முரண் பாடான திருத்தங்களுடன் செயற் பட்டார் என்றும் அறிய முடிகின்றது. ஆயினும் அதற்கான சான்றுகள்

மல்லிகையின் ஆழந்த அநுதாபங்கள்

வாக்குச் சித்தர் வலம்புரி ஜான் அவர்கள் சமீபத்தில் நம்மை விட்டு மறைந்து விட்டார். அவரது இழப்பால் துயருற்றுள்ள குடும்பத்தினர், இலக்கிய நண்பர்கள் ஆகியோருக்கு எமது அநுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

- ஆசிரியர்

வலுவாக இல்லை. எப்படியிருந்தாலும் இந்தியச் செல்வாக்குக்கு உட்பட்டிருந்த எமது ஆசிரியர்கள் ஆழமான சைவ சமய உணர்வும் தமிழ் மொழி அபிமானமும் காந்திய நெறியில் பக்தியும் கொண்டிருந்தமை அவர்கள் தம்மை உயர் சமூகத்தினர் மத்தியில் தம்மை நிலைநிறுத்துவதற்கு எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியாகவே சிலர் தவறாகப் புரிந்துகொண்டனர். அத்தகைய விமர்சனங்களுக்கு அவர்கள் அஞ்சாமல் செய்த முயற்சியே மக்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்வையும் பொறுப்புணர்ச்சி யையும் ஊட்டின. அவர்கள் சென்ற பாதை உறுதியானது என்பதால் தான் வண்ணார் பண்ணை வைத்திஸ்வரக் கோயில், யாழ்ப்பாணம் பெருமாள் கோயில் மற்றும் நல்லூர் கந்தகவாமிக் கோயில் என்பன அமைதியான

முறையில் திறந்து வைக்கப்பட்டன. இதன் பின்னர் நீண்ட காலமாக இத்தகைய முயற்சிகள் இடம் பெறாமற் போனதும் தொடர்ந்து மார்க்சிசவாதிகளால் ஆரம்பிக்கப் பட்ட ஒரு சில முயற்சிகளின் பின்னர் மீண்டும் தோற்றுப் போனதும் உரிமை மறுக்கப்பட்டவர்கள் முழுமையான வெற்றிகளை ஈட்டிக் கொள்வதற்கும் தடையாக இருந்தது.

கல்வி, சமூக மேம்பாடு, விடுதலைப் போராட்டங்களில் பங்கேற்றமையினாலேயே முருகேசு உபாத்தியாயர் போற்றப்பட வேண்டியவராகி நின்றார். அவரது இத்தகைய சேவைகளைக் கருத்திற் கொண்டு ‘சேவாதிலகம்’ என்ற பட்டமளித்து எமது சமூகம் உண்மையிலேயே தமது பொறுப்பினை உணர்ந்துள்ளார்கள்.

அழ வேண்டும் நான்...!

- கெக்கிராவை ஸாலைஹா

கண்களுக்குள் ஒரு சாகரம் காண நேர்ந்ததே,
கண்ணா நீயா இது...?
ஏனமுதாய் என் கண்மணி?
நேசம் என்றோர் நாமத்தில்
உன்னை நான் சிதைத்து விட்டேனா?
என்னை அழக்கூடாதென்றாயே...
என் கண்ணீர் உனக்குப் பிழிக்காதென்றாயே...
பின்னே நீ மட்டும் ஏன்
கண்ணீர் மல்கினாய்?
நான் வேறு நீ வேறென்று சொல்லாமல் கொன்னாயோ?
இது கண்ணனை நினைக்கும் நாளாமே...
கண்ணன் ராதையை நினைக்கும் நாளாமே... ஆயின்,
நீ என்னை நினைக்கிறாயா கண்மணி?
என்னை நினைக்கையில் உறைந்து கிடந்த
உன் அமுகை நதி கண்ணீராய் உடைந்து
வெளிக் கிளம்பிற்றா...?
கண்களாய் இருக்க வேண்டிய நானே,
உன் கண்ணீராகிப் போனது
இந்நேசக் கதையின் சோக அத்தியாயமா கண்ணா?
'பேசாமல் இருந்து விடுவோம்' என்றாயே ஒருநாள்!
மெளனமாய் இருந்து விட்டாலும்,
நேசத்தை இனி நம் கண்ணீர் பேசுமோ?
நம் பெருமூக்கள் பெரிதாய்க் கொல்லுமோ?
நாமிருவரும் ஒருவருக்கொருவர் வார்த்தைகளாகிப் போவோமோ?
நான் எட்டியும் பார்க்க முடியாத,
ராஜதானியா உனது?

உன் கோயிலில் நான் சிற்பமில்லையா?

உன் கைகளுக்குள் வந்தடைந்த மைனாக் குஞ்சு நானா?

எதை எண்ணி அழுதாய் கண்மணி?

என்னைப் புரிந்து கொள்ள மாட்டாயா நீ...?

உன் அன்பின் பாயில் தூயில் கொள்ளவும்,

உன் நேசப் பாடலில் மனம் நிரம்பி வழியவும்,

உன் வானப் பரப்பில் என் முதல் சிறுகு விரிக்கவும்

எதிர்ப்பார்த்துக் கிடக்கின்ற

என் நேசத் தவம் உனக்குப் புரியவில்லையா?

ஆயின்,

கொஞ்சம் பொறு கண்மணி...

உனக்கே என்னைப் புரியவில்லை

என்ற அவமானத்தை அழிக்கவும்,

உனக்கே நான் கேள்வியாகிப்போன

சோகத்தைச் சொல்லவும்,

ஒரு சமுத்திரம் அளவேனும்

நான் அழவேண்டும்!!

நூலாகம் பார்க்ஷஸ்ரஸ்

**கீஸ்கள் ஆரம்ப இலக்கியச்
அறவட்டம்? டிருஷ்டைவ டஸ்டிக்கப்
பர்த்து வர்த் போஸ்கள்.**

மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவின் ககல ஆக்கங்களையும் அவரிடமிருந்தே நேரில் பெற்றுக் கொள்ளலாம். அவரே கையெழுத்திட்டுத் தருவார்.

மற்றும் பள்ளிக்கூட, பொது நூலகங்களுக்கும் தேவையான நூல்களையும், மல்லிகை ஆண்டு மலர்களையும் மல்லிகைப் பந்தலில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

செல்வச் சந்திமுருகன் கோயில் திருவிழாக் கோவத்தில் சிறப்பாகத் தெரிந்தது. இரவைப் பகலாக்கும் விதத்தில் மின்சார வர்ன விளக்குகள் அங்குள்ள மரங்கள் பூராவிலும் உள்ள கிளைகளில் இருந்து ஒளியை உழிந்து கொண்டிருந்தன. கோயில் கோபுர உச்சியில் பிரத்தியட்சமாய் உள்ள வேல் ஓன்று ஜெகஜோதியாய் ஒளி விசியபடி பக்தர்களுக்கு அருள் பாலிப்பதைப் போலத் தெரிந்தது. கருவறையில் காட்சி தரும் முருகனை வணங்கிவிட்டுக் கோயிலையும் மூன்று முறை வலம்வந்து மூலவரை வணங்குகிறார்கள் பக்தர்கள். கோயிலின் உள்ளே தவில் சத்தம் தொடங்குவது கேட்கிறது. நாதஸ்வரமும் தொடர்ந்தது.

பாலை படைக்கூலில்லை

- நி.பி. அருளானந்தம்

அங்கே

ஆலய முன்றில் விண்ணார்ந்து

வளர்ந்திருந்த ஒரு பெரு மரத்துக்குக் கிழே அவன் நின்று கொண்டிருந்தன்.

அங்கு நின்றிருந்த அழகான பட்டுக்கரை வேட்டி கட்டி வந்த தன்னைப் போன்ற இளைஞர்களையெல்லாம் அவன் புதினம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அந்த இடங்களிலேயெல்லாம் நடந்து திரிகின்ற இளம் பெண்களின் மேனியில் வரணி ஒளிகள் கவிந்ததால் - தேவதைகளோ இவர்கள்? என்று வியக்குமளவிற்கு அவனுக்குத் தெரிந்தார்கள்.

இளமை எண்ணக்கள் அவன் இதயத்தில் இருந்து ஊஞ்சலாடிக் கொண்டிருக்கும் போது அங்கே வேறு என்னத்தைத்தான் அவனது கண்கள் தேடும். சந்தி முருகனைக் கும்பிடவென்று அவன் கோயிலுக்கு வந்திருந்தாலும் அழகே உருவான அந்த முருகனின் பக்தன் என்ற அளவில் காண்பதையெல்லாம் ரசிக்கும் அளவுக்கு அவன் ஒரு ரசிகளாகவே இருந்தான். பூ, செடியிலே பூத்திருக்கும் போது அதற்கு ஒரு அழகுதான் உண்டு. அதே பூக்கள் பூவையரின் கூந்தலில் இருக்கும் போது முன்னையதை விட அதற்குப் பேரழகு வந்துவிடுவது வாஸ்தவம்தானே! இதன் பொருட்டு அந்தப் பூக்களா இல்லை பூவையரா உண்மையில் அழகிற் சிறந்தவர்? என்று அதற்கு விடை காண முடியாமல் அதிலே நின்றபடி அவன் நினைத்துக் கொண்டு நாலாபுறமும் நடந்து திரிகின்ற அந்தப் பெண்களையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

இளமை எப்போதுமே அழகுதான். அந்த அழகு தன்னில் அதிக நாள் நிலைக்க வேண்டும் என்று அவன் மனம் ஆசைப்பட்டது.

மலைகை

மில்லாதவள் மாதிரித்தான் நீ எனக்குத் தெரியிறாய். நான் பூவாக நினைச்சு உன்னைப் பார்க்கிறேன். நீயேன் மூன்றாக உன்னை நினைக்கிறாய்?"

"நீங்கள் உங்களையே ஏழாத்துறிங்க சேகர். உங்களுக்குத் திர்த்தத்தையும் தெரியேல்ல, சாக்கடையையும் தெரியேல்ல. உலகத்தை அறியாத ஒரு அப்பாவியாத தான் நீங் எனக்குத் தெரியிறங்க"

"நீ நினைக்கிறதுதான் பிழை. உன்றை பழைய சீவியத்தை நான் திரும் பிப் பாக்கேல்ல. நீயும் கடந்து போன காலத்தில நடந்து போன சம்பவங்களையெல்லாம் மறந்திடு. அதற் கெல்லாம் நான் ஒத்தாசையாயிருக்கிறேன். உண்மையா என்றை மனதைத் திறந்து சொல்லுறன். உன்னை நான் வாழ வைக்கிறேன் செல்வி. என்னை நம்பு"

இதைக் கேட்டதும் அவள் தனக்கு வந்த சிரிப்பை அடக்க முடியாது கெக்கட்டமிட்டுச் சிரித்தாள். அவளது சிரிப்பில் கரைந்து மறைந்திருக்கின்ற உண்மை என்ன என்று அவனுக்குப் புரியில்லை. அவர்களுக்குத் தாரமாய் இருந்தவர்கள் கண் பார்வையெல்லாம் இவர்களது பக்கமாக அந்த நேரம் ஒருமித்துத் திரும்பின. கண்களா அல்லது கட்டுவிரியன்களா என்பது மாதிரியாக இருந்தது அவர்களது பார்வை. அவர்களது பார்வையிலிருந்து தப்பிவிட அவனது பார்வை மரங்களிலே உள்ள வர்ண விளக்குகளின் பக்கமாகக் கவிந்தது.

"எதுக்கும் உனக்கு இந்தச் சிரிப்பு எங்கயிருந்துதான் வருகிறோ?" என்று சொல்லி அவன் அலுத்துக் கொண்டான்.

"வாழ்க்கையில் அது ஒன்று மட்டும் தானே எனக்கு நிம்மதி. சந்தோஷம் வந்தாலும் சிரிக்கிறேன். கவலை வந்திட்டாலும் சிரிக்கிறேன். ஏன் எதுக்குச் சிரிக்கிறனென்டு எனக்கே தெரியேல்ல சேகர். அப்பிடியாப் போயிட்டன். எல்லாத்துப்பத்தையும் அனுபவிச்சு அனுபவிச்சு மரத்துப் போயிட்டுது மனம். உடம்பும் அப்பிடித்தான் மரத்துப் போச்சு. உண்ணானை உங்களுக்கு மட்டும்தான் இதுகளை மனம் திறந்து சொல்லுறன்"

அஸ்தமிக்கும் ஆதவனைக் கண்ட அல்லி மலரைப் போல் அவள் முகம் வாடி விட்டது.

"எல்லாஞ் சரி, உன்னை நான் வாழ வைக்கிறென்டு மன உறுதி எடுத்துக் கொண்டு முன்னம் நான் அதையெல்லாம் உனக்கு மனசைத் திறந்து சொன்னன். அதைக் கேட்டிட்டு நீ ஏன் சிரிக்க வேணும்"

"ஓமோம் சிரிச்சன். உண்மையில் நீங்க சொன்னதுகளைக் கேட்டு மனம் சந்தோஷப்பட்டிடுத்தான் நான் சிரிச்சன். இந்த விஷயத்தில் ஏகப்பட்ட எதிர்ப்பு இருந்தாலும் அதற்கெல்லாம் துணிஞ்சதாய் நீங்க நிக்கிறேங்க. அதை நினைச்சு எனக்கு சந்தோஷம்தான். உங்கடை கொள்கைகள் உங்களை பெரியவராக்கும். ஆனா, உங்களைப் போல என்னால் வாழ முடியாது. குற்ற உணர்ச்சிகளோடு உங்களோடு சேர்ந்து வாழேக்க நான்

மனம் கருகிப்போயிடுவன். வேண்டாம் சேகர். இப்படியெல்லாம் செய்து உங்களைச் சங்கை குலைக் கேண்டாம். நான் உங்களை உண்மையிலேயே மதிக்கிறேன். வாடுகிற பயிரைக் கண்டாக் கூட வாடுகிற மனம் கொண்டவராய் நீங்க இருக்கிறேங்க. அப்பிடி மனம் உங்களுக்கு.

அது எனக்கு நல்லா விளங்குது. உங்களை மாதிரி குணம் உள்ளவயனை நான் உண்மையாகவே மதிக்கிறேன். என்றை உயிர் இருக்கு மட்டும் உங்களை நான் ஞாபகத்தில் வைச்சிருப்பன். எண்டாலும் இப்போதைக்கு நீங்கள் இந்த இடத்தை விட்டுப் போயிடுங்கோ. பிள்ளைசேகர் நான் சொல்லுறந்தைக் கேளுங்கோ. என்னை நிம்மதியாய் இதில் இருக்க விடுங்கோ"

அப்படி அவள் சொல்வதைக் கேட்டு உடனே அவன் மனம் சோர்ந்து விட்டான். எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் அவன் உணர்ச்சி வசப்படுவன். எப்போதுமே உண்மை பேச வேண்டும் என்ற கொள்கை உடையவன். அப்படியான வனுக்கு அவன் அவ்வாறு சொல்லியது யாரோ நான்கு பேர் முன் அம்மணப்படுத்தப்பட்டது மாதிரியான கூச்சமாக வந்தது. திடீரென்று அவன் உள்ளத்தில் விழிப்பு ஏற்பட்டது. இந்தச் சொற்ப நேரத்தில் இப்படி யெல்லாம் உணர்ச்சி வசப்பட்டு விட்டேனா? என்று அவன் தன்னையே மனதுக்குள்ளாக கேட்டுக் கொண்டான். அந்த மரங்களிலிருந்தெல்லாம் சட்டவென சிறகடித்துக் கீழ் இறங்கும் காக்கைகள் கூட்டம் போல அவன் சற்று முன் எடுத்த தீர்மானம்

எமது ஆழ்ந்த அநுதாபங்கள்

பேனா பிடிப்பவர்களுக்கு இந்த மண்ணில் இதுதான் கடைசி முடிவா?

கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரத் திற்காகத் தனது இன்னுயிரைப் பலி கொடுத்த ரி. சிவராமின் குடும்பத் தினருக்கு மல்லிகையின் ஆழ்ந்த துயரத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ள கின்றோம்.

- ஆசிரியர்

மனதிலிருந்து வெளிக்கிட்டு எங்கேயோ வெளியில் பறந்து போனது. 'கூரையேறிக் கோழி பிடிக்காதவன் வானத்திலேறி வைகுண்டம் போக ஆசைப்பட்டாளாம்' என்று யாரோ ஒருவன் அவனைப் பார்த்து கேள்வி கேட்டுவிட்டு கேளி செய்து சிரிப்பது போலவும் ஒரு பிரமையும் அவனது மனதில் எழுந்தது. உடனே அங்கிருந்து செல்வியிடம் கூட கூறி விடைபெற்றுக் கொள்ளாது அவ்விடத்தை விட்டு சிறுகிறுவென்று அவன் நடந்தான். கோயில் வளாகத்தைத் தாண்டிப் பஸ்தரிப்பு நிலையத்தை அவன் சென்றடைந்தபோது 50 இலக்க பஸ் அச்சுவேலிக்குப் போகவென்று புறப்பட ஆயத்தமாயிருந்தது.

வானம்

பாழகளினி

நுபீவை

பூரி

இளையக்கீ

துயில்

- மா. பாலசிங்கம் -

அன்பு அறிவிப்பாளர் பி.எச். அப்துல் ஹமீத்

அன்பு அறிவிப்பாளர் பி.எச். அப்துல் ஹமீத் அவர்களது பாராட்டு விழாவை முன்னிட்டு பிரித்தானியா, உலகத் தமிழ்க் கலையகம் வெளி யிட்டிருக்கும் மலரில் பதிவாகியிருக்கும் கட்டுரை யொன்றில் இப்படிச் சில வரிகள்...

“விளிம்பு நிலை மக்களின் பிரச்சினைகளைத் தெரிவு செய்து, தொடர்ந்து வந்த காலங்களில், நிகழ்ச்சிகளினுடாக மக்களுக்கு அளித்திருந்தார். அதற்குக் காரணம், அவர் மனதில் எங்கோ ஒரு மூலையில் பதுங்கிக் கிடந்த பொதுவுடைமை அல்லது சமத்துவக் கொள்கைகளே எனின், அது மிகையல்ல: தனக்களின்கப்பட்ட மட்டுப்படுத்தப் பட்ட அதிகாரத்திற்குள் மிகச் சிறப்பான விழிப் புனர்வுக் கதைகளை அவர் தெரிவு செய்தது அசாத்தியம்.”

இக்கருத்துரவாக்கம், அப்துல் ஹமீத் தயாரித்து ஒலிபரப்பிய ‘ஒவி மஞ்சரி’ என்ற சஞ்சிகை நிகழ்ச்சியில் இடம்பெற்ற ஒரு சிறு கதையைக் கேட்ட பின்னர், வானொலி நேய ரொருவரது சிந்தனையை ஆக்கிரமித்ததாகும். இவரொரு பத்திரிகையாளர். பெயர் ஜெயஸ்.

இக்கருதுகோளோடு ஹமீதின் வானொலிப் பணியை உரைத்துப் பார்க்கும் பொழுது, நேயரின் மதிப்பிடு உணர்ச்சி வெளிப்பாடல்ல. அவரது ஆழ் மனதில் நீண்ட நெடுநாள் அலை மோதிய தேடல் களின் வெளிப்பாடாகவே கருத முடிகின்றது. இதன் மூலமாக அப்துல் ஹமீத் ஓர் அரச ஊழியர் ரென்ற தடத்திலிருந்து ஒரு சமூகப் பணியாள வென்ற திருப்புமுனைக்குப் பெயர்த்தப்படுகிறார்.

யல்வகை

அவரது பணியில், பிரகடனப் படுத்தப்படாது அடிமட்ட, வலுவற்ற, பாமர மக்களது சார்பு நிலை விஞ்சியே நிற்பதை அறிவுசார் உலகம் ஏற்றுக் கொள்ளும். இம்மக்களை விழிப்பு நிலைக்குத் தட்டி எழுப்பி, நிமிர வைத்து, சமகாலச் சமுதாயத்தின் கவனத்தை அவர்கள் மீது பாய்ச்சுவதற்கு, ஹமீதின் அறிவிப்பாளர் உத்தியோகம் பயன்பட்டுக் கொண்டிருப்பது ஒரு புத்தம் புதுச் சமுதாயத்திற்கான விடையை ஏற்படுத்தக் கூடியதாக அமைகின்றது.

தமிழ்ச் சிறுகதையைப் புதிய பாதையில் திருப்பி விட்ட புதுமைப்பித்தன், வாழ்வின் அருவருக்கும் பக்கங்களைக் கலைத்துவ அழகோடு தமிழுக்குத் தந்த - இந்தியாவின் பாரதீய ஞானப்பிடப் பரிசைப் பெறும் இரண்டாவது தமிழ வென்ற அந்தஸ்தைப் பெற்றிருக்கும் ஜெயகாந்தன், மோகமுள் நாவல் தந்த ஜானிகாரமன் ஆகியோரின் கதைகளில் தன்னை இழந்திருப்பதாக ஹமீத் ஒப்புக் கொள்கிறார். இம்மூன்று படைப்பாளி களும் நவீன் தமிழ் இலக்கியத்தின் கொடு முடிகளென்பதை இன்றைய இலக்கிய உலகு அறியும்! இவர்களது ஆற்றல்மிகு பேனாக்கள் சேரிகள், குப்பங்கள், சந்துகள் என்பனவற்றை உழுது, அங்கு வாழ் வோடு போராட்க் கொண்டிருக்கும் ஏழை பாளைகளின் வாழ்வைச் சுற்றிச் சமூலும். இம்மூவரும் ஹமீதைப் பாதித்தார்களெனில், நொடிந்து பேர்னவர்களின் அறிவுத்தளத்தை மேம்படுத்தி, அவர்களது பாமரத் தன்மையைத் துடைத்து, அவர்களையும் இன்ப மயப்படுத்த அவர்தனது பணியை அரப்பணித்தது

எவருக்குமே புதினமாக இருக்காது.

தமிழ் சினிமாவின் இசைத் தட்டுக் களுக்குள் அடைவு வைக்கப்பட்டிருந்த வர்த்தக ஒலிபரப்பைத் தமது கெட்டித்த கலைப் பற்றாலும், உழைப்பாலும் மீட் டெடுத்து, அதில் மக்கள் பங்களிப்பு களுக்கும் வசதி செய்து நெறிப்படுத்திய சிலருள் ஹமீதிற்குச் சிறப்பிடமுண்டு.

முன்னொரு காலத்தில் இசை மேட்டுக் குடியினரின் ஏகபோகச் சொத்தாக இருந்தது. கர்நாடக சங்கிதமென்ற சாஸ்திரிய இசை வழியூடாக மேட்டுக் குடியினரே இசையை ஆண்டு அனுபவித்து வந்தனர். ஏழை பாட்டாளி வர்க்கத்திற்கு இசை அந்நியமாகி நின்றது. கர்நாடக சங்கிதம் பற்றி அவர்கள் நினைத்துப் பார்ப்பதே தோலுமென்ற ஏதேச்சாதிகாரம் கோலோச்சியது! இத் துரப்பாக்கிய நிலையிலிருந்து இசையின்பத்தை ஒரு துளியாவாவது கவைத்துப் பார்ப்பதற்குப் பாமரரையும், அடிமட்ட மக்களையும் ஆற்றுப்படுத்தியது சினிமாவெனில் மிகையாகாது.

தமது கலாசாரத்தோடு, நாட்டை அபகரிக்க வந்தவர்கள் தங்களது இசை வடிவங்களையும் இந்நாட்டில் விதைத்தனர். அதில் ‘பைலா’வும் ஒன்று. இதை இன்றைய பழங்கு மொழியில் கூறுவதாகில் துள்ளிசை எனவும் கூறலாம். கண்டனங்களுக்கு மத்தியிலும் தமிழ் சினிமா இந்த இசை வடிவத்தையும் தத்தெடுத்தது. கர்நாடக சங்கிதத்தைக் கட்டுக் குலையாமல் வைத்திருக்க வேண்டுமென்ற இறுக்கமான கருதுகோளுடைய கல்கி, சுப்புடு ஆகியோரால் கூட இதைத் தடுக்க

மலைகள்

கலாவதி சின்னச்சாமி, அழுதன் அண்ணா மலை, ஸ்ரீதர் பிச்சையப்பா, எஸ். கே.கணபதிப்பிள்ளை, சாந்தன் இவர் களோடு கூச்சியின்றிச் சில கர்நாடக இசை ஞர்களும் சேர்ந்து அப்துல் ஹமீதின் இந்தச் செழுமையான திட்டத்தை முழுமைப்படுத்தினர்.

‘இறைதாசன்’ என்ற புனைப் பெயருக்குள் ஓவிந்து கொண்டு அப்துல் ஹமீத் தானும் கவிதைகளை யாத்து ஈழத்து வானோலிப் பாடல்களுக்குப் பச்சளையிட்டார். ‘இசையின் மழையில் நனைந்திடும் நேரம்...’ என்ற பாடல் அவரது கவிதைப் புனைவிற்குக் கட்டியமிடுகிறது.

இந்தப் புதிய இசை வடிவத்தை தூக்கிப் பிடிக்காது விட்டிருந்தால் அப்சராஸ், கண்ணன் கோஷ்டி போன்ற இசைக் குழுக்கள் படுத்திருக்கும். தான் வெளிநாடுகளுக்குச் செல்லும் பொழுது இக்கோஷ்டிகளையும் அழைத்துச் சென்று ஹமீத் புகழைப் பகிர்ந்து கொண்டார்.

அமரர் எஸ்.கே.பராராசங்கத்தின் உருவாக்கமொன்று கிணற்றுக் கல்லாகி விடாது இந்நாட்டவரது வாழ்வோடு சங்கமிக்க அப்துல் ஹமீத் தனக்கு அளிக்கப் பட்ட மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அதி காரத்தைப் பயன்படுத்தினார். வெற்றியுங் கண்டார். புதியன் புகுதலுக்கு செங்கம்பளமிட்டார்.

இவரது மூளைப் பிரசவங்களான சில நிகழ்ச்சிகள், இன்றைய வானோலி, தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள் சில வெற்றிற்கு ரிசி மூலமாகி இருக்கின்றன.

அவைகளுள் தற்பொழுது ஓலிபரப்பாகிக் கொண்டிருக்கும் Top 10 தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சியுமென்றாகும். இவர் தயாரித்து 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஓலிபரப்பிய ‘இசை அனித் தேர்வு’ என்ற நிகழ்ச்சியே இதற்கு தோற்றுவாய் என்கிறார்.

தமிழ்ச் சினிமாவில் பாடலாசிரியராக இன்று கொடிகட்டிப் பறந்து கொண்டிருக்கும் கவிப் பேரரசு வைரமுத்துவிற்கு விசாலமான ஓளி வட்டத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது இந்த ‘இசை அனித் தேர்வு’ என்ற நிகழ்ச்சியே! கவிப் பேரரசு எழுதிய முதல் பாடலான ‘பொன்மாலைப் பொழுது’ என்ற பாடல் இந்திகழ்ச்சியில் தொடர்ந்து 52 வரங்கள் - அதாவது ஒரு வருடம் - முதலாவது இடத்தைத் தக்க வைத்துக் கொண்டது கவிப் பேரரசால் மறக்க முடியாத ஒன்றாகும். அந்த இனிய நினைவுகளில் ஒன்றித்துப் போகும் போதெல்லாம், அங்கே அப்துல் ஹமீதின் ஆகிருதி பிம்பமிடுவது இயல்பே!

வளர் இளம் பருவத்தில் இவரால் தூக்கி விடப்பட்ட இன்னொருவர் நவீன் படைப்பிலக்கியவாதி மனுஷ்சபுத்திரன். இவர் இன்று காத்திரமான இலக்கியப் படைப்பாளியாக நிமிர்ந்துள்ளார். தமிழகத்து இலக்கியச் சிற்றேடுகள் இவரது பரீட்சார்த்தமான, நவீன் இலக்கியப் படைப்புகளால் கனதியாகின்றன. அப்துல் ஹமீதால் தயாரித்து ஓலிபரப்பப் பட்ட ‘வானோலி மலர் நிகழ்ச்சி’, ஆசிய சேவையில் ஓலிபரப்பப்பட்ட பொழுது வளரும் இளம் படைப்பாளியாக இருந்த மனுஷ்சபுத்திரன் அதன் ஆஸ்தான எழுத்

மலைகள்

தாளராக இருந்திருக்கிறார். அங்கவின் முற்ற விளிம்பு நிலையானவர் இவரென் பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதுவே அவரது பலமாக இருப்பது மானுடத்திற்கொரு எடுத்துக் காட்டு!

இந்த வகையில் வர்த்தக சேவையின் ஊடாக தமிழ் மெல்லிசைக்குப் பெரும் பட்டாளமொன்றை சேர்த்துக் கொடுத்தவர் அன்பு அறிவிப்பாளர் அப்துல் ஹமீதெனில் மிகையாகாது!

அரசு ஊழியர்களது இருப்பு, கையொப்பமிட்டுச் சம்பளம் எடுப்பதற்கே என்பதுதான் பொதுவான வெகு ஜன அபிப்பிராயமாகும்! அவர்கள் பணி நிறுத்தம் செய்தாலும், “வேலை செய்யிற கடுமையில், உரிமை, சம்பள ஏற்றம்” கேட்கிறார்கள் எனவும் நகைப்பதுண்டு! இவைகளை அங்கீரிக்கும் முகமாக 1980ஆம் ஆண்டில் அரசு எழுதுவினை ஞர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் குதித்த பொழுது, அப்போதைய ஜக்கிய தேசியக் கட்சி அரசு, பணி நிறுத்தம் செய்தோரை வெளியே தூக்கி எறிந்து, அவர்களது வெற்றிடங்களுக்குப் புதியவர்களை நியமித்தது வரலாறு புகட்டும் உண்மை!

இக்கருதுகோளைச் சம்பந்தப்பட்ட அரசு ஊழியர்களே தங்களது வீராப்புப் பேச்சுக்கள் மூலமாகவும் உறுதிப்படுத்துவதுமுண்டு. “கனக்கக் கதைச்சாரான்ஸ் வர் இருக்கு...” இப்படி முழுக்கமிட்டு பணி கொள்வோரை அச்சப்படுத்த நினைப்பதுமுண்டு. ‘உதை எறிஞ்சு போட்டு, நீ ரீ குடிக்க வா...’ அரசு பணியை மக்கள் பணியாகக் கருதாது

சில ஊழியர்கள் தமது தேநீர் குடிக்கும் நேரத்தை ‘குண்டு’ பிச்காமல் பேணுவது முண்டு.

எழுபதுகளிலாக இருக்க வேண்டும்! யாராவது கூட்டாளியாருவர் கோப்புக் குள் சிரசைப் புதைத்து மிகவும் அக்கறையாக வேலை செய்து கொண்டிருந்தால் அல்லது தேவாரமோ திருவாசகமோ படித்துக் கொண்டிருந்தால் சு ஊழியர்கள் “ஒரு வீடு கோயிலாகிறது” என நளினப் படுத்துவதுண்டு. எடுத்த எடுப்பிலேயே இப்படியான பொருள் பொதுத் தொற்றைப் பாளிக் கு அவர்களால் எப்படி முடிந்தது. அன்று இப்படி வியந்த அரசு ஊழியர்களுமுண்டு! இன்றும் இதை வாசிக்கும் சிலருக்கு இதுவொரு பத்திரிகையின் செய்தித் தலைப்பாக இருக்க வேண்டுமென்ற முடிவு ஏற்படலாம். உண்மையென்னவெனில், இதை வெளியிட வானோலி வர்த்தக ஓலி பரப்பில் தொடர் நாடகமொன்று ஓலி பரப்பானது. எழுதியவர் பிரபல வானோலி நாடக எழுத்தாளர் எம். அஷ்ரகான். இலங்கை வானோலியின் மூஸ்லிவிம் சேவையில் சமூகப் பார்வை கொண்ட, கிராம வாழ்க்கையைப் பின்னணியாகக் கொண்ட பல நாடகங்கள் அறுபதுகளில் ஓலிபரப்பாகக் காரணமாக இருந்தவர். பின்னனை காலத்தில் மூஸ்லிவிம் நாடகப் பிரிவின் தயாரிப் பாளராக உயர்ச்சி கண்டவர்.

‘ஒரு வீடு கோயிலாகிறது’ என்ற இந்நாடகத்தின் இரண்டு கூருகளில் அப்துல் ஹமீத் தனது வானோலி நாடக ஆளுமையை ஆற்றிருப்படுத்தியவர். நடிக

நூலாம்

ராகவும், நெறியாளராகவும் தனது பணிகளை வகுத்து இந்நாடகத்தைச் செழுமைப்படுத்தினார். இந்நாடகத்தைத் தவறாது கேட்டுத்தான் அரசு ஊழியர்கள் தங்களது நிலைமான உரையாடல்களுக்கு ‘ஒரு வீடு கோயிலாகிறது’ என்ற சொற் குவியலைத் துணைக்கு இழுத்தனர். எனவே இது அவர்களது சொந்தச் சிருஷ்டியல்ல. வாளையிலிருந்து இரவலாகப் பெற்றதே!

இந்த வாளை நாடகம் நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேசனின் இல்லத் திலும் கமகுமத்தாம்! சிவாஜி வாளை கேட்பவரென்றால் பெரும்பாலானோ நம்ப மாட்டார்கள். அதுவும் இலங்கை வாளையின் வர்த்தக சேவையை கேட்பவரென்றால் “எல்லோருக்கும் தன குஞ்சு பொன் குஞ்சதானே” என மடக்குவர். “அவர் பேசாத வசனமா... நடிக்காத நடிப்பா... அதுபோக இதுக் கெல்லாம் அவருக்கு நேரந்தான் கிடைக்குமா?” எனவும் சிவாஜியின் ஓய்வு நேரும் குறித்து வாதிடுவர். ஆனால் உண்மை. சிவாஜியுமொரு வாளைவி நேயர்தான்! இதன் நம்பகத்தன்மைக்கு அப்துல் ஹமீத் உத்தரவாதம் செய்கிறார். சிவாஜியின் படுக்கை அறையில் இரண்டு ரேடியோக் களாம். ஒன்றை ஆகாச வாணிக்கும் மற்றையதை இலங்கை வாளையிக்கு மென்வைத்திருந்தாராம். இனி நம்பலாந்தானே!

ஹமீதைச் சிவாஜி ‘கப்ரின் சாம்ப சிவம்’ என்தான் அழைப்பாராம். இதற்குக் காரணம், ‘ஒரு வீடு கோயிலாகிறது’ என்ற வாளை நாடகமே! இதில்

ஹமீதுக்குக் கப்ரின் சாம்பசிவம் பாத்திரம். தனது பண்பட்ட நடிப்பால் ‘கப்ரின் சாம்பசிவம்’ பாத்திரத்தை சிவாஜியின் மனத்திரையில் பிம்பமிட வைத்து விட்டார் ஹமீத். எனவே சொந்தப் பெயரை விழிக்காமல், நடிப்பில் ஹமீத் எந்தப் பாத்திரமானாரோ அந்தப் பாத்திரத் தின் பெயரால் நடிகர் திலகம், ‘கப்ரின் சாம்பசிவம்’ என அன்புருக அழைத்துக் ஹமீதின் சிறப்பான் நடிப்பை அங்கீரித்தார்.

தாம் நடித்த பாத்திரங்களின் மூல மாகப் பெற்றோர் குட்டிய இயற்பெயரை காவு கொடுத்த சிலரைச் சினிமா உலகம் இனங்காட்டி இருக்கின்றது. சிவாஜி (கணேசன்), அவ்வை (ஸ்ரீமுகம்), இலங்கேஸ்வரன் (ஆர்.எஸ்.மனோகர்), மேஜூர் (கந்தராஜன்) ஆகியோர் அத்தகையோரே! இத்தகைய நடிப்பு மேதைகளின் பட்டியலில், நடிப்பின் சிகரமான சிவாஜியே அப்துல் ஹமீதைச் சேர்த்துவிட்டது ஸமத்து நாடகக் கலைஞர்கள் அனைவரும் பெருமைப்படக் கூடிய ஒன்றாகும்.

கதாபாத்திரமொன்றை மேடை நடிப்பில் உருவகித்து நடிப்பதைக் காட்டிலும், வாளையில் சொற்களின், குரவின் மூலமாக காற்றில் மிதக்க வைத்து கேட்பவனின் மனத்திரையில் வரைந்து விடுவது மகா கஷ்டம். இதில் கதாசிரியர் பாவிக்கும் வசனங்களின் தாக்கம் பெரும் பங்காற்றும். குரவில் நடிப்பைப் பிழிற்றி அத்தோடு சொற்களைப் பிசைந்து கொடுப்பதன் மூலமாகவே பாத்திரமொன்றை வாளை விடுநினின் மனதில் வனைய முடியும்.

நூலாம்

அப்துல் ஹமீதின் வாளை நாடகம் இன்று மக்களால் பேசப்படும் முக்கிய ஈழத்து நடிகர்களை கலை உலகிற்குத் தந்தது. மஹரச்கார் ராமதாஸ், உபாலி செல்வகேரன், ஜயர் - அப்துல் ஹமீத், அப்புக்குட்டி - ஹ.ராஜகோபால், டேவிட் - கே.சந்திரசேகரன். ஆகியோரே அவர்கள். இதில் அப்துல் ஹமீதின் ஜயர் பாத்திரம் அனைவரையும் வியக்க வைத்தது. ஹமீத் இந்த நடிப்பை எங்குதான் மறைத்து வைத்திருந்தார் என நாடக அபிமானிகள் பாராட்டினர். அவரிடம் இயல்பாகவே நடிப்பு இருந்தது உண்மைதான்! ஆனால், அவர் ஏற்று நடித்த பாத்திரத்தின் பேசும் மொழி? இதுவே அவருக்கு சவாலாக இருந்திருக்கும்! இதுவே வாளை சமிகிரின் சமிசியம்!

அப்துல் ஹமீதின் சொந்த மன கொழும்பு மாவட்டத்திலுள்ள தெமட்ட கொடை. வாழ்ந்த குழல் உரத்த கல்வி மான்களைக் கொண்டிருக்கவில்லை. தனக்கு ‘நினைவு தெரிந்த’ காலம் வரை இப்பகுதிக்கு மின்சார விநியோகம் கிடைக்கவில்லையென்கிறார். பின்தங்கிய மக்கள் அடர்த்தி கொண்ட ஒரு கிராமத் தில் வாழ்ந்த ஹமீதின் ‘நாப்பழக்கம்!’ எப்படி இருந்திருக்கும்? கேட்பதெல்லாம் கொச்சைத் தமிழ்! அந்த நிலையிலும் கூட அவர் சமஸ்கிருதம் கலந்த தமிழைப் பேசிக் கச்சிதமாக ஜயராக நடித்தார். அசல் ஜயரொருவரைக் காற்றில் ஏற்றி வாளை இரசிகளுக்குக் கொடுத்தார். அமோக வரவேற்புக் கிடைத்தது. ‘கோமாளிகள்’ வாளை நாடகத்தின்

இருந்தும், ‘கோமாளிகள்’ என்ற வாளை நாடகம் சினிமாவாக்கித் திரையிட்ட பொழுது, அது 97 நாட்கள் காட்டப் பட்டு அனைவரையும் பிரமிக்க வைத்தது. அதன் நாறுநாள் கொண்டாட்டத்தை புரட்சி நடிகரின் படமொன்று முழுங்கி விட்டது. இது மற்றவர்களின் குறையல்ல! குற்றம் நமதே!

வெற்றிக்கு ஜயர் பாத்திரமும் உடன்தை யானது. இது எப்படிச் சாத்தியமாகிய தெனக் கேட்ட பொழுது, மரைக்கார் ராம தாலின் அம்மா, அப்பாவின் உரையாடலைத் தான் மிகவும் உண்ணிப்பாகக் கவனிப்பதுஞ்டாம்! அதற்காகவே தான் அடிக்கடி அவர்கள் இல்லம் செல்வாராம். அந்த இடைவிடாத ஊடாட்டமே தனக்கு ஜயர் பேசும் மொழியை உவந்தளித்த தென் ராமதாசின் பெற்றோருக்கு நன்றியோடு சொல்கிறார்.

மரிக்கார் குடும்பம், ஜயர் குடும்பம், உபாவியின் குடும்பம், அப்புக்குட்டியின் குடும்பம், டேவிட் (கிறிஸ்தவக்) குடும்பம் எனப் பலரும் ஒரே இடத்தில் கூட்டுக் குடும்பமாய் வாழும் இல்லத்தைக் களமாய்க் கொண்ட கதை ‘கோமாளிகள்’. இல்லத்தின் உரிமையாளருக்கு வாரிக்கள் இல்லை. வயதான காலத்தில், யாருக்காவது வீட்டு உரிமையை உயில் எழுதி வைக்க நினைக்கும் அவர் ஒரு நிபந்தனை விதிக்கிறார். யார் உள்ளமையாக ஒற்றுமைக்கு உதாரணமாக விளங்குகிறார்களோ அவர்களுக்கே அந்த வீடு சொந்தமாகும் என்று.

நாடகத் தயாரிப்பாளரென்ற நிலையில் அப்துல் ஹமீதிற்கு மறக்க முடியாத நிகழ்வு!

அங்கில இலக்கிய பரப்பில் இன்றும் மங்காத செழிப்போடு வாழும் நாடக மேதை வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியரின் 420ஆவது நினைவுக் கொண்டாட்டங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இலங்கை வாணோவியும் அதை அங்கீகரித்துக்

கௌரவிக்க வேண்டும். அவரது நாடக மொன்றைத் தயாரித்து, ஓலிபரப்பும்படி மேலிடம் உத்தரவிடுகின்றது. பொறுப்புக் ஹமீதின் தலையில் விழுகிறது. ஷேக்ஸ்பியர் நாடகாசிரியர் மட்டுமன்றிப் பிரபல கவிஞரும் கூட. எனவே கவிதை நாடக மாகவே ஓலிபரப்புவது பொருத்தமாக இருக்குமெனக் ஹமீத் தீர்மானிக்கிறார்.

சில்லையூர் செல்வராசன் (தான் தோன்றிக் கவிராயர்) இலங்கை வாணோவிக்குள் நனைந்து தோய்ந்தவர். அவர்தான் பொருத்தம்! ஷேக்ஸ்பியரின் ‘ரோமியோ ஜூலியட்’ நாடகத்தைக் கவிதையில் வாணோவி நாடகமாக்கும்படி செல்வராசனைக் கேட்கிறார். கவிஞர் சம்மதிக்கிறார்.

பங்கு பற்றுவோரை ஒழுங்கு செய்துவிட்டார். வாணோவி நிலையத்திற்குள் சுகல ஏற்பாடுகளும் தயார் நிலையில்! கவிஞரிடமிருந்து எதுவித தகவலு மில்லை. பிரதி இன்று வரும்... நாளை வரும். வரவில்லை. ஹமீதுக்கு அடிவயிற்றில் புளி கரைத்த மாதிரி. நடக்குமா? நடக்காதா? ஏக்கம். நிர்வாகத்திற்கு விளக்கம் சொல்ல வேண்டும். ஒரு மணித்தியால் நாடகம்! திரிசங்கு சொர்க்க நிலையில் இருந்த பொழுது கவிஞர் வரச் சொன்னார். அன்றுதான் நாடகம் ஒவிபரப்பும் தினம்! ஆவாரப்பட்டுக் ஹமீத் புறப்பட்டார். சில்லையூர் செல்வராசனின் தட்சின் Key Boardல் அவரது இருக்கை விரல்களும் வேகமாக ஒடிக் கொண்டிருந்தன.

“இந்தாப் புடி...” அது முதலாவது அங்கம். எதுவும் பேசாது அதை வாங்கிக்

கொண்டு வாணோவி நிலையத்திற்குச் சென்றார் ஹமீத். சில்லையூர் செல்வராசன் தட்சின் இயந்திரத்தில் ஒவ்வொரு பக்கமாக உழுது தள்ள, தன்னுடைய துரட்டியில் (மோட்டார் சைக்கிளில்) அங்கும் இங்கும் என அலையோ அலையென அலைந்தார் ஹமீத். ஹமீதிற்கு குட்டி ஈன்ற பூணையின் நிலை! சில்லையூர் விட்டிற்கும் வாணோவி நிலையத்திற்குமாக! இப்படியாக எழுத, எழுத ஒடி, ஒடிப் பிரதியைப் பெற்று முழுமையாக்கினார்.

வாணோவி நிலையத்துத் தட்டெட்டுத் தாளர் எவ்விதமான முகச்சுமிப்புமின்றி ஸ்ரெஞ்சிலை வெட்டிக் கொடுக்க, அதைக் கல் அச்சில் பிரதி எடுத்துக் காத்திருந்த கவிஞர்களிடம் ஹமீது கொடுத்தார். கல் அச்சு இயந்திரம் ஏற்படுத்திய வெக்கை பிரதியிலிருந்து கழறவில்லை! பங்குபற்றுவோரது கையையும் சுட்டது. முத்த மழும்பெரும் வாணோவி நடிகர்கள் தங்களது அநுபவத்தைப் பணயமாக வைத்து சில்லையூரின் கவிதை வரிகளை நாடகத் தேரில் ஏற்றினர். கேட்போர் வியந்தனர். எம்.எஸ்.இரத்தினம், தாஸன் பெர்னாண்டோ, ரீ.இராஜேஸ்வரன், இராசேஸ்வரி சண்முகம், கே.எ.ஜவாஹர், நடராஜ சிவம் இவர்களோடு சில்லையூரும், கமலினியும் கவிதை நாடகத்தைத் தமது நடிப்பால் செழுமைப்படுத்தினர்.

தயாரிப்பாளரென்ற நிலையில், ஏற்பட்ட அசாதாரண குழ்நிலையைத் தனக்குள் சமாளித்து, நாடகத்தை வாணோவி யில் ஒவிக்க வைத்ததற்கு அப்துல் ஹமீதின் நிதானமும் பொறுமையுமே

காரணம். இது முகாமைத்துவத்தின் சிறப்புகளில் ஒன்று. சில்லையூர் செல்வராசனின் கவிதை யாக்கும் ஆளுமை நாடறிந்ததே. கடைசி நேரத்திலும் அவரது கவிதை ஊற்றுத் தீரா நதியாகப் பாயக் கூடியது. எனவே, தக்கார் அவரே! ஹமீத் நம்பிக்கையோடு பொறுத்திருந்தார். வாணோவி நேயர்களுக்கு நல்லதொரு நாடகத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். அத்தோடு வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியரின் ‘ரோமியோ ஜூலியட்’ என்ற அசவில் கருச் சிதைவு ஏற்படக் கூடாது. நினைவு நிஜமானது. ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட நடிகர்கள் ‘கண் பார்த்தாக் கை செய்யும்’ என்ற அழுர்வத் திறமைசாலிகள். இத் தகைய சங்கமம் சாதனை செய்யும் என்பதற்கமைய ‘ரோமியோ ஜூலியட்’, உரத்த ஜனரஞ்சகத்தைத் தேற வைத்தது.

இத்தகைய அசாதாரண குழ்நிலையை, முன்னோடி வாணோவித் தயாரிப்பாளர் ‘சானா’ எஸ்.சன்முக நாதனுக்கும் பிரபல எழுத்தாளர் எஸ்.பொன்னுத்துரை (எஸ்.பொ.)க்கும் இடையில் ஏற்பட்ட தகவலொன்று இக் கட்டுரைத் தொடரின் முற்பகுதியில் பதி வாகி இருப்பதை வாசகர்கள் படித் திருப்பர். இன்றைய வளர் இளம் தலை முறையின் நன்மை கருதியே இக் ‘கூறியது கூறல்’ இங்கு இடம்பெறுகின்றதென்பது கவனத்திற்குரியது.

கடைசி நேரத்தில் அப்துல் ஹமீதிற்கு ஏற்பட்ட இத்தகைய கையறு நிலை இன்றைய தவ்வல்களுக்கு ஏற்பட்டிருப்பின் ‘ஸ்கிரிப் மத்தியானம் என் மேசையில் இருக்க வேணும்’ என

மலைகை

மெற்றோ பொவிற்றன் என்ற நிறுவனமே இந்நாட்டின் முன்னோடி விளம்பர நிறுவனமென்கிறார்.

அரசு தினைக்களமாக இருந்து, ஒலிபரப்புத்துறை இயங்கிய காலத்தில் (1967 வரை) வெளிக் களங்களில் ஒலி பரப்பு நிகழ்ச்சிகளை ஒலிப்பதிலு செய்தல், நேரடியாக ஒலிபரப்புதல் மிகவும் அரிதாகவே இருந்தது. இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளை அப்பொழுது Show Programme என அழைத்தனர். கலை விழா என்றாலும் சொன்னார்கள். இவைகள் பெரும்பாலும் பண்டிகைகள் குறித்தே ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. தீபாவளி, சித்திரை புதுவருடப் பிறப்பு, சரஸ்வதி பூசை என்பவற்றை முன்னிட்டே ஏற்பாடு செய்யப்படுவதுண்டு. குறித்த பண்டிகை நாளுக்கு ஒரு சில நாட்கள் முன்னதாக ஒலிப்பதிலு செய்யப்பட்டு, பண்டிகை தினத்தன்று ஒலிபரப்புச் செய்யப்படும். மறுஒலிபரப்புகளும் செய்யப்படுவதுண்டு. இது அப்பொழுது தேசிய ஒலிபரப்புக்கே உரித்தானதாக இருந்தது. இந்நிகழ்ச்சிகளின் ஆற்றுகைக் களங்களாகக் கொழும்பு றோயல் கல்லூரி மண்டபம், சரஸ்வதி மண்டபம் அத்தோடு இலங்கை வாணோவியின் வெது கலையரங்கம் என்பன அமைந்தன.

அறுபதுகளுக்குப் பின்னர் சில வர்த்தக ஒலிபரப்பு நிகழ்ச்சிகள் உருத்த ஜனரஞ்சகத்தைப் பெற்றதால், அவைகளை வாணோவி நிலைய கலையரங்களிலிருந்து ஒலிபரப்போ, ஒலிப்பதிலோ செய்யாமல், தேசிய ஒலிபரப்பைப் பின்

பற்றி, பார்வையாளர்களையும் அழைத்து வெளிக்கள் மண்டபங்களில் நடாத்தத் தொடங்கினர். இப்பாரம்பரியத்தை வாந்தக சேவையில் தொடக்கி வைத்த முன் 'ணோடிகள் என்.பி.மயில்வாகனம், எஸ். கே.பரராசாங்கம் ஆகியோரே. அத்தோடு இதற்கு அனுசரணையாக அப்பொழுது பி.சி.சி. நிறுவனம் இருந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஒலிபரப்பப்பட்ட நிகழ்ச்சியின் பெயர் 'BCC யின் கேள்வி அரங்கம்'.

இக்கலை விழா அளிக்கை நிகழ்ச்சிகளை அளிக்கை செய்வதற்கு அப்பொழுது தேசிய ஒலிபரப்பின் அறிவிப்பாளர்களால் பேணப்பட்ட அளிக்கைத் தன்மை வர்த்தக சேவையில் பேணப்பட வில்லையென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. வர்த்தக ஒலிபரப்பால் அளிக்கை செய்யப்பட்ட இந்நிகழ்ச்சிகளின் வெற்றி ஒட்டு மொத்தமாக அறிவிப்பாளர்களிலேயே தங்கி இருந்தது. நிகழ்ச்சிகளைப் பார்த்து ரசிப்பதற்கு மட்டுமென்றி அறிவிப்பாளர்களைப் பார்ப்பதற்கும் மக்கள் திரண்டனர். அத்தகைய ஆளுமையை வர்த்தக சேவை அறிவிப்பாளர்கள் உண்டாக்கி இருந்தனர். மக்களைக் கவரும் பொருட்டு அறிவிப்பாளர்கள் தங்களது இயல்பான பாணிகளை விடுத்தும் அறிவிப்புகளைச் செய்தனர். குரல்கள் உச்சஸ்தாயியில் ஒலித்தன.

இத்தன்மையில் அமைந்த அளிக்கை நிகழ்ச்சியான 'பாட்டுக்குப் பாட்டு' அப்துல் ஹமீதிற்கு ஒர் அகலித்த ஒளி வட்டத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. வர்த்தக ஒலிபரப்பின் பாரம்பரியத்தைப்

மலைகை

பிச்காஸு இந்திகழ்ச்சிக்கும் சினிமாப் பாடல்களே கைகொடுத்தன. ஒரு வித்தியாசம் பாட்டுக்களைப் பாடியவர்கள் சினிமாவுக்குப் பாடிய பிரபலங்களல்ல! தமது இசை வல்லமையை வெளிக்காட்ட எத்தனித்த உள்ளூர் கலைஞர்கள் இந்த மேடையைப் பாவித்தனர். வளர் இளம் இசைக் கலைஞர்களுக்கு இந்திகழ்ச்சி தொட்டிலாக அமைந்தது. இலங்கைக்குள் மட்டுமன்றி வெளிநாடுகளிலும் இந்திகழ்ச்சியின் தாக்கம் பரந்தது. இசையைக் கேட்பதற்கு மட்டுமென்றி ஹமீதின் அளிக்கையைக் கேட்டும் பார்த்தும் இரசிப்பதற்கு நேயர்கள் குவிந்தனர்.

பாஞ்சாலங்குறிச்சியின் மண்ணை மிதித்து விட்டால் விரும் உடலில் செறிந்து விடுமா! பாட்டுக்குப் பாட்டு அரங்கை மிதித்து விட்டால் ஹமீது புதிய பிறவி எடுத்து விடுவார். இம்மேடையில் ஏற்றித்து பொழுது மட்டும் இவருக்கு எப்படி இந்த உசார் பிறக்கின்றதென ஹமீதோடு மிகவும் அந்யோன்மாகப் புழங்குபவர்கள் விசினிப்பதுண்டு. அத்தகைய கட்டித்த சுறுசுறுப்போடு மேடையில் நிகழ்ச்சியை அளிக்கை செய்து கொண்டிருப்பார். கல்விக்கு அதிபதியான நாமகள் இவரது நாவில் நிரந்தரமாக வாழுகின்றாரோவென அதிசயிக்கும்படியாகத் தமிழ்ச் சொற்கள் அரனை உடைத்த ஆறாகப் பாயும். இருமலோ செருமலோ அவருடைய குரலில் குறுக்கிட்டுக் கேட்போர், பார்ப்போரது இரசனையை இடையில் முறிக்காது. இதற்கும் மேலாக, இசைஞர் பாடும் பாட்டில் சிறு வழுக்கள் ஏற்பட்டு விடினும், அதைக் கண்டு பிடித்து,

மல்லைகை

இவர் தயாரித்து அளிக்கை செய்த முதல் அறிவிப்பாளர் அளிக்கை நிகழ்ச்சி பாட்டுக்குப் பாட்டே! ஆரம்பமே அவருக்குச் சாதனையாகி விட்டது. இந்நிகழ்ச்சி சிலரை வாழ்வில் துலங்க வைத்த வரலாறுமண்டு. தமிழகத்தில் இந்நிகழ்ச்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த பொழுது, விழிப்புலன்ற ஒரு பெண்மிக அருமையாகப் பாடிச் சபையோரை மகிழ்வித்தார். அவரது திறமையைக் கண்ட, நிகழ்ச்சியின் அனுசரணையாளரான, விளதா ஜுவலரி உரிமையாளர் அப்பெண் மீண்டும் விழிப்புலனைப் பெறச் செலவாகும் முழுத் தொகையை யும் தான் தருவதாக அறிவித்தார். இந்த வகைகளில் ஹமிதின் மானுட்டத்திற்கான சேவை அவரைப் பல நெஞ்சங்களில் இருத்தி விட்டன.

'பாட்டுக்குப் பாட்டு' நிகழ்ச்சியில் அப்துல் ஹமீத் பெற்ற அபார வெற்றியே அகில இந்திய தொலைக்காட்சியான தூரதர்சனின் கவனத்தை இவர் மீது ஈர்க்க வைத்தது. 'வெல்ல முடிந்தால் வெல்லுங்கள்' என்ற தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிக்குக் கால்கோள் அமைத்தது. இது வெறெந்த இந்தியரல்லாதார்க்கும் கிடைக்காத பெருமை!

சிங்கப்பூர் வாணோவியின் சிர்வது ஆண்டு - வெள்ளி விழா நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்து ஒலிபரப்பும் வரத்தைப் பெற்றார்.

இந்தியா சுற்றுலா பிரகடனப் படுத்தப்பட்ட ஆண்டைனக் கொண்டாடும் முகமாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட மதுரா இசை விழா இசை நிகழ்ச்சியைத்

தயாரித்து அளிக்கை செய்ய ஹமீத் அழைக்கப்பட்டது ஒரு வரலாற்றுத் திருப்பமாகும். மாலை ஆறு மணிக்குத் தொடங்கிய இந்நிகழ்ச்சி, மறுநாள் அதிகாலை ஒன்றரை மணிக்கே நிறைவு பெற்றதாம். பதினேழை மணித்து யாலங்கள் ஒரு நிகழ்ச்சியோடு ஒன்றித் திருந்ததைக் கூறி உவகை கொள்கிறார். இவைகள் இந்நாட்டின் ஒலிபரப்புக் கலை வல்லமைக்குக் கிடைத்த அங்கோரங்கள்!

அனைத்துலக ஒலிபரப்பாளர் குழு வோடு நெதர்லாந்தின் புலமைப் பரிசிலைப் பெற்று அங்கு சென்றவர் 6 மாதங்கள் பயிற்சி பெற்று ஆகக் கூடிய புள்ளிகளையும் கவிகரித்து தமிழ் ஒலி பரப்புக் கலைக்கு ஓர் அகலித்த பரப்பை ஏற்படுத்தினார்.

'நாம் தமிழர்' என்ற பிரக்ஞஞ்யோடு வேறெந்த மொழிச் சொற்களின் கலப்பு மின்றி இந்த அதி உயர்தர அறிவிப்பாளர் உரையாடுகிறார். இதை வாணோவியைக் கேட்பவர்கள் அறிந்திருக்கக் முடியும். இன்றைய இளம் தலைமுறை அறி விப்பாளர் சிலர், அங்கிலர் சொற்களைத் தமிழோடு கலந்து, அறிவிப்புகளைச் செய்வதைத் தமது மேலதிகத் தகைமையாக உபாசனை செய்து தமது அறிவிப்பாளர் தொழிலைப் புரிந்து கொண்டிருக்கும் இக்காலகட்டத்தில் முத்த அறிவிப்பாளரொருவர் இத்தகைய பக்கு வத்தைக் கொண்டிருப்பது அவரது தெளிந்த அறிவுக்கு எடுத்துக் காட்டா கின்றது.

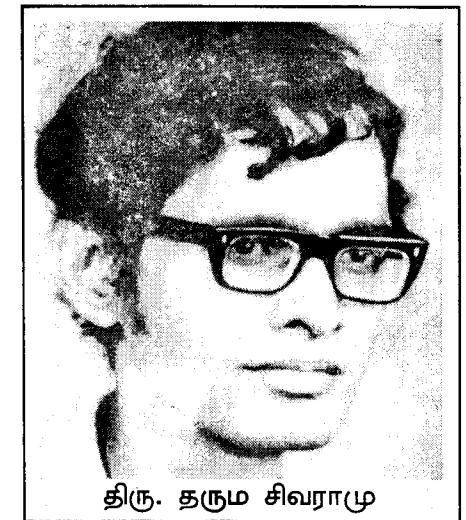
தமிழை விஞ்ஞானத் தேரில் ஏற்றிச் சிறப்பிக்க வேண்டுமென்கிறார். தமிழ்

மல்லைகை

பேசும் மக்கள் மத்தியில் விஞ்ஞானிகள் தோன்ற வேண்டும். அவர்கள் புதிய கண்டுபிடிப்புகளைச் செய்ய வேண்டும். அக்கண்டுபிடிப்புகளுக்குத் தனித் தமிழ் லேயே பெயர் குட்ட வேண்டுமென அபிப்பிராயப்படுகிறார். அதைச் செய்யாமல் வட துருவத்தில் கண்டு பிடித்த ஒன்றிற்கு, தனித் தமிழ் பெயரைத் தேட முளைவது உமியைக் குத்துவதற்குச் சமனென்கிறார்!

வளரும் தலைமுறைக்குத் தமிழை, தமிழ் எழுத்துக்களை, சொற்களைத் தெளிவாக, அழகாக, இனிமையாக உச்சரிப்பது எப்படி என்று கற்றுக் கொடுக்கும் பொறுப்பு வாணோலி அறி விப்பாளர்களுக்கு இருக்க வேண்டுமென அறிவிப்பாளருக்கு வரைவிலக்கணம் கூறுகிறார். வேண்டுகோள் விடுக்கிறார். அதுவே நமது விருப்பமும்! அதுவே தமிழை அழியாமல் பாதுகாப்பதற்கான பாசனமிடும் பெருந்தி.

தனக்குக் கிடைத்த மட்டுப்படுத்தப் பட்ட அதிகாரத்தைத் தகுந்த தடத்தில்

திரு. தரும சிவராமு

எற்றி தியாகங்களையும் சிரமங்களையும் எதிர் கொண்டு மற்றையோர் மலைக்கும் படியான, மெச்சத்தக்க ஆக்கபூர்வமான பணிகளை ஒலிபரப்புக்குக் கலைக்குச் செய்து கொண்டிருப்பவர் அன்பு அறிவிப்பாளர் அப்துல் ஹமீத். அவரது பணி மேன்மையுறும் திருப்பணி.

மல்லைகை சிறுகதைகள் 1-2
விலை 275/- - 350/-

மல்லைகை ஆசிரியரின் பவள் விழா ஞாபகாத்தமாக வெளியிட்டு வைக்கப் பெற்ற சிறுகதைத் தொகுதி.

30 எழுத்தாளர்களினது தரமான சிறுகதைகள் அடங்கிய தொகுப்பு.

41 சிறுகதைகளை உள்ளடக்கிய இரண்டாம் பாகம் விற்பனையாகின்றது.

நாவகங்களில் திருக்க வேண்டிய தொகுப்புகள்.

மல்லைகைப் பந்தலுடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

ஒரு ஏழ்வின்

முறைமுறைப்புக்கள்

- மேமன்கவி

நினைவுகளை!

மழை குடை விரிக்கும்
மெல்லிய தூறல்கள்

நேற்றைய நினைவுகளை
நெஞ்சினில் கூமந்தபடி
எங்கோ பறக்கும்
கனவுக் கால்கள்

புதிய நிலவாய்ப் பூத்திருக்கும்
அந்த பெளர்ணமியில்
அடிக்கடி திறந்து கொள்ளும்
ஆயிரம் சாளரங்கள்

விலங்கிடப்பட்ட
விடுதலைப் பறவையாய்
ஒடிக்கப்பட்ட
இறகுகளைத் தேடி அலையும்
பீணிக்ஸ் பறவை

இன்னும் எழுதப்படாத
ஒரு சோகக் கவியின் கருவாக
அழும் வாழ் நாட்கள்

- மும்தாஸ் ஹெபீஸ்

கல்விக் கூடம் தந்த
கைக்குட்டையில்
அவள் பற்றி
காதல் நினைவுகள் பசுமையாக
தேடுகிறேன்
புமுதியில் ஏறியப்பட்ட
அந்தப் புல்லாங்குழலை
கருந்திரை மூடிய
இந்த செவ்வானத்தில்
சில பவித்ர பொழுதுகள் மட்டும்
எனது பேளாவுக்குள்ளும்
மையாகக் கசியும்

அப்போதெல்லாம்
எனது கவிதைகளிலும்
வந்து போகும்
அந்த வண்ணத்துப் பூச்சிகள்!

ஈழத்து, தமிழகச் சிறுசஞ்சிகைச் சூழல்
சில குறிப்புகள்.

இன்றைய நாள் வரை தமிழகத்திலிருந்து கணிசமான சிறு சஞ்சிகைகள் நமக்கு வந்து கொண்டிருக்கின்றன. நண்பர் பூபாலசிங்கம் ஸ்ரீதரசிங் அவர்களின் முயற்சியினால். அவை பல்வேறு கருத்தியல் நிலைச் சார்ந்தவர்களால் வெளிக் கொணரப்படுகின்றன. தாமரை, கணையாழி, காலச்சுவடு, உயிர்மை, தீம்தரிகெட, கவிதாசரண், பன்முகம், புதிய கலாசாரம், சொல் புதிது, புதிய கோடாங்கி, புது எழுத்து, அட்சாரம், தீராந்தி இப்படியாக அதன் பட்டியல் நீரும். அந்தச் சிறு சஞ்சிகைகளில் வெளிவரும் கருத்துக்களுடன் நமக்கு உடன்பாடு இல்லாமல் இருக்கலாம். அது அவரவர் கருத்தியல் சார்ந்த விடயம். ஆனால், இன்றைய கால கட்டத்தில் அவையும் சிற்திக்க வேண்டிய விடயங்கள் என்பது என்னவோ உண்மைதான். தலித்தியம், பெண்ணியம், பின் நவீனத்துவம் மற்றும் தமிழகம் சார்ந்த அரசியல் கட்சிகள், மத நிறுவனங்கள் போன்றவைகளின் மீதான விமர்சனங்கள் மற்றும் உலக மொழிகளின் படைப்புகளின் மொழிப்பெயர்ப்புகள். இப்படியாகப் பல்வேறு விடயங்களைப் பற்றிய விவாதங்கள் (குழுநிலை விவாதங்களையும், தனிமனிதச் சண்டைகளையும் மீறிப் பார்க்கும் பொழுது) கணிசமான முறையில் இடம் பெறுகின்றன என்பதும் மறுப்பதற்கில்லை.

தமிழகத்துடன் ஒப்பிடும் பொழுது ஈழத்தில் சிறுசஞ்சிகைகளின் தொகை குறைவுதான். மல்லிகை, ஞானம், தாயகம் இப்படியாக ஒரு சில சிறுசஞ்சிகைகள்தான் தொடர்ந்து வெளிவருகின்றன. மூன்றாம் மனிதன் மீண்டும் வரப்போவதாகத் தகவல். வடக்கிலிருந்து யேகராசா போன்றவர்களின் முயற்சியினால் ஆரம்ப படைப்பாளிகளுக்கென சில பத்திரிகைகள் வெளிவருவதோடு சரி. மற்றப்படி ஈழத்தவர்களின் முயற்சியினால் புலம் பெயர்ந்தவர்களின் மத்தியிலிருந்து வெளிவந்த சிறுசஞ்சிகைகளின்

மலைகை

சினிமாவை தனது முக்கிய ஊடகமாக பயன்படுத்தியதற்கு என்ன காரணம்? அன்றைய, இன்றைய தமிழகத்து மற்ற அரசியல் இயக்கங்களும் சரி, இன்றைய திராவிட இயக்கமும் சரி தமிழ் சினிமாவைத் தமது கருத்துக்களைப் பற்புவதற்கான ஊடகமாகப் பயன் படுத்த முடியாமல் போனதற்கான காரணங்கள் என்ன? என்பது நீண்ட ஆய்வுக்குரிய விளாக்கள்.)

ஆனால் இன்று நிலைமை மாறி விட்டது. அதே திராவிட இயக்கத்தின் கடைசிக் கொழுந்துகளும், அந்த இயக்கத்தின் மிஞ்சி நிற்கும் தலைமைகளின் வாரிசுகளும் இன்று பணம் பண்ணும் பண்டங்களாகத் தமிழ்ப் படங்களைத் தயாரித்துக் கொண்டிருப்பதன் மூலமும், எந்தவொரு சமூக அரசியல் இயக்கத்துடன் நிரந்தரமாகத் தம்மை அடையாளப் படுத்தி கொள்ளாது தங்களது ஹீரோயிச படிமத்தையும், பணத்தையும் வளர்த்துக் கொள்ள முனையும் ஒருசில தனிமனிதர் களாலும், தமிழக தமிழ்ச் சினிமா ஒரு சிறந்த தொழிற்றுறையாக இன்கண்டு கொண்ட பல முதலீடாளர்களாலும் இன்றைய தமிழ்ச் சினிமா ஒரு ஆரோக்கியமான வளர்ச்சியைக் காண முடியாத குழலில் சிக்கி இருக்கிறது.

அத்து பூத்தாற் போல் ஆட்டோ சிராப், கண்ணாடிப் பூக்கள் போன்ற சில நல்ல தன்மைகள் கொண்ட படங்கள் வெளிவந்து அவை தோல்விப் படங்களாக மாறி விட்டாலோ, அத்தகைய படங்களை தயாரித்தவரோ, இயக்கிய வரோ காணாமல் போய் விடுவார்கள்.

தப்பித் தவறி அதே படங்கள் வெற்றிப் படங்களாகி விட்டாலோ அத்தகைய படத்தைத் தயாரித்தவரோ, இயக்கிய வரோ அடுத்த படம் அதே மசாலா படமாகி மாறி அவர்களை வெற்றிப்பதத் தயாரிப்பாளராகவோ, இயக்குநராகவோ பேர் பெற்றுக் கொடுத்து அவர்களையும் கெடுத்து விடுகிறது.

இந்த வட்சனத்தில் தமிழகத்துத் தமிழ்த் திரைப்படம் எப்படி உருப்படும்?

இத்தகைய குழலின் மத்தியில் குறுந் திரைப்பட, ஆவணத் திரைப்பட முயற்சி கள் தமிழகத்தில் நடைபெற்றதான் செய்கின்றன. அத்தகைய திரைப்படங்கள் இலங்கையைச் சார்ந்த நல்ல திரைப்பட பார்வையாளன் பார்க்கும் சந்தர்ப்பத்தைப் பரவலாக ஏற்படுத்த வேண்டும். அதே வேளை, நமது வடக்கிலும், இங்கிருந்து புலம் பெயர்ந்து போனவர்களாலும், நமது சௌகரத சிங்கள மக்களிடையேயும் மேற் கொள்ளப்படும் காத்திரமான சினிமா பற்றிய குறைவான ஒர் அறிதவில்தான் தமிழக சினிமா உலகம் இருக்கிறது. (நிதி போன்ற தமிழகத்திலிருந்து வெளிவரும் சினிமா சம்பந்தமான சிறுசங்கிகைகள் மட்டும் நாம் மேற்குறித்த முயற்சிகளைப் பற்றிய அறிதவில் ஆர்வம் கொண்டுள்ளதையும் இந்த இடத்தில் பதிவு செய்ய வேண்டிய ஒரு செய்தி.) தமிழில் பல்வேறு துறைகளுக்குள் ஈழத்தமிழ் பேசும் மக்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மாற்றம் போல் தமிழில் மாற்றுச் சினிமாவும் நம்மிடையேதான் தோன்றும் போல் தெரிகிறது.

மலைகை

3. கெக்கிராவ ஸஹானாவின்
“இன்றைய வண்ணத்துப் பூச்சிகள்”

ஸழத்தில் முஸ்லிம் பெண் சிறுக்கதைப் படைப்பாளியாகப் பரவலாக மல்லிகை மூலம் அறியப்பட்ட கெக்கிராவ ஸஹானாவின் “இன்றைய வண்ணத்துப் பூச்சிகள்” தமிழகத்தில் மாங்குயில் பதிப்பக வெளியிடாக சமீபத்தில் வெளிவந்து இருக்கிறது.

ஸழத்தில் கணிசமான தொகை முஸ்லிம் பெண்கள் எழுதிக் கொண்டிருப்பதாக நமக்குத் தெரிகிறது. அவர்களில் அதிகமானவர்கள் ஒரு காலகட்டத்தில் காணாமல் போய் விடுகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் காணாமல் போனதற்கான சமூகக் காரணிகள் பல இருப்பினும், காத்திரமாக எழுதிக் கொண்டிருப்பவர்கள் எழுத்து உலகத்துவிருந்து காணாமல் போவது வருத்தத்தை தருகிறது. (உ-ம் கொழும்பு எம்.எ.றஹீமா)

அப்படி எழுத வந்து காணாமல் போன முஸ்லிம் பெண் படைப்பாளிகளும் சரி, இப்பொழுது எழுதிக் கொண்டிருக்கும் முஸ்லிம் பெண் படைப்பாளிகளும் சரி, ஈழத்து தமிழ்இலக்கியம் என்ற பெரும் பிரவாகத்திற்கு வளம் சேர்க்கும் வகையிலான கேள்வியும் நம் கைவசம் இருக்கத்தான் செய்கிறது. அக்கேள்விக்கான பதிலை இப்பொழுதும் எழுதிக் கொண்டிருக்கும் நய்மா ஏ.சித்திக் (இவறு படைப்புகளைக் கொண்ட நால்

ஒன்று சமீபத்தில் வெளிவரப் போவதாக இக்குறிப்பு எழுதிக் கொண்டிருந்த இரவில் நண்பர் அந்தனி ஜீவா தொலைபேசியில் அறிவித்தார்.) முதற் கொண்டு கலைமா ஏ.சமி., கெக்கிராவ ஸஹானா என நம் முன் இருக்கும் முஸ்லிம் பெண் சிறுக்கதைப் படைப்பாளிகள் முதற் கொண்டு, கவிதைத் துறையில் கல்பிகா, மகுறா ஏ.மஜீட், அனார் போன்ற முஸ்லிம் பெண் கவிதைப் படைப்பாளிகளின் படைப்புகளையிட்ட ஆழமான பரவலான விமர்சனங்கள் மூலம்தான் பெறக்கூடியதாக இருக்கும். ஆனால், நம் மத்தியில் அவ்வாறான விமர்சன முயற்சி கள் நடைப்பெற்றதாகத் தெரியவில்லை.

ஓரளவு திருப்தி அளிக்கக்கூடிய வகையில் ஸழத்துத் தமிழ்க் கவிதைத் துறையில் சம்பிரதாய பூர்வமான ஆண்ணிய மொழியிலிருந்து விடுபட்ட நிலையில், பெண் மொழி என்ற பிரினாயுடன் எழுதி வரும் ஸழத்து முஸ்லிம் பெண் கவிஞர்களான கல்பிகா, மகுறா ஏ.மஜீட், அனார் போன்ற முஸ்லிம் பெண் கவிதைப் படைப்பாளிகளின் கவிதைகள் சுற்று அவதானம் பெற்றிருக்கும் குழலில், கெக்கிராவ ஸஹானாவின் “இன்றைய வண்ணத்துப் பூச்சிகள்” வெளி வந்திருக்கிறது.

பெண் மொழி என்கின்ற பொழுது, பெண் படைப்பாளிகள் தமது சொந்த அல்லது இன்றைய பெண்ணின் அனுபவங்களைத் தமக்கான மொழியினைக் கொண்டு படைப்பில் வெளிப்படுவது ஆகும். (தமிழக மற்றும் அன்றைய நமது போர்ச் குழல் அனுபவங்களை இன்று

தமக்கான பெண் மொழியில் தமது படைப்புக்களை வெளியிட்டு, சர்ச்சை களுக்கு ஆளாகிக் கொண்டிருக்கும் சக தமிழ்ப் பெண்களைப் பற்றி நமது சமுத்து முஸ்லிம் பெண் படைப்பாளிகள் எந்தளவுக்கு தெரிந்து வைத்திருக் கிறார்கள்? என்பதும் எனக்குள் ஒரு கேள்வி.) அந்த வகையில் கெக்கிராவ ஸஹானாவின் “இன்றைய வண்ணத்துப் பூச்சிகள்” எனும் இத்தொகுப்பில், அவர் தனது அனுபவங்களைச் சொல்லுகிறார் என்ற வகையிலும், பெண் மொழி என்ற தளத்திற்குச் செல்வதற்கான எத்தனிப் புக்கள் அவரது இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள சில கவிதைகளில் தெரி கின்றன என்ற வகையிலும் இத் தொகுப்பு நமக்குத் திருப்தியினை அளிக்கிறது.

வரும் காலத்தில் சமுத்து முஸ்லிம் பெண் கவிதைப் படைப்பாளிகளைப் பற்றிய ஆய்வில் ஆர்வம் மிக்கவர்கள். தனது அனுபவங்களைத் தனித்துவமான ஒரு மொழி வடிவில் சொல்ல எத்தனித் திருக்கும் கெக்கிராவ ஸஹானாவின் கவிதைகள் மீதும் தமது பார்வையைச் செலுத்த வேண்டும் எனக் கூறி, உங்கள் பார்வைக்கு அவரது இரு கவிதைகளைத் தருகிறேன்.

இன்றைய வண்ணத்துப் பூச்சிகள்

ஜனனவின் மீதாரு வண்ணத்துப் பூச்சி நின்றமாந்து தியானித்திருந்தது. தடி கொண்டதை மெல்லத் தடடுனேன். துடித்தெழுந்து வட்டமிட்டு

ஒருமுறை என்னை மோதி உயரப் பறந்தது.

ரிசல்ட்ஸ்

உன் வரவால்
ஆண்த மழை
பொழியும் என்று
நினைத்திருந்தேன்.

வந்தாய்!
மழை பொழிகிறது.
அழும்...

கண்ணீர் மழை!

* * * *

யுக யுகாந்தரமாய்
கண்ணில் நின்ற கனா
உன் பாதத் துகள்பட்டுக்
கண்ணீராய் கரைந்ததென்ன?

* * * *

கூண்டில்தான் இருக்கிறேன்
என் சிறுகள் வானத்தில்!

சிங்களத்தில் : தர்ஸனா ஸம்மி விஜேதிலக

நாட்டைக் கட்டியூப்புலோஞ்...!

- தமிழில் : திக்குவல்லை ஸப்பான்

“ஸேர்... நீங்க எங்களுக்கு இப்படிச் செய்விங்கன்னு நாங்க கனவுலேம் நினைக்கல்ல... இப்போவெல்லாம் ரீ.வி.யில் உயரப் பாய்ந்து பாய்ந்து சிலர் பாடுறாங்களே... யார் அது? அமைச்சர் உங்களுக்கு சும்மாவாவது எங்கள் நினைவுக்கு வந்தாத்தானே...? பழைய பாடக்களான எங்கள் நீங்க முழுசாகவே மறந்திட்டங்க... நீங்க இந்தப் பதவிக்கு வர வழி சமைச்சதே நாங்கதான்... மேடைக்கு மேடை தொண்டை கிழியப் பாட்டுப் பாடியது யாரு...? நாங்கதான்... ஆனா இப்போ ஆசைக்காவது எங்கட மூஞ்சிய ரீ.வி.யில் காட்டுறாங்களா...? சனாமிப் பாட்டு... சனாமிப் பாட்டு என்று சொல்லிச் சொல்லி எங்கேயோ போகிற குருக்குக் கூட்டம் கொஞ்சம் உடம்ப தனுக்கிக் குலுக்கி பாட்டுப்பாடி கழுத்தறுக்கிறானுவான்...”

பிரபல பாடகியான தீராணி, அமைச்சர் பியதாலகங்கே அவர்களின் முன்னால், முச்சவிடாமல் தனது வயிற்றெரிச்சலைக் கொட்டத் தொடங்கினாள். அமைச்சர் அலட்டிக் கொள்ளாமல், மிகவும் அமைதியோடு அவளைப் பார்த்தார்.

“மிஸ்... இதுக்கெல்லாம் போய் இவ்வளவு கோபம் எடுக்கிறது தப்பு... அது மேலிடத்து உத்தரவு... அதனால்தான் அந்தப் பாடல அவங்கள், கொண்டு பாட வெச்சன். அதுக்குப் போய் நீங்க குழம்ப வேண்டிய அவசியமே இல்ல... நாங்க இனி வருகிற நாட்கள்ல மக்கள்ட மளசுக்கு ஆறுதல் தருகிற விதத்தில ரெண்டு மூன்று பாடல்கள் எடுத்து விடுவம்... இதன் மூலம் அவங்கட சோகத்தப் போக்க வேணும்... இந்தப் பாடல்களுக்காக மாத்திரம் இருவது லட்சத்த ஒதுக்கி இருக்காங்க... மிஸ் கிதராணி... இந்த வேலய நீங்களே முன் நின்று... பொறுப்பெடுத்துச் செயல்ல இறங்குங்கோ... பாடல்கள் ஒன்று ரெண்டு இயற்றித் தர எனக்கு யோசனை இருக்கு... ஆனா பாருங்கோ... இந்த வேலைகளுக்கு மத்தியில் அதுக்கெல்லாம் எனக்கு நேரமா கெடைக்குது...?”

மலைகை

எவரையும் மடக்கி, அமைதிப்படுத்தி பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் அமைச்சர் கங்கே அலாதியான திறமை படைத்தவர். இந்த வல்லமை மாத்திரம் இல்லா விட்டால் கடந்த நாட்களில் தலையைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள விட்டிற்குள்ளே பதுங்க வேண்டி நேரிட்டிருக்கும். நிவாரணங்களைப் பங்கிடுதல், பணம் வழங்கல், பாதிக்கப்பட்டவர்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்தல், மீள் கட்டமைப்புப் போன்ற நடவடிக்கைகள் யாவும் அமைச்சரின் கண்காணிப்பின் கீழ் நடக்க வேண்டுமென்பது மேலிடத்து உத்தரவு! இந்தக் கட்டளையினால் சில அமைச்சர் களின் வேண்டாத பார்வைக்கு அமைச்சர் சிக்கினாலும், அதையெல்லாம் பொருட் படுத்தாமல், தன்னால் இயன்ற விதத்தில் மேவிடத்தில் உள்ளவர்களின் மனத்தை வென்று கொண்டு காரியமாற்றுவதில் அமைச்சர் விசேட கரிசனை காட்டினார்.

அன்று காலை வெளியான ஒரு பத்திரிகைச் செய்தியினால் அமைச்சர் சற்று ஆடிப்போனார். மனைவியின் உறவினர்கள் மீது கோபம் பிறிட்டுப் பாய்ந்தது.

“சே... இவனுகளுக்கு ஒரு எழு வுமே விளங்குதில்ல... மலத்த தின்றாலும்... ஓடம்புல பூசிக்காம சாப்பிடக் கூட அதுக்குத் திறமையிருக்கணும்...”

அமைச்சர் முனுமுனுத்துக் கொண்டே செய்தியைக் கண்களால் மேய்ந்தார்.

பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்காக கட்டப் படவள்ள வீடுகளின் அடிக்கல் நடும் விழாவுக்கு வந்த முக்கிய பிரமுகர்களுக்கு உபசரிப்பதற்காக வெளிநாடுகளிலிருந்து

நிவாரணமாகக் கிடைத்த சீஸ், பிஸ்கட், சொக்லட், முந்திரிப் பருப்பு, தகரத்தில் அடைக்கப்பட்ட குளிர்பானம் போன்றன பாரிமாறப்பட்டாகவும், அதற்காக சம்பந்தப்பட்ட விடயத்திற்குப் பொறுப்பான அமைச்சரின் மைத்துனருக்கு பணம் செலுத்தப்பட்டுள்ளதாகவும் அந்தச் செய்தி கூறியது.

இந்தச் செய்தியை யார் எழுதி மிருக்கக் கூடும் என்று துருவி ஆராய அமைச்சர் முடிவு எடுத்தார். எதற்கும் அவசரப்படுவது புத்தியல் என்று மனம் எச்சரித்தது.

“இந்தப் பத்திரிகைப் பசங்கள் மடக்குற விதம் எனக்கா தெரியாது” தனக்குள் எண்ணிக் கொண்டே செயலாளர் முது குமரணாவைப் பார்த்தார்.

“தினஜை பேப்பர்காரனோட் ‘லைன்’ எடுத்துத் தாங்க” என்றார்.

மிக விரைவில் தொடர்பு கிட்டியது.

“என்ன... தினஜை ஆசிரியரா... சௌக்கியமா இருக்கிறீங்களா... உங்களுக்கு நன்றி சொல்லத்தான் எடுத்தன்... எனது அமைச்சு என்றாலும் எனக்கே

தெரியாத தில்லுமுல்லுகள் அம்பலத் துக்கு கொண்டு வந்திங்களே அதுக்குத் தான்... இங்க பாருங்க ஜிசே... எனக்கு இதைப் பற்றி கடுகுமணியாவது தெரியா துன்னா நம்புங்க... என்னைச் சுற்றியுள்ள வங்க சந்தர்ப்பத்தில் பிரயோசனம் எடுக்கப் பார்க்குறாங்க... யார் என்றாலும் பரவாயில்ல... எனது மக்கான் ஆகட்டும்... மனைவி ஆகட்டும். இது மாதிரி கேடு கெட்ட வேல செஞ்சா கம்மா விடமாட்டன். உடனடியா நடவடிக்கை

மலைகை

எடுத்து அதைப் பற்றித் தேடுவன்... செய்தியை வாசித்தவுடனேயே என்ன செய்ய வேணும் என்று செயலாளருக்கு அறிவிச்சிட்டன். அந்த துணிச்சலான செய்திக்கு எனது பாராட்டுக்கள்... அதுசரி செய்தியை எழுதி அந்த முதுகெலும் புள்ள ஆசாமி யாரு... பார்க்கணும் போல இருக்கு. ஆள எனக்கிட்ட அனுப்புங்கோ... அதோட் ஒரு விஷயம்... எதிர் வரும் நாட்கள், ‘நாங்கள் திபங்களா வோம்’ என்று ஒரு வேலைத் திட்டத்தை தொடங்க இருக்கிறன். பாதிக்கப்பட்ட வர்களை மீண்டும் தட்டி எழுப்பும் அருமையான திட்டம். இதைப்பற்றி பொது மக்களும் அறியனும். உங்கட ஆளுக்கு விபரமாப் பத்திரிகையில் எழுதச் சொல் லுங்கோ... அப்போ உங்களுக்கு கடவுள்ட துணை. புத்த பெருமானோட பாதுகாப்பு. வைக்கிறன்”

மனைவிக்கும், அவளது உறவினர் களுக்கும் இதைவிட ஜாக்கிரதையாக, விஷயம் வெளியில் ஒழுகாமல் வேலை செய்ய அறிவுறுத்த வேண்டுமென, ரில்வேர வைக்கும் போதே நினைத்துக் கொண்டார்.

அமைச்சர் பியதாஸ் கங்கே அவர்களுக்கு இத்தினங்களில் ஒய்வு ஒழிக்கலே இல்லாத வேலை! நிம்மதி துளியும் கிடையாது. இந்தியாவிலிருந்து கிடைத்த இயந்திரம் மூலம் சீமெந்துக்கல் உற்பத்தி செய்யும் நிலையத்தைத் திறந்து வைக்கும் விழா இன்று காலைதான் ஆரம்பமானது. அமைச்சர் கங்கே முழுப்பலத்தையும் பிரயோகித்து, ஆயாசத்தோடு முதலாவது சீமெந்துக்கல்லை வெட்டினார். தொலைக் காட்சி ‘கேமா’ தன் பக்கம் திருப்பப்

பட்டிருப்பதை உணர்த்தும், முகத்திற்கு சிரமத்துடன் சிரிப்பை வரவழைத்துக் கொண்டார்.

அதையுடுத்து மரணித்தவர்கள் சில ரின் குடும்பங்களுக்கு மரண அத்தாட்சிப் பத்திரம் வழங்குவதற்காகப் பிரதேசச் செயலக்த்தை நோக்கிப் புறப்பட்டார். தன்னால் போக முடியாத இடங்களுக்கெல்லாம் தனது அதிகாரிகளை அனுப்ப வழிபார்த்துக் கொண்டார். பாதிக்கப்பட்ட வர்களுடன் பணி புரிவது இலேக்ப்பட்ட காரியமா என்ன...?

நேற்றுக் கூட அகதி முகாம் ஒன்றைப் பார்வையிடச் சென்ற அமைச்சரின் செயலாளரையும், இன்னும் சில அதிகாரிகளையும் அங்குள்ளவர்கள் ஒடோட் விரட்டி விட்டார்கள்.

“எங்கே அமைச்சர்...? இங்கே எங்களுக்குத் தருகின்ற குழைந்த சோற்றை ஊட்ட அவரை அழைத்து வா...” என்று கோஷம் எழுப்பி, சோற்றுப் பீங்காள் களை தரையில் அறைந்து, நொருக்கிப் பெருங் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தி விட்டார்கள்.

எந்தவொரு விடயத்திற்கும் பதட்டம் கூடாது; நிதானம் தேவை என்பது அமைச்சர் கங்கே அனுபவத்தில் கண்ட உண்மை. நிவாரணமாகக் கிடைத்த பொருட்கள் சிலவற்றை எடுத்துக் கொண்டு தானே அங்கு போகத் தீர்மானித்தார்.

பொறுப்பாக நியமித்த ஆட்கள் விட்ட தவறுதான் இதற்கெல்லாம் காரணம். ஒவ்வொருத்தனவும் தன்னுடைய மடியைப் பெருக்க முயற்சிக்கின்றானே

மயல்கை

ஓழிய, கிடைத்தில் கொஞ்சமாவது மற்றயருக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் கிடையாது. நேற்று நகர சபை மண்ட பத்தில் இடம்பெற்ற நிகழ்வுகளில் கலந்துகொள்ளச் சென்ற போது அந்த உண்மையை உறுதியாகவே கண்டார். வேறு நாட்களில் நகர சபையில் நடை பெறும் ஏதாவது ஒரு கூட்டத்திற்குச் சென்றால், அங்குள்ள ஊழியர்கள் அவரைச் சுற்றி வளைத்துக் கொள்வார்கள். தங்களுடைய குறைபாட்டை முன் மொழிந்து முக்கால் அழுவார்கள். இப்பொழுதெல்லாம் இந்த ஊழியர்களின் முகத்தில் சோகத்தையே காண முடிய வில்லை. அலாதியான பிரகாசம், பல மடங்கு மகிழ்ச்சியுடன் செயற்படுகின்றார்கள். வாய் காது வரையில் கிழிய முகம் நிறையச் சிரிப்பு. இவ்வாரான ஒரு ‘கற்பகத்தரு’ ஒருபோதும் அவர்களுக்கு இரங்கியதில்லை.

கூரை முட்டும்வரை அடுக்கப்பட்டி ருந்த அரிசி மூடைகள், சீஸ், ரின் உணவு, பிஸ்கட் வகையறாக்கள், மருந்துச் சாமான்கள், ஆடைகள், பாதனைகள். சுருக்கமாகச் சொல்வதானால் உப்புக் கட்டியிலிருந்து எல்லாமே கிடந்தன. ஆடையணிகள், கீழாடைகள் முதல் தொப்பி வரையில் இருந்தன. எவரது கட்டுப்பாடும் அங்கு இருக்கவில்லை. அனுமதியும் அவசியப்படவில்லை. உயர் அதிகாரிகள் தொட்டுக் கீழ்மட்ட ஊழியர்கள் வரை பொருட்களின் கைமாற்றம் அபாரமாய் நிகழ்ந்தது. மற்றவர்களுக்கும் பங்கிட்டு, சமாளித்துச் சாப்பிட்டுப் பழக்கமில்லாமைதான் அவர்களிடையே காணப்பட்ட பாரிய தவறாகும்.

‘சீஸ்’ பக்கெட் பத்து பன்னிரண்டை எடுத்துக் கென்றால், அகதி முகாழுக்குள் இருக்கின்ற அத்தனை பேருக்கும் பகிர்ந் தளிக்க முடியும். “எங்களுக்கும் ‘சீஸ்’ கிடைத்தது” என்று சொல்வார்களே தவிர, ‘சீஸ்’ துண்டின் நீள அகல பரிமாணம் பற்றி வாதிக்க வரவே மாட்டார்கள்.

“சீஸ்... முளையப் பயன்படுத்தி ஒரு வேல செய்ய எங்கடவனுகளுக்குத் தெரிஞ்சாத்தானே... அதுதான் அகதி களுக்கிட்ட வாங்கிக் கட்டிக் கொள்ளு ரானுவள்...”

அமைச்சர் கங்கே ஒருவாய் விஸ்கியை பருகி விட்டு முந்திரிப் பருப்பைக் கொறிக்கலானார்.

அனர்த்தம் ஏற்பட்டு இப்போது நாலு மாதங்கள் கடந்து விட்டன. பாதிக் கப்பட்டவர்களுக்காகக் கட்டப்படும் வீட்டுத் திட்டத்தினால், அமைச்சர் கட்டிக் கொண்டு செலவும் அவரது சொந்த வீட்டு வேலை தாமதித்துக் கொண்டே போனது. வீட்டுத் திட்டத்தை ஒப்படைத்திருந்த குணசேகர தனது சொந்த வேலை போல் அமைச்சரின் வீட்டு வேலையை முடித்துத் தருவதாக வாக்களித்திருந்த தால் மனதிற்கு அலாதியான நிம்மது.

முன்பு தயாரித்திருந்த வீட்டுப் ‘ப்ளானை’ சற்று வித்தியாசப்படுத்தி, ‘ஸ்விமிங் ஃபூலை’ இன்னும் சற்று விசாலமாக்கி, அதற்கருகில் ‘விஸ்கி பார்’ ஒன்றையும் அமைத்து, வீட்டிற்கு கூடுதலாக இன்னும் இரண்டு அறைகளைச் சேர்த்துத் தெரிகின்ற மாதிரியான

மயல்கை

தோற்றுத்தை ‘கம்பியூட்டரில்’ பெற்று குணசேகர காட்டியபோது, அபாரம் என்று அமைச்சர் பூரித்துச் சிலிர்த்துப் போனார்.

மகளின் திருமண வைபவத்தினால் கடந்த வாரம் பொது நிகழ்வுகளில் அமைச்சரால் கலந்து கொள்ள முடிய வில்லை. குடும்ப விவகாரங்களுக்குத் தானும் சிறிதளவாவது ஒத்துழைப்பு வழங்க வேண்டும் என்று நினைத்தார். அதைவிட, கடந்த நாட்களில் தன்னோடு சேர்ந்து மகனும் மனைவியும் பட்ட சிரமத் தினை அமைச்சர் யோசனை செய்து பார்த்தார். பாதிக்கப்பட்டவர்களின் விபரங்களைச் சேகரிப்பது முதல், பல நடவடிக்கைகளை ஒடிப்பாய்ந்து அர்ப்பணிப்புடுள்ள மகனும், மனைவியும் முன்னிற்று செய்தனர். அதனால் அமைச்சர் செய்ய வேண்டிய அதிக பொறுப்புக்கள் அவர்களின் கண்காணிப்பின் கீழேயே நடைபெற்றன.

மனைவியிடம் ஆளுமையும், சிறந்த நிர்வாகத் திறமையும் மின்னி நின்றதைக் கடந்த நாட்களில் அமைச்சர் நன்றாகவே புரிந்து கொண்டார். நிவாரணப் பொருட்கள் அனைத்தும் மனைவியின் கண்காணிப்பின் கீழேயே பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன. சில நாடுகளிலிருந்து வினைத்த ‘பாஸ்மதி’ அரிசி மூடைகளை விணாக்கல் மனைவி இடமளிக்கவில்லை. அவசரத் தேவைக்கு சமைக்க முடியாத அரிசியாக அது இருந்ததால், அனைத்து மூடைகளையும் மொத்த விற்பனைக் கடையொன்றுக்குக் கொடுத்து, பணமாக்கி வங்கியில் இட்டாள். எதிர்காலத்தில் நிவாரணம் தேவைப்பட்டால் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற மனைவியின் தீர்க்கதறிசனப் புத்தியை மனத்துள் மெச்சிக் கொண்டார்.

அனர்த்தம் நடைபெற முன்பு, தனது மகளுக்கு தொண்ணாறு இலட்சம் பெறு மதியான வீடொன்றையே சீதனமாக வழங்க அமைச்சர் தீர்மானித்தருந்தார். அனர்த்த வேளையின் போது களத்தில் இறங்கி அவள் செயற்பட்ட தன்மையை நினைவு கூர்ந்து, அவள் செய்த சேவைக்கு நன்றிக் கடன் செலுத்துவது போலப் “பான்ஸ் ப்ளேஸில்” இருந்து லட்சம் பெறுமதியான வீடொன்றை வாங்கிக் கொடுத்தார்.

நிவாரண உதவி வழங்குவதில் பெரும் ஒழுங்கின்கள், முறைகேடுகள் நிலவுவதாகச் சிலர் மேலிடத்திற்கு அறி வித்திருந்தனர். உடனடியாக கொழும் புக்கு வரும்படி தனக்குக் கிடைத்த உத்தரவினால் அமைச்சர் பதிரியிடத்துக் கொண்டு பறந்தார். முறைப்பாடுகள் விசாரணைக்கு வந்தபோது, அமைச்சர் அங்கே நிகழ்த்திய உணர்வுபூர்வமான உரையினால் சகலரும் கலங்கிப் போனார்கள்.

“மெடம்... உங்களிடம் முதல்ல ஒரு விஷயம் சொல்லனும்... நீரிழிவு, ப்ரஸர் ரெண்டுமே எனக்கு இருக்குது. இந்த அனர்த்தம் ஏற்பட்ட பிறகு இன்று வரையில் டொக்டர்கிட்டப் போய் மருந்து கொட்டும் எடுக்கல்ல... எனது தனிப்பட்ட வாழ்க்க... உடல் நலக்குறைவு... எல்லாவற்றையும் ஒரு பக்கம் வெச்சிட்டுத்தான் வேலையில் இறங்கினன். எனக்குக் கீழே உள்ள அதிகாரிகள் என்ன மாய்க் கஷ்டப்படுகிறார்கள் தெரியுமா... பாதிக்கப்பட்ட மக்களோடு மக்களாய் வேலை செய்வது லேசுப்பட்ட காரியமல்ல. ஒரு நாள் ஒன்றரை நாள் கழிந்த பிறகுதான், ‘மெடமு’க்கு என்றாலும்

ஷ மலைகை

அவர்களைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்... இதுதான் அங்கே இருக்கிற பெரும் பிரச்சினை... ஒரு முகாமுக்குத் தேநீ ரோடு 'கேக்கைக் கொடுத்துட்டு, அடுத்த முகாமுக்கு பிஸ்கட்டைக் கொடுத்தா அங்கேயும் பெரிய பிரச்சினை. "எங்களுக்குச் சரியான முறையில் நிவாரணம் கெடைக் கல்ல, கவனிப்பே இல்ல" என்று கூப் பாடு போடுவாங்க. இப்போ பாருங்க... கடற்கரைய அண்டி உள்ள மக்களுக்கு இருந்ததை விட நல்ல வசதி வாய்ப் புக்கள் செய்து கொடுத்திருக்கிறம். முன் பெல்லாம் இந்த சனங்க மலசலகூடம் செல்றதுன்னா பழைய தகரப் பேணி யிலதான் தண்ணீர் எடுத்துப் போவாங்க... நான் முன்வந்து ஒவ்வொரு குடும்பத் திற்கும் 'பளாஸ்ரிக்' வாளி எடுத்துக் கொடுத்திருக்கிறன். அதைப் பற்றி யெல்லாம் சொல்ல ஒருத்தரும் இல்ல... ஒரு திட்டத்தோடுதான் நாங்க வேல செய்றும். நிவாரணமாகக் கிடைத்த எல்லா உணவுப் பொருள்களையும் ஒரேடியாக அன்றிக் கொடுத்தா... பிறகு தேவைப் பட்டா என்ன செய்றது...? எங்களுக்கு எந்தநாளும் வானத்த பார்த்துக்கிட்டு, வெளிநாடுகளிலிருந்து வருகிற உதவிகள் எதிர் பார்த்துக்கிட்டு இருக்க முடியாது... மெடம்... நாங்க தூர் நோக்கோடு... அறி வோடு செயற்பட வேணும்... பரவாயில்ல மெடம்... இந்த நிவாரணப் பொறுப்ப விருப்பமான ஒருத்தருக்கு ஒப்படை யுங்க. என்னால் தடையில்ல. எனக்கும் இந்த விடயம் சம்பந்தமா வேலை செய்து போதும் போதுமென்றாகி விட்டது. எவ்வளவு செய்தாலும் நல்ல பேர் மாத்திரம் கிடைக்கவே கிடைக்காது..."

அமைச்சர் தனது பேச்சின் கடைசிப்

பகுதியை மிகவும் விரக்கி ஏற்படும் தோரணையில், பெருமுச்சோடு முடிப் பதற்கு வழிபார்த்துக் கொண்டார்.

இனிவரும் நாட்களிலும் பணம் வழங்கல், நிவாரணப் பொருள் பகிர்வு, மீஸ்கட்டமைப்பு உள்ளிட்ட அனைத்து அலுவல்களையும் அமைச்சர் கங்கே அவர்கள்தான் தொடர்ந்தும் பொறுப் பேற்று செய்ய வேண்டுமென மேலிடம் உத்தரவு பிறப்பித்தது.

அனர்த்தம் முடிந்து எட்டு மாதங்களாகி விட்டன.

இந்தக் கால எல்லைக்குள் பாதிக்கப் பட்ட அனைவருக்கும் வீடுகள் கட்டி முடிக்க முடிந்தமை அமைச்சருக்குக் கிடைத்த மாபெரும் வெற்றி என்று பலரும் பேசிக் கொண்டார்கள். கொந்த ராத்தை ஒப்படைத்த குழுவின் அபரிமித மான திறமையை விட்டுத் திட்டம் வேகமாக முடியக் காரணம் என்பதை ஏற்றுக் கொண்ட அமைச்சர், அவர்களுக்கு தனது செலவில் இராப்போசன விருந்துகிக்க முடிவு செய்தார். அன்றைய தினம் அமைச்சரின் பிறந்த தினமும் வந்து வாய்த்தது சிறப்பம்சமாகும்.

வீடு கட்டுந் திட்டத்தின் பிரதான கொந்தராத்துக்காரர்களான குணசேகர, எல்டன், சமரத்திவாகர உட்பட அமைச்சருக்கு நெருக்கமான பலரும் உபசாரத் தில் கலந்து கொண்டனர். ஏனைய பிரதேசங்களை விட முன்பதாக வீடுகள் கட்டி முடிந்தமை அமைச்சரின் சாதனை என்று ஆளுக்காள் புகழ் தொடங்கினார்கள்.

ஷ மலைகை

விஸ்கிக் ஜினாஸ்டிக்கு சோடாவை வார்த்துக் கொண்ட குணசேகர அமைச்சரின் தூர் நோக்கைப் பற்றி விமர்சிக்கத் தொடங்கினார்.

"உண்மையிலேயே அமைச்சர் எதைச் சொன்னாலும் அது சரியாகத்தான் இருக்கும். கடந்த நாட்கள் ஏற்பட்ட அனர்த்தத்தினால் அதிகமானவங்க தண்ணீர்ல் மூழ்கி இறக்கல்ல. மதிற் சவர் களுக்கும், கூரைகளுக்கும் அடிப்பட்டுத் தான் செத்தாங்க. பரம்பரை பரம்பரையாக வாழலாம் என்ற நெனப்புல தடித்த சவர் கள கட்டி, மிகப் பாரமான பலகைகள் கூரையில் வெச்சி வீடுகள் கட்டினார்க... கடைசியில் பரம்பரைக் கணக்கில் வாழ நெனச்சவங்க அவற்றுக்கே அடிப்பட்டு இறந்தாங்க. எதிர்காலங்கள் இது போன்ற அனர்த்தங்கள் ஏற்பட்டால் இறப்பு வீதம் குறைய பாரமில்லாத சினங்கிறு வீடுகள்தான் கட்ட வேணும் என்று அமைச்சர் தகுந்த ஆலோசனை சொன்னார். எங்கட நாட்டைப் பொறுத்த மட்டில் ஒர்க்காச் செங்கர்கள் கொண்டு கட்டப்படுகின்ற வீடுகள்தான் அதிக நாட்களுக்கு நின்று விடிக்கும்."

மதுபானம் அருந்தாத சமாஜவாகா சோடா நீரினால் உடடுகளை நொன்ற படியே அதனை ஆமோதித்தார்.

"ஆமாம்... ஆமாம்... இன்று ஓய்பானப் பாருங்கோ... அங்கு அதிகமான வங்க பலகையால் வீட கட்டியிருக்காங்க... என்ன, ஜப்பான்காரனுக்குப் பணத்துக்காப் பஞ்சம்? அனர்த்தம் ஏற்பட்டா முகங்கொடுக்க நாங்க அந்த மாதி நூறுக்க்கணக்கான முன்மாதிரியா எடுத்துக் கணும்."

"ஸேர்... வீட்டுத் திட்டத்திற்கு உதவி செய்த நாடுகளின் தூதுவர்களை வீடு குடிபுக் விழாவுக்குக் கட்டாயம் அழைக்கணும்."

அனுபவத்தில் பூச்சியமான, அவசரமாக ஒரு விடயத்தை விளங்கிக் கொள்ள முடியாத, அனர்த்தத்தின் பின் இரும்புக் கடை ஒன்றை புதிதாகத் திறந்துள்ள அமைச்சரின் உறவுமுறைப் பயண் ஒருவன் வாயைத் திறந்தான். அவனது கோரிக்கையில் அமைச்சர் குழம்பிப் போனார்.

"விசர் கத கதைக்க வேணாம்... வீடு கள் கட்டி விவரவு உதவி செஞ்சவங்களுக்கு நாங்க என் திரும்பத் திரும்ப தொந்தரவு கொடுக்கணும்... ரொம்ப அழகாப் புகைப்படம் கொஞ்சம் பிடித்து சிறிசா புத்தகம் ஒன்றையும் அச்சடித்து சம்பந்தப்பட்ட நாடுகளுக்கு அனுப்பு வோம். இது சம்பந்தமான பொறுப்பினை ஏற்கனவே நம்பிக்கை வாய்ந்த ஒருத்தருக்கிட்ட நான் ஒப்படைச்சிட்டன்."

அமைச்சரின் பதிலினால் அனைவரும் வியந்து போனார்கள்.

"ஆகா... அமைச்சர்ட மூளதான் முள்..."

வீடு குடி புகும் வைபவம் மிகக் கோலாகலமாக நடைபெற்றது. சவர்ச்சிகரமாகக் கட்டப்பட்டிருந்த மேடையில் பா கர்கள், பாடகிகள் ஒன்றினைந்து 'கனாமி எழுச்சி சிதம்' இசைத்தார்கள். மேன க்கும், பாடகர்களுக்கும் மாத்திரம் இலாக்கி கணக்கில் செலவழிக்கப்பட்டி ருந்தது. என்றாலும் இந்த இனிமையான பாடலைக் கேட்கும் பொழுது, செல

மலைகை

வழித்த இலட்சுக் கணக்குகள் வீண்போக வில்லை என அமைச்சர் நினைத்தார். பெறுமதியான பாடலை நாட்டு மக்களுக்குத் தரமுடிந்ததே என்று குதாகவித்தார். பாடலின் இறுதி வரிகளைப் பாடும் பொழுது பாடகர்கள் மனதைக் கவரும் விதமாக இசைவாக அசைந்தபடி, ஓர விழிப் பார்வையால் தன்னை நோக்கிய படி, அசைந்த விதம் அமைச்சர் கங்கேயின் உள்ளத்தில் நிலையாக எதி ரொவித்து, மகிழ்ச்சி வெள்ளம் பொங்கிப் பிரவகித்தது.

“எங்கள் மண்ணின் பிதா போன்றவரே - என்றுப் பிரசுக்கு நிழல் தந்தவரோ தங்குமிடம் தந்து காத்தவரே - உங்களுக்கு புத்தர் கருணை காட்டுவாராக”

பாடலுக்கிடையில் சிறிய கோவணத் துணியோடு மேடைக்கு ஒடிவந்த கலை ஞர் விஜேவன்ன மனத்தைத் தொடும் மனோ ரம்மியான நடனத்தைத் தந்தார். அவரோடு சேர்ந்து மெல்லிய சேலை அணிந்து அவரது பெண் நடனக் குழு வினர் ஆடிய ஆட்டத்தை அமைச்சர் வெகுவாக ரசித்தார்.

கோழிக் கூடு, பக்கிஸ் பெட்டி போன்றவற்றுக்கு உவமித்து, வீடுகளைப் பற்றி அரசுக்கு விரோதமாகப் பத்திரிகை களில் கட்டுரைகள் எழுதியோருக்குச் சாட்டையடி போல, அரசு பத்திரிகை களில் வீடுகளின் புகைப்படங்கள் பிரமாதமாகப் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தன. வெளியே காணப்பட்ட போகண்விலா பூஞ்செடிகள், வானவில் வர்ணத்தில் தொங்க விடப்பட்டிருந்த கதவுத் திரைச்

சிலைகள், வாசலின் நடுவே தென்பட்ட அலங்கார வேலைப்பாடுகளையுடைய ‘பளாஸ்ரிக்’ நாற்காவிகள் வீடுகளை விடப் பெரிதாக அந்தப் புகைப்படங்களில் காட்சியிட்டன.

செலவழிக்கப்பட்ட பணத்திற்கு ஒப்பான பெறுமதி வீடுகளுக்கு இல்லை என்ற ‘குக்கு’ பரவலாக எழுந்தபோது, வெகு அலங்காரம் வீடுகளின் பெறுமதி யை பத்து மடங்கு அதிகரித்துக் காட்டுவதாக வீட்டுத் திட்டத்தின் அலங்கார வேலைப் பொறுப்பாளர் பத்மகுமார வாய்ப்பந்தல் விரித்தார்.

பேருமிவை நிகழ்த்திய கணாமியைத் தான் நாட்டின் உயர்வுக்கு வழிகாட்ட வந்த பேரொளி தீபமாகவும், நாட்டின் அரசியல், பொருளாதார, இனப்பிரச சினையைத் தீர்க்க வந்த ஆசிர்வாத மாகவும் காண்பதாகவும் அமைச்சர் தனது அழுப்பமான சொற்பொழிவில் சுட்டிக் காட்டினார்.

ஃ ஃ ஃ ஃ ஃ

நாளை பிறக்கப் போகும் 2006 புத்தாண்டு முதலாந் திகதியிலேயே தனது புதுமனையில் குடிபுக அமைச்சர் திட்ட மிட்டிருந்தார். அன்யை தினம் எந்தவித உத்தியோகபூர்வ வைபவங்களிலும் கலந்து கொள்வதில்லையென முடிவு செய்தாலும், புராக்களை வீடுதலை செய்து, புத்தாண்டுக்கு ஆசி கூற பன் சாலையில் நாளை காலை ஏற்பாடு செய் திருந்த சமயக் கிரியைகளில் மாத்திரம் கலந்து கொள்வதென அமைச்சர் தீர்மானித்தார்.

வீட்டு உப்பரிகையில் சொகுசான

மலைகை

நாற்காலியில் சாய்ந்த அகமைச்சரின் சிந்தனை கடந்த வருட நிகழ்வுகளை அசை போடத் தொடர்பியது.

கடந்த டிசம்பரில் ஏற்பட்ட அன்றத்தோடு ஆடாம்பான பலவித சம்பவங்கள், காரண காரியங்கள் அமைச்சர் அவையில் உள்ள சிலருக்கு எரிச்சலை ஊட்டி னாலும், ஒருவராவது அவரோடு நேரடியாக மோத வரவில்லை. அவர்களது எல்லாத் தேவைகளுக்கும் எந்தவித சிறுங்கலுமின்றி முன்வந்து கரிசனை நூற்றுக்குப் பத்து வீதமாவது பாதிக்கப் பட்டவர்களின் நலன் கருதி பயன்படுத்தப்படவில்லை என்று பலரும் பெரிதாகக் கொக்கரித்தாலும், அமைச்சர் அவற்றைத் துட்டுக்கும் பொருட்படுத்த வில்லை.

சிந்தனையில் மூழ்கிப் போன அமைச்சர் தனது புதிய வீட்டுப் பக்கமாய்ப் போய்வர வேண்டுமென்று திடை ரெண்று நினைத்தார். நாளை புதுமனை குடிபுகு விழாவுக்கு வருகை தந்திருந்த மகளின், மகனின் குடும்பத்தோடு போக வேண்டுமென்று நினைத்த அமைச்சர் இருந்த இடத்திலிருந்து எழுந்தார்.

மனதைச் சண்டி இழுக்கும் ஆடம் பர மாளிகையின் மேல் மாடிக்குப் போய்ச் சுற்றியுள்ள அழகை ரசிக்கத் தொடங்கினார் அமைச்சர். வெளியே மூற்ற வெளியில் அமைத்திருந்த நீர்த்தடாகத்தின் அருகே குடும்பத்தவர் அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டார். நாளைய வைபவத்திற்கு மின் குழிர்களால் சோடனை செய்ய வந்த ஊழியர்கள் கூட மையை முடித்து விட்டுப் போயிருந்தார்கள்.

ஆச காலத்துப் பிரமுகர்கள் இது போன்ற மாளிகைகளில்தான் வாழ்ந்திருப்ப

பார்கள் என்று ஒருகணம் அமைச்சரின் மனம் பெருமிதத்தில் மிதந்தது. விட்டின் முலை முடுக்கெல்லாம் புகுந்து பார்வையிட்டதும், விட்டினைப் பொறுப்போடு கட்டி முடித்த குணசேகர மீது வேறு நாட்களை விட நல்ல அபிப்பிராயம் தோன்றியது.

இந்தியாவிலிருந்து கிடைத்த செய்து, மணல், மலேஷியப் பலகை, இங்கிலாந்து இரும்பு எல்லாவற்றையும் பயன்படுத்தி என்ன உறுதியாய் கனகச்சிதமாய் விட்டைக் கட்டியுள்ளார். குளியலறை கூட, சாதாரணமா என்ன? இத்தாலியிலிருந்து கிடைத்த குளியலறை உபகரணங்கள் ஆங்காங்கே பளிச்சிட்டன. விட்டுச் சுவர்கள் கூட பிரான்சிலிருந்து கிடைத்த ரப்பர் சாயத்தில் பளபள வென்று மின்னினா.

“எற்பட்ட அனர்த்தத்தைப் போல எதிர்காலத்திலும் இதே போன்ற கடற் பேரழிவு அல்லது நிலநடுக்கம் ஏற்பட அதிக வாய்ப்புகள் உண்டு” என்று அமைச்சருக்கு நன்கு அறிமுகமான புவியியல் ஆராய்ச்சி பேராசிரியர் ஒருவர் ஆரூடம் கூறியிருந்தார். அதனால் விட்டின் கதவுகள், யன்னல்கள் மிக உறுதியாக அமைந்திருக்க வேண்டும் என்று. அமைச்சர் நினைத்ததை குணசேகர செயலில் காட்டியிருந்தமை மனதிற்கு நிறைவைத் தந்தது.

திடீரென்று மிக இதமான தென்றல் விசத் தொடங்கியது. அமைச்சர் இருந்த இடத்திலிருந்து எழுந்து, ‘பெல்கனியின் முற்பகுதிக்குச் செல்ல முற்பட்டார். அவரால் முடியவில்லை. மெல்லிதான்

தலைக்கற்றல் போல வந்தது. ‘ப்ரஸர்’ கூடிவிட்டதோ? என்னவோ? என்று சிந்தித்தபடி, சீழ்ப்பகுதியில் குடும்பத்தினரின் இடத்திற்குச் செல்ல முனைந் தோழ ஒலத்தோடு கூடிய பெரும் இடமுழுக்க ஒசை கேட்டது.

காற்றில் சிக்கிய காய்ந்த இலை களைப் போல மனைவியும், பிள்ளைகளும் கைகளைப் ‘பல்களி’ இருந்த பக்கமாய் நீட்டியபடி வருவது தெரிந்தது. அவர்கள் ஏதோ சொல்ல வாயேடுப்பதற்குள் மாளிகையைச் சுற்றிக் கட்டப் பட்டிருந்த அது உயரமான மதிற் சுவர்கள் ஒரேடியாக அவர்களை உள்வாங்கிக் கொண்டு கீழே சரிந்து விழுந்தன. அடுத் தொண்டையினால் மரண ஒலம் எழுப்பிய அமைச்சரின் ஒப்பாரிச் சத்தத்தையும் மீறிக்கொண்டு மாளிகையின் மகா சக்திவாய்ந்த சுவர்கள் ஒன்றின் மேல் ஒன்றாக உடைந்து விழுத் தொடங்கின.

பாரிய மரங்களை, கற்பாறைகளைப் புரட்டிக் கொண்டு ஏற்பட்ட நில நடுக்கம் சில நிமிடங்களில் தணிந்தது. சூழல் அமைதியானது.

அமைச்சர் கங்கேயின் மாளிகை கணப்பொழுதிற்குள் சிதைந்து ஒரு குவியலாகக் காணப்பட்டது. உடம்பி விருந்து துண்டிக்கப்பட்ட அமைச்சரின் தலை உடைந்திருந்த விட்டுக் கூரையின் முகட்டுவளையில் தங்கியிருந்தது. இரத்தத்தில் தோய்ந்து விகாரப்பட்டிருந்த முகத்தில் அதீமான பயம் அழுத்தமாய் பதிந்து கிடந்ததைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

ஆண்டிப்

- டொமினிக் ஜீவா

☒ மல்லிகையின் ஓரிதழில் இந்திய அரசு தமிழ்மொழியைச் செம்மொழியாக அங்கீரித்துள்ளதாகப் புள்காங்கிதப்பட்டுத் தலையங்கம் தீட்டியிருந்தீர்களே, செம்மொழியாகத் தமிழை இந்திய அரசு அங்கீரித்துள்ளதைச் சுற்று விளக்கமாகக் கூறுவீர்களா?

பேராதனை

பல்கலைக்கழக மாணவர்

இது அந்தத் தலையங்கத்தைத் தீட்டியிருந்த போதும் எனக்கு அது சம்பந்தமாகப் போதிய தகவலொன்றும் கிடைக்கவில்லை. தொடர்ந்து முயற்சித்தேன். உம்மைப் போன்ற பல்கலைக்கழக மாணவர் ஒருவர் இக்கேள்வியைக் கேட்டதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். மாணவர் பரம்பரை இத்தகவலைக் கவனமாகச் சேமித்து வைத்திருக்க வேண்டும். இக்கேள்விக்கு தூண்டிலில் இடம் போதாது. இருந்தும் சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறேன். உலகில் கிட்டத்தட்ட 6000 மொழிகள். இதில் இலக்கண இலக்கியம் வாய்க்கப் பெற்றவை 3000. 2000 ஆண்டுக் கால மொழிகள் 6. அவையாவன: தமிழ், சமஸ்கிருதம், சினம், கிரேக்கம், லத்தீன், ஹிப்பு. ஹிப்பு பாலையைத் தான் யேகநாதர் பேசிப் போதனை செய்தவர். அவரது பிரசித்தி பெற்ற மலைப் பிரசங்கமும் ஹிப்பு மொழியிலேயே நிகழ்த்தப்பட்டு வரலாற்றுச் செய்தியாகும். ஆனால், யேசுக்கிறிஸ்து பிறப்பதற்குப் பல்லாண்டுகளுக்கு முன்னரே தமிழ்மொழி இலக்கியச் செழுமை மிகக் கொழியாகத் திகழ்ந்து வந்துள்ளது. மற்றும் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே சொற்றொர் இலக்கணம் மற்றும் இலக்கிய வளம் மிக்கதாகவும் இம்மொழி திகழ்ந்து வந்துள்ளது.

58 நாடுகளில் இன்று தமிழ்மொழி பேசப்பட்டு வருகிறது. புலம்பெயர்ந்த தமிழர் அலை வளர்ந்து வருகின்றனர். ஆங்கிலத்திற்கு அடுத்ததாக உலகப் பரப்பில்

யல்லை

பல நாடுகளில் இன்று பேசப்படும் யெழுதி தமிழே! அமெரிக்கா, ஐரோப்பா, அவுஸ்திரேலியா ஆகிய கண்டங்களில் உள்ள நாடுகளில் இன்று பல தமிழ் இலக்கிய விழாக்கள் நடந்தேறி வருகின்றன. 32ாம் மேற்பட்ட சிறு சஞ்சிகைகள் வெளிவந்துள்ளன. நூல் வெளியீடுகள் அடிக்கடி நடைபெறுகின்றன. மொழிக்கு விழா எடுப்பதில் தமிழன் மன்னன்! இது வேறெந்த மொழிகளுக்கும் இல்லாத தனிப்பெரும் சிறப்பு.

மேலே குறிப்பிட்டுள்ள 6 மொழி களில் வத்தின், ஹிப்ரு மொழிகள் கிட்டத்தட்ட இறந்துபோய் விட்டன. இப்பொழுது இஸ்ரேல் அரசு ஹிப்ரு மொழிக்கு மெல்ல மெல்ல உயிருட்டிக் கொண்டு வருகிறது. வத்தினின் கதை முடிந்த சங்கதிதான். சமஸ்கிருதம் எழுத்து மொழி மாத்திரமே. என்றுமே அது மக்களினது பேச்சு மொழியாக இருந்ததில்லை. இந்தியாவில் தமிழுக்கு அடுத்தபடியாக நீண்டகால மொழி அதுவே. அடுத்த பழம்பெரும் மொழி சினம். அதன் எழுத்து வரிவடிவங்கள் சித்திரி, பட வடிவமைப்பைக் கொண்ட மொழியது. ஆனால் தமிழில்தான் எழுத்து வடிவ வளம் அதிகம்.

இந்திய அரசு தமிழைச் செம்மொழி களில் ஒன்றாக இன்று அங்கீரித்துள்ளது. ஒரு மொழி செம்மொழியாக அங்கீரிக்கப்படுவதற்கு 11 தகுதிகள் வேண்டும். தொன்மை, தனித்தன்மை, பொதுமை, சாரு நிலை, பல மொழிகளுக்கும் தாயாக இருக்கும் தகுதி, அனுபவ

அறிவு வெளிப்பாடு, பிற மொழிச் சொற்களின்றியே தனித்தியங்கும் தன்மை, இலக்கிய வளம், உயர்ந்த சிந்தனை, இலக்கிய ஆளுமை வெளிப்பாடு, பங்களிப்பு, மொழியியல் கோட்பாடு. இவைகளே அந்தத் தகுதிகளாகும்.

இத்தகைய அனைத்துத் தகுதிகளும் கொண்ட ஒரேயொரு மொழி, தமிழ் மொழி ஒன்றுதான். ஒரு மொழி செம் மொழியாகக் கணிக்கப்படுவதற்கு 11 தகுதிகள் வேண்டும். சமஸ்கிருதம் 7, கிரேக்கம், வத்தின் 8, சினம் 9, தமிழுக்குத் தான் 11 தகுதிகளும் உண்டு. இது வரையும் மூன்று மொழிகளைத்தான் இந்தி மத்திய அரசு செம்மொழிகளாக அங்கீரித்துள்ளது. பாரசீகம், அரபு, சமஸ்கிருதம் இப்பொழுது தமிழ் இந்திய நாட்டின் செம்மொழியாக அங்கீரிக்கப்பட்டுள்ளது.

மல்லிகையில் தலையங்கம் எழுதியதன் பின்னர் நான் படித்துத் திரட்டிய தகவல்கள் இவை.

- 0 - 0 - 0 - 0 -

✉ எழுத்தாளர் ஜெயகாந்தனைப் பாராட்டி சமீபத்தில் மல்லிகைப் பந்தல் கூட்டம் ஒன்றை நடத்தியுள்ளர்களே, இதன் உள்ளோக்கம் என்ன?

தெவற்வளை

ஆர். மகேஷன்

ஈ 'சரஸ்வதி' காலத்து நண்பர். நீண்ட நெடுநாளையச் சிநேகிதர். அதுவுமல்லா மல் தமிழுக்கு அகில இந்தியப் பரிசை 30 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் பெற்றுத் தருபவர். இதற்காக இலங்கை எழுத்

மயல்லை

தாளர்களின் ஒருமாலதான் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிப்பதன் நியநித்தாகப்படி அவாது பாராட்டுக் கூட்டம் ஒழுங்கு செய்யப் பட்டது. இன்னொன்றாயும் சொல்ல மறந்து விட்டார்களே, காந்தி பீம யாத மல்லிகை இதழ் கூட, ஜெயகாந்தனைப் பட்டைப் பா த்து ஸ்தான் வெளிவாந் துள்ளது. நாம் மலந்திருந்து சகோதா எழுத்தாளர்களினது சாதனைகளைப் பாராட்டப் பாராட்டத்தான் தமிழ் சர்வ தேசப் புகழ்டையும். மல்லிகையின் அடிப்படைக் கொள்கையே அதுவேதான்.

- 0 - 0 - 0 - 0 -

✉ ஜெயகாந்தனைப் பற்றி நீங்கள் கடந்த இதழில் சொல்லியுள்ள தகவல் கள் அத்தனையும் என் மனதைத் தொட்டது. அரை நூற்றாண்டுக் காலத்திற்கு மேலான நட்புறவைப் படித்துப் பார்த்துப் பிரயித்துப் போய்விட்டேன். இன்னும் தகவல்கள் இருந்தால் தொடர்ந்து சொல்லுங்கள்.

மன்னார்

எஸ்.ஞானதூரய்யம்

ஈ எனது கடந்த காலத் தமிழகப் பயணங்கள் பற்றி ஏராளமான சுவையான தகவல்கள் உண்டு. நேரம் வரும்போது அவைகள் அத்தனையையும் எழுத்தில் பதிய வைக்க முயற்சிக்கின்றேன்.

- 0 - 0 - 0 - 0 -

✉ பல்வகைப்பட்ட பலரது உருவங்களை மல்லிகையின் அட்டையில் பதிப்பிடித்து வருகிறீர்களே, இன்னும் சிலரை அறுவாதது ஏன்?

கண்டி.

ஆர். கணேசன்

ஈ மக்களால் மதித்துப் போற்றப்படுவது பலரைப் பலத்தவைகள் அணுகினே இவர்களில் சிலரோ 'பந்தா' காட்டின தவிர, என்னுடன் ஒத்துழைக்க முன்வரவேயில்லை. வேறு சிலருக்கு நேர மிகுாபதில்லை. மல்லிகையின் அட்டைப் பட வாலாறு இன்னும் ஜம்பது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர்தான் இவர்களது பிற சந்ததியினருக்குப் புரியும். இதை இவர்கள் இன்று புரிந்து கொள்ளவில்லையே!

- 0 - 0 - 0 - 0 -

✉ இலக்கிய உலகில் இத்தனை அரச்பணிப்பு உணர்வுடன் செயலாற்றி வருகிறார்களே, இந்த உணர்வை யாரிட மிருந்து கற்றுக் கொண்டார்கள்?

கோப்பாய்.

எம். சரவணன்

ஈ உண்மையைச் சொல்லப் போனால் இந்த உழைப்பின் அரப்பணிப்பு உணர்வை நான் ஞானமாகப் பெற்றுக் கொண்டதே அன்று வட. பிரதேசத்தில் மக்கள் தொண்டு செய்து வந்த இடது சாரித் தோழர்களிடமிருந்துதான். தோழர்கள் தருமகுலசிங்கம், கார்த்திகேசன், பொன். கந்தையா, வைத்தியலிங்கம், பூபாலசிங்கம், ராமசாமி ஜயர், எம்.சி. சுப்பிரமணியம் போன்றோரிடமிருந்து தான் மக்களுக்காக உழைக்கும் மகத்து வத்தைப் புரிந்து கொண்டேன். இன்று வரை தடம் புரளாமல் அவர்கள் காட்டிச் சென்ற பாதையில் நடைபோட்டு வருகின்றேன். எத்தனையோ சிரமங்கள், அரசியல் சங்கடங்கள், பயமுறுத்தல்கள் எல்லாம் இடையிட்டன. நான் தயங்காமல் இன்றுவரை அப்பாதையை விட்டு விலகவில்லை.

✉ தொலைக்காட்சியில் தொடர் நாடகங்கள் பார்க்கும் அனுபவம் உண்டா?

தெவர்வனை. ஆர்.சுவராம்

அ இடையிடையே பார்ப்பதுண்டு. காதிலே பூ சுற்றுவது என்பதை நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்களா? அதுதான் தமிழ் நாடகக் காட்சிகளில் இடம்பெற்று விடுகின்றது. இந்த நிலையிலே தொலைக்காட்சி நாடகங்கள் தொடருமே யானால், வளர்ந்து வரும் இளந்தலை முறையினர் தொலைக்காட்சி நாடகங்களை மாத்திரமல்ல, தொலைக்காட்சிப் பெட்டியையே இயக்குவதிலிருந்து தூர விலிகிப் போய்விடுவார்கள். கண்டு பிடிக் கப்படும் நவீன விஞ்ஞான சாதனங்கள் தமிழனது முளையில் எத்தகைய வகையில் சிறுமைப்படுத்தப்படுகின்றன பார்த்திர்களா?

- 0 - 0 - 0 -

✉ அசோகமித்திரன் OUT LOOK சுஞ்சிகைக்குக் கொடுத்துள்ள பேட்டியில் 'பிராமணர்கள் எல்லாம் யூதர்கள் போலத் தமிழ்நாட்டில் நடத்தப்படுகிறார்கள்!' என்ற கருத்துப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

புத்தளம். எஸ்.ராமதுரை

அ இதில் சொல்வதற்கு என்ன இருக்கிறது? 'முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும்' இது இவர்களைப் போன்ற வர்களுக்குப் பொருந்தவே செய்யும்.

201 - 1/4, ஸ்ரீ கதிரேசன் வீதி, கொழும்பு - 13. முகவரியில் வசிப்பவரும் மல்லைக் குசிரியரும் வெளியீட்டாளருமான டொமினிக் ஜீவா அவர்களுக்காக, கொழும்பு விவேகானந்த மேடு, 103, இலக்கத்திலுள்ள U. K. பிரிண்டர்ஸில் அச்சிட்டு வெளியிடப் பெற்றது.

இவரையும் இவரைப் போன்ற விஷமக் கருத்துக் கொண்ட சுந்தர ராமசாமியையும் பற்றி வரும் தகவல்களைப் பார்க்கும் போது இவர்கள் மீது பரிதாபப்படுவதைத் தவிர, வேறென்ன செய்ய முடியும் நம்மால்?

- 0 - 0 - 0 -

✉ உங்களை நானேனான்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். இனிமேல் எக்காரணைத்தைக் கொண்டும் உங்களைத் தாக்குபவர்களைப் பற்றி ஒரு வரி கூட எழுதாதீர்கள். அழுக்கணவன் பீடித்த மனச் படைத்தவர்கள் உங்களைப் போன்றவர்களைச் சீண்டிக் கொண்டே தமது இருப்பைப் பலப்படுத்துவார்கள். நீங்களேன் அவர்களது கீழான அவதாருகளுக்கெல்லாம் நேரமெதுக்கிப் பதில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? தய்வு செய்து நீங்கள் இதுவரை தொடர்ந்து வந்த பாதையிலேயே நடந்து செல்லுங்கள். நாங்களிருக்கின்றோம். பதில் சொல்வதற்கு.

வெள்ளாவத்தை. க.செல்வராஜா

அ பலர் இப்படியான கருத்தையே முன் வைக்கின்றனர். நீங்கள் ஓன்றைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். என்ன சொன்னாலும் நானும் மனிதன் தானே. சில சமயங்களில் என் நெஞ்சு கனத்துப் போய் விடுகிறது. இனிமேல் இப்படியான எழுத்துப் பதிவுகள் இடம்பெற மாட்டா. இது நிச்சயம்.

புத்தளம் மாவட்டத்தில் ஒரு புத்தக இல்லம்!
சாஹித்திய புத்தக இல்லம்
எம்.ஏ. குணசேனைவின் ஏஜன்ட்

மல்லைகைப் பந்தல் வெளியீடுகள்
அனைத்தையும் கிங்கு பெற்றுக் கொள்ளலாம்

பள்ளிக்கூட மாணவர்களுக்குத் தேவையான காகிதாதிகள், பாடநூல்கள், அகராதிகள், உபகரணங்கள், இலக்கிய நூல்கள், சஞ்சிகைகள், ஈழத்து மற்றும் புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களின் நூல்கள் அனைத்திற்கும்

புத்தகக் காட்சியும் விற்பனையும்

சாஹித்திய புத்தக இல்லம்
 இல. 15, குருநாகல் ரோட்,
 பஸ்நிலையம், புத்தளம்.

தொலைபேசி தொலைநகல் : 032-66875

சமுத்து, மற்றும் புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களும், பாடநூல் வெளியீட்டாளர்களும் தயவு செய்து தொடர்பு கொள்ளுங்கள். உங்கள் நூல்களை காட்சிக்கு வைத்து விற்பனை செய்து உதவுவோம்.

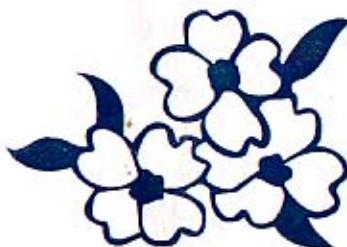

Mallikai

June 2005

SURIYA

TEXTILE MILLS (PVT) LTD.

**32/34, 3rd Cross Street,
Colombo - 11.**

**Tel : 2336977, 2438494,
2449105
Fax: 2438531**